

СВОБОДА

Пам'ятаймо
про
Україну!

Видає Український Народний Союз

— SVOBODA —

Published by the Ukrainian National Association

ЦІНА \$1.00

РАЗ НА ТИЖДЕНЬ

ONCE A WEEK

PRICE \$1.00

РІК CXIV

П'ЯТНИЦЯ, 19 СІЧНЯ 2007 РОКУ

ЧИСЛО 3

VOL. CXIV

FRIDAY, JANUARY 19, 2007

No. 3

Зустрілися провідники держави

КИЇВ. – 10 січня Президент Віктор Ющенко мав зустріч з головою Верховної Ради Олександром Морозом та прем'єр-міністром Віктором Януковичем, на якій обговорено питання співпраці між гілками влади. Зліва: голова Верховної Ради України Олександр Мороз, Президент України Віктор Ющенко та прем'єр-міністр України Віктор Янукович під час офіційної зустрічі.

Фото УНІАН

Нетолерантне щодо нас рішення адміністрації „Голосу Америки“

ПАРСИПАНИ, Н. Й. – 5 січня Радіо „Голос Америки“ припинило трансляцію ранкової програми українською мовою, котра провадилася від 7-ої години ранку до 7-ої год. 30 хвилин за київським часом. У повідомленні адміністрації заспокоїливо зазначається, що у цей же час тепер повторно транслюватиметься вечірня програма „Голос Америки“, котра звучить в етері о 23-ій год. за київським часом. Крім вечірньої програми, „Голос Америки“ продовжуватиме передавати два 15-хвилинні інформаційні радіовипуски – о 18-ій год. 15 хв. та о 18-ій год. 45 хв. за київським часом. Також без змін Радіо транслюватиме щоденну телепрограму новин „Час-Тіме“ і щотижневі „Вікно в Америку“ та „Інновації-плюс“.

Як і слід було очікувати, це повідомлення адміністрації „Голосу Америки“ сприйнялося в Україні як погана новина. Коментуючи це обмеження україномовних програм, народний депутат Левко Лук'яненко, член парламентської фракції БЮТ, назвав його „абсолютно несвоечасним“, оскільки „в Україні нині необхідно проводити роз'яснювальну роботу про велике демократичне значення НАТО. Саме у радіопрограмах „Голосу Америки“ можна почути про структуру НАТО, її миролюбні настрої і політику. Антикризова коаліція у Верховній Раді є проросійською силою, яка не зацікавлена в тому, щоб Україна вступила в НАТО, тому всі засоби масової інфор-

мації, які є под їхнім впливом, а це майже усі теле- і радіоканали України, нічого не розповідають про користь проєвропейської політики. У цих умовах радіопрограми „Голосу Америки“ залишаються єдиним джерелом інформації про політику західних держав“.

Член фракції „Наша Україна“ В'ячеслав Коваль назвав рішення зменшити обсяг україномовних програм „Голосу Америки“ „величезною помилкою“.

З України вже також починають надходити відгуки з протестами проти згаданого рішення адміністрації „Голосу Америки“. Наприклад, у листі, підписаному головою Миколаївської обласної організації Народного Руху України Юрієм Діденком, головою молодіжної екологічної організації „Зелений Рух“ Валентиною Кучеренко та виконавчим директором Миколаївського фонду „Дітям України“ Катериною Рижовою, говориться:

„Ми, представники політичних партій і громадських організацій Миколаївщини, висловлюємо стурбованість з приводу плянів дирекції „Голосу Америки“ продовжити скорочення українських радіопрограм...“

З радіоетеру вже зникли популярні серед слухачів огляди англomовної преси про Україну і світ, ексклюзивні інтерв'ю з українськими політиками, неприпустимо обмеженою є інформація з різних областей України. А тим часом,

(Закінчення на стор. 3)

Президент США оприлюднив свій план розв'язання кризи в Іраку

ПАРСИПАНИ, Н.Дж. — У середу увечері, 11 січня, Президент Джордж Буш у телезверненні до народу визнав низку своїх помилок, окреслив новий план розв'язання іракської кризи та попросив американців розуміння і підтримки. Новою стратегією Президента та його уряду є дислокація додаткових понад 20 тисяч американських вояків у зоні конфлікту, більшість яких- приблизно п'ять бригад - розташують у Багдаді. Дж. Буш назвав це рішення вимушеним кроком, покликаним зупинити насилля в іракській столиці. Водночас він застеріг американців від сподівань на надто швидкі висліди.

Президент Дж. Буш назвав два головні чинники, які повинні забезпечити успішність його нового плану. Насамперед, збільшення військ дозволить американцям постійно контролювати ті частини Багдаду, які раніше залишалися ними непризвольще. І саме туди, за словами Дж. Буша, поверталися релігійні екстремісти, які згодом вчиняли теракти. По-друге, Президент Дж. Буш каже, що він домовився з прем'єр-міністром Іраку Нурі аль-Малікі про необмежене пересування військових по всьому Багдаді. Раніше іракський провідник обмежував чи навіть забороняв американцям доступ у певні райони столиці.

На думку Президента США, встановлення порядку в Багдаді прокладе шлях до стабілізації Іраку та сприятиме міжрелігійному спокою в цій країні. Водночас Дж. Буш заявив, що екстремісти й надалі чинитимуть спротив американцям, а тому цього року насилля в Іраку триватиме, як і вбивства американських військових. Однак, Президент США вважає нові жертви виправданими, адже він переконаний, що лише при наявності демократичного Іраку США будуть безпечними.

Це й є головними елементами нової стратегії щодо Іраку, з якими виступив Президент Дж. Буш. Він також заявив, що очолюваний прем'єр-міністром Нурі аль-Малікі уряд Іраку, у якому домінують шиїти, передислокує сили безпеки до Багдаду, встановить перепускні пункти і проводитиме напади у районах, де концентрується велика кількість бойовиків. Американські сили, в межах певного графіку, допомагатимуть у проведенні цих акцій. Дж. Буш зазначив: „Я дав чітко зрозуміти прем'єр-міністрові та іншим провідникам Іраку, що допомога Америки не є безконечною. Якщо уряд Іраку не виконає своїх обіцянок, вони втратять підтримку американців і підтримку іракців також. Тепер пора діяти“.

Президент наголосив, що він і його радники погодились, що немає чудодійної формули для успіху в Іраку, однак, підкреслив, що невдача буде катастрофою для США. Він

також наголосив, що першочерговістю тепер є підтримка безпеки, особливо в Багдаді і провінції Анбар. „Наші командувачі переглянули новий план, аби переконатися, що цих помилок уникнуть. Вони кажуть, що новий план може спрацювати“. Водночас Дж. Буш сказав, що американська присутність в Іраку не є безконечною, і іракський уряд має виконати свої зобов'язання відносно гарантування безпеки. Інакше американський народ втратить до нього довіру.

Дж. Буш наголосив, що перемога в Іраку принесе щось нове для арабського світу - функціонуючу демократію, яка контролює власну територію, підтримує верховенство права і звітує перед власним народом. Він сказав американцям, що цей рік вимагатиме більше терпіння, жертви та рішучості.

Президент Дж. Буш зазначив, що війна в Іраку є частиною війни проти „Аль-Кайди“ та інших терористичних груп, і що перемозі США тут немає альтернатив.

Іракці з екранів телевізорів ознайомилися з новою політикою США щодо їхньої країни.

Демократи, які нині мають більшість в обох палатах Конгресу, критично оцінили промову Президента США. Наприклад, сенатор Дік Дурбін від імені партії заявив після звернення Президента Дж. Буша: „Посилення цієї війни – не те, про що американці просили під час минулих виборів. Замість нового курсу, план Президента передбачає рух у неправильному напрямку“. Сенатор підкреслив, що настав час, аби іракці самі захистили свою націю.

Президент Дж. Буш і прем'єр-міністр Іраку Нурі аль-Малікі.

Фото: AP

Новий план Президента новий голова Палати Представників Ненсі Пелосі також оцінила без оптимізму та обіцяла винести цей план на обговорення і голосування в Конгресі: „Американці втратили довіру до політики Президента. Ми надіємося, що сьогодні він відновить цю довіру. Ми проведемо чесне обговорення його плану і з'ясуємо, що насправді відбувається в Іраку, і тоді ми винесемо план Президента на голосування“.

(Закінчення на стор. 22)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

Українці зможуть стажуватися у Конгресі

КИЇВ. — Посольство США в Україні 15 січня оголосило про початок нової програми академічного обміну. Програма стипендій ім. Фулбрайта та Американської асоціації політичних студій надає змогу українцям стажуватись у Конгресі США. Попрацювати пів року в американському Конгресі – таку можливість надає нова програма академічного обміну. Проект фінансує Державний департамент США і його здійснюють у 17 країнах світу. Україна долучається до цього списку вперше. Українські фахівці, які вже показали зацікавлення в праці американського Конгресу, матимуть нагоду поглибити свої знання. Це для України нова програма. Претендувати на участь у програмі можуть українські журналісти, правники, державні управлінці, соціологи, політологи – усі, хто фахово зацікавлений у вивченні діяльності Конгресу США та бажає зробити свій внесок у розуміння політичних процесів широкими колами громадськості. Одна з необхідних умов участі – вільне володіння англійською мовою; останній термін подання заяв на цьогорічний конкурс – 16 березня 2007 року. Програма академічних обмінів ім. Фулбрайта діє в Україні з 1992 року. За цей час в Україні побувало понад 170 американських науковців, а 250 українських фахівців провели рік студій у США.

Україна посіла 125 місце з економічних свобод

НЮ-ЙОРК. — Такий список щорічно укладають „The Wall Street Journal” та „Heritage Foundation”. Цього року в ньому визначили показники 157 країн за 10 категоріями свобод – зокрема за рівнем податків та прав власності. Перші три місця в оцінюванні посіли Гонконг, Сінгапур та Австралія. 12 країн Європи потрапили до першої двадцятки. Найнижчий рівень свобод фахівці спостерігають в економіках Північної Кореї, Туркменистану та Ірану. З колишніх радянських країн у списку присутні Грузія (35 місце), Казахстан (75 місце), Росія (120 місце) і Білорусь (145 місце).

Новий пункт переходу між Румунією та Україною

СОЛОТВИНО. — Президенти України та Румунії В. Ющенко та Т. Басеску 15 січня відкрили пункт пропуску „Солотвино – Сігету-Мармаціей” на кордоні між двома країнами. Президент України назвав відкриття пункту і реконструкцію мосту через ріку Тису „одним з багатьох шляхів, яким Україна йде до Європи”. В. Ющенко подякував особисто Президентів Румунії, дипломатам, будівельникам та всім іншим, хто доклався до відкриття нового пропускного пункту. Обидва провідники повідомили про спрощення візового режиму між Україною та Румунією: Президент Т. Басеску пообіцяв безкоштовні візи для українців, а Президент В. Ющенко сказав, що румуни, як і громадяни решти країн Євросоюзу, матимуть право на безвізові подорожі до України. Під час одноденної візити Президента В. Ющенка до Румунії також обговорювалися, нерозв'язані досі проблеми кон-

тинентального шельфу у Чорному морі та питання енергетичної безпеки. Важливою проблемою обговорення була і євроатлантична інтеграція, особливо через приєднання Румунії до ЄС на початку цього року. Після чого Президент Ющенко висловив сподівання на підтримку Букарештом українських євроустремлінь. Один з аргументів, який використовується у контексті роз'яснень вигоди від членства в НАТО, – це той факт, що за рік після оголошення про вступ Румунії до альянсу прихід чужоземних інвестицій в цю країну збільшився на 140 відсотків. Серед економічних питань певні тертя може викликати реалізація намірів України підвищити ціну на електроенергію, яка експортується у країни Східної і Південно-Східної Європи, у тому числі і Румунію. Київ каже, що ціна має бути не нижчою, ніж на внутрішньому ринку.

Видання про поховання видатних українців на Личаківському цвинтарі

ЛьВІВ. — Днями у Львові презентували унікальну книгу-путівник про Личаківський цвинтар – „Личаківський некрополь”. Видання вийшло друком у Львові. Авторами унікальної праці стали відомий львівський фотограф Любомир Криса та мистецтвознавець і музейник Роман Фіголь. Путівник налічує майже 500 сторінок, щедро ілюстрований якісними фотографіями. Книга має 5 розділів, над якими працювали різні автори. Зокрема директор цвинтаря Ігор Гавришкевич вивчав історію Личаківського цвинтаря, Любомир Криса написав 2 розділи – „Каплиці некрополя” та „Меморіяли некрополя”, Андрій Дорош написав мистецький розділ – „Мистецькі твори та їхні автори”. Над основним розділом -- „Поховальні поля” – працював Роман Фіголь разом з іншими дослідниками. Загалом у цьому розділі подається змістовна інформація про поховання видатних українців із 86 полів, на які ділиться музей-заповідник. Як зазначив у своїй рецензії видатний історик Ярослав Дашкевич, „Личаківський некрополь” – це перше видання, у якому так широко і масштабно висвітлено відомості про українські поховання за всю історію Личаківського цвинтаря”.

Президент зустрівся з єпископатом УПЦ КП

КИЇВ. — Президент України Віктор Ющенко 12 січня зустрівся з Патріархом Київським і всієї Руси-України Філаретом та єпископатом Української Православної Церкви Київського патріархату. В. Ющенко у своєму виступі на зустрічі наголосив, що сьогодні ключовим завданням держави є забезпечення єдності та консолідації нації. Тому, на його думку, було б надзвичайно важливо, щоб поряд зі світською владою такі цілі ставила перед собою й Церква. Глава держави переконаний, що значним кроком для єдності в Україні та шляхом до подолання розколу українського православ'я є створення Української Помісної Православної Церкви. Президент вважає, що її створення – лише питання часу. „Для мене не є під сумнівом – буде чи не буде Українська Помісна Православна Церква. Незалежна держава пот-

ребує Помісної Церкви”, – сказав він. Перші ініціативи в цьому питанні, вважає В. Ющенко, мають бути спрямовані на посилення рівня довіри між церквами, для чого їм слід „запропонувати політику співіснування у повазі одне до одного”. Серед іншого, на зустрічі також обговорювалися питання виділення земельних ділянок для будівництва храмів, реституції церковного майна тощо.

Вифлеємський вогонь об'єднав пластунів цілого світу

КИЇВ. — Напередодні свята Різдва Христового Вифлеємський Вогонь Миру разом з новорічно-різдвяними привітаннями від проводу Національної скавтської організації України потрапив в усі краї, де діє Пласт. Таким чином, Вифлеємський Вогонь отримали пластуни Австралії, Аргентини, Великобританії, Канади, Німеччини, Польщі, США. Пластуни поза Україною отримали свічки, на яких горів Вифлеємський Вогонь Миру. Ці свічки вони запалили під час традиційної пластової акції „Різдвяна Свічка”, яка відбувається у переддень Різдва. Традиція збиратися у пластовому колі напередодні Різдва виникла в 1950-их роках минулого століття у таборах для переміщених осіб. Оскільки тяжко було переживати розлуку з рідними, люди, котрі змушені були покинути свою Батьківщину, збиралися разом перед Різдом, щоб відчутти підтримку та єдність земляків. Цю традицію після переїзду за океан пластуни взяли зі собою до всіх країн. При світлі Різдвяної Свічки вони підводять підсумки прожитого пластового року, діляться плянами на майбутнє, запалюють свої свічки від Вифлеємського Вогню Миру, щоб під час Святої Вечері подумки перебувати з усіма пластунами цілого світу, доводячи тим самим вірність принципів „Один світ – один Пласт”. Цього року Вифлеємський Вогонь Миру об'єднав близько 30 тисяч українців поза Україною.

Ізраїль визнає Голодомор в Україні геноцидом

ЄРУСАЛИМ. — Парламент Ізраїлю (Кнесет) незабаром ухвалить резолюцію і визнає Голодомор в Україні 1932-33 років геноцидом українського народу, повідомила 15 січня провідниця української опозиції Юлія Тимошенко під час візиту до Ізраїлю, де вона провела зустріч з головою Кнесету Далією Іциком а також провідником партії „Лікуд”, депутатом Кнесету, головою опозиції Беняміном Нетанягу. Крім того, Ю.Тимошенко виступила у Центрі міжнародних досліджень університету Тель-Авіву. Візита провідника БЮТ до Ізраїлю тривала до 16 січня. Ю. Тимошенко передала звернення БЮТ до парламентарів Ізраїлю з проханням розглянути питання українського Голодомору. В ході візиту до Ізраїлю Ю. Тимошенко відвідала християнські святині, побувала в Храмі Гробу Господнього, пройшла шляхом Ісуса Христа, який відомий з Біблійного переказу. Провідниця БЮТ Ю. Тимошенко прийняла благосоловлення з рук Патріярха Православної церкви Єрусалиму Теофілоса III. Після цього Ю. Тимошенко провела зустріч з вихідцем з України і колишнім міністром Ізраїля Натаном Щаранським.

У Львові ветерани УПА отримали пільги

ЛьВІВ. — Львів надав ветеранам УПА 100 відсоткові пільги на оплату комунальних послуг. Таке рішення ухвалив виконавчий комітет Львівської міської ради 12 січня. Виконавчий комітет також надав пільги 50 відсотків на оплату комунальних послуг вдовам ветеранів УПА. Для надання цих пільг Львів виділив пів мільйона гривень на 2007 рік. У Львові проживають близько 700 ветеранів Української Повстанської Армії. Львівська міськрада неодноразово просила Верховну Раду визнати Українську Повстанську Армію воюючою стороною в Другій світовій війні.

В. Радченко став заступником прем'єр-міністра

КИЇВ. — Парламент 12 січня затвердив Володимира Радченка на посаду віце-прем'єр-міністра. Цю кандидатуру запропонував парламентові прем'єр-міністр Віктор Янукович: „Ті повноваження, що стосуються питань обороноздатності, безпеки, правопорядку в країні, які відносяться до компетенції уряду, займатиметься віце-прем'єр-міністр В. Радченко. Ми ухвалили рішення запросити на роботу людину, яка є найбільш досвідченішою в цих питаннях”. Виступаючи в парламенті, В. Радченко повідомив, що координуватиме в уряді дії силових відомств. Одним з головних завдань на новій посаді він назвав кадрові питання – припинення хаотичних призначень та звільнень. Екс-міністр внутрішніх справ Юрій Луценко назвав В. Радченка професіоналом, однак, не згідний з цим призначенням: „З іншого боку, це явне бажання забрати повноваження, які очевидно належать Президентові та РНБО України. При усій моїй повазі до нього, сьогоднішнє його призначення означає також узурпацію влади, яку викрадають у Президента. Подивимось, наскільки він зможе підтвердити, у сьогоднішніх умовах реваншу неокучмістів, свою славу і професіонала, і людини, стійкої до вимог політичних репресій”. З листопада минулого року В. Радченко обіймав посаду радника прем'єр-міністра на громадських засадах. Раніше він перебував на посадах секретаря РНБО, міністра внутрішніх справ, очолював Службу безпеки України.

Чеський посол захищає Б. Тарасюка

ПРАГА, Чехія. — Візита Бориса Тарасюка до Чехії під час його відпустки знову викликала суперечку в українському уряді. Кабінет міністрів виступив з черговою заявою про те, що міністер закордонних справ є звільненим і більше не уповноважений представляти Україну за кордоном. Крім того, прем'єр В. Янукович звернувся до Генеральної прокуратури, аби та відповідно відреагувала на поведінку міністра. Посол Чехії в Україні Карел Штіндл у своєму інтерв'ю заявив, що ця візита була запланована ще до суперечки навколо його посади, Чехія досі вважає Б. Тарасюка міністром, і закликав уряд В. Януковича утриматися від негативних кроків, з огляду на конфлікт, що виник довкола цієї візити.

За повідомленнями інформаційних агентств

ПРО ЦЕ ПОВІДОМЛЯЛА „СВОБОДА“

Українська Центральна Рада проголосила повну незалежність України!

ПЕТРОГРАД, 27 січня. – Українська Центральна Рада рішила 508 голосами проти 4 проголосити цілковиту незалежність України.

ЛОНДОН. – 25 січня. – Петроградський кореспондент лондонського часопису „Морнінг Пост“ доносить, що Українська Центральна Рада вислала до Петрограду ультиматум, що на случай, коли російське правительтво не зробить мира з Україною в протязі 24-ох годин, Україна заклочить окремий мир з Німеччиною.

„Свобода“, 29 січня 1918 року
Мову оригіналу збережено

Загинув депутат Євген Кушнар'ов

КИЇВ. – 17 січня помер народний депутат Євген Кушнар'ов внаслідок вогнепального поранення з гвинтівки типу „Сайга“, якого він зазнав на полюванні 16 січня. Подія трапилася в мисливських угіддях Ізюмського району. Мисливці почали стріляти у вовка, випадково Є. Кушнар'ов отримав вогнепальне поранення в живіт. До лікарні його привезли мисливці, які одночасно повідомили про подію в правоохоронні органи. Є. Кушнар'ов перебував на полюванні в складі групи мисливців в кількості близь-

ко 10 осіб. Йому зробили операцію, внаслідок якої видалили частину кишечника і одну нирку, роздроблену кулею. Потом сталася зупинка серця, після чого усі реанімаційні заходи не дали бажаного результату.

Є. Кушнар'ов займав провідне становище в Партії Регіонів і останнім часом став відомий про-російською позицією і своїми діями, спрямованими проти ідей Помаранчевої раволюції.

З преси

Юлія Тимошенко здивувала парламент

КИЇВ. – 11 січня провідник Юлія Тимошенко в залі засідань Верховної Ради України здивувала депутатів, з'явившись без звичної коси, з розпущеним волоссям в локонах. Відповідаючи на запитання про те, з чим пов'язана така радикальна зміна зачіски, Ю. Тимошенко відповіла, що нічого особливого не сталося, просто іноді жінки міняють зачіски. Вона пообіцяла робити це частіше. Наступного дня Юлія Тимошенко була на засіданні уже з косяю.

Фото УНІАН

Нетолерантне...

(Закінчення зі стор. 3)

після перемоги у виборах в Україні в 2006 році Партії Регіонів, в нашій країні відбувається небачене посилення антиамериканських настроїв. В областях України відбуваються антиамериканські і антинатовські сходи, пікети. Мають місце наступи на свободу слова і обмеження критики на адресу урядових та регіональних владних структур. Беручи до уваги ці факти, висловлюємо протест проти намірів дирекції „Голосу Америки“ продовжити зменшення обсягів українського радіомовлення“.

За повідомленнями ЗМІ

3 нагоди 100-річчя Сергія Корольова

ЖИТОМИР. – Центральну площу в Житомирі 12 січня перейменовано на Майдан Корольова. Цього дня на Житомирщині розпочалося відзначення 100-річчя з дня народження відомого космічного та авіоконструктора Сергія Корольова, який народився 12 січня 1907 року в Житомирі. Він став засновником практичної космонавтики, головним конструктором перших ракет-носіїв, штучних супутників Землі та пілотованих космічних кораблів.

12 січня відбувся прес-тур до Житомира, присвячений урочистим заходам з нагоди 100-річчя С. Корольова. Відбулося урочисте покладання квітів до пам'ятника С. Корольову, відвідання дому-музею, де він народився, музею космонавтики ім. С. Корольова (музей – єдине місце в Україні, де є ґрунт з Місяця).

За матеріалами ЗМІ

XXVII Універсалу не буде

ПАРСИПАНІ. Н. Дж. – Минулої суботи декілька нас, давніх приятелів, зустрічали в одній українській хаті в „upstate“ старий Новий рік – в дуже українській хаті, з якої до Києва ближче, ніж до Нью-Йорку. Відповідно й настрої були кепські: напередодні, 12 січня, Верховна Рада 366 депутатськими голосами подолала вето Президента на закон про Кабінет міністрів, і це означало, що Україна фактично вже перетворилася у парламентську республіку – в таку ж погану, гендлярсько-безпринципну, яким є парламент. Але що найбільше здивувало і обурило нашу чесну компанію – противетове голосування 121 депутата з БЮТ. Фе, яке негарне відступництво Юлії! Весь час же запевняла, що ніколи не піде проти Віктора Ющенка, картала його за сепаратизм з „регіоналами“, за те, що він „марнує надії людей, які досі вірять нам“. А сама... І це після її весело-мудро-мужньої статті в „Дзеркалі тижня“, яку ми в цьому ж самому товаристві вголос читали під „новий“ Новий рік. Ось її ледве не орвелівський початок:

„...Україна, 2016 рік, 31 грудня. З повідомлень інформаційного агентства УНІАН: Президент-прем'єр-міністр-голова Верховної Рдаі Віктор Януковича привітав Україну з Новим, 2017 роком. Нас 19 мільйонів, – сказав Віктор Федорович, – і ми неодмінно будемо жити добре, коли остаточно почистимо авгієві стайні помаранчевого путчу. Звернення лідера до народу транслювали обидва центральні донецькі телеканали. Для цього вперше з 2009 року в помешканнях громадян України ввімкнули світло.

Президент України у вигнанні Віктор Ющенко дав інтерв'ю часописові української діаспори в Канаді „Вулик-Review“. Мені не все подобається, що відбувається зараз в Україні, але я переконаний, що ми знайдемо спільну мову з Віктором Федоровичем і все ж таки реалізуємо положення XXVII Універсалу... Нагадаємо, що головними вимогами діаспори залишаються реставрація Батуринського палацу та відновлення державної незалежності України“.

Справді – дотепно, справді дошкульно, справді – не дай того, Боже!

І що ж сталося? Еге ж, піди знай, що думає жінка, коли заплітає косу і коли розплітає. Директор київсь-

кого Інституту глобальних стратегій Вадим Карасьов пише з цього приводу: „Коли Юлія Володимирівна розплела косу, вона сплела стратегічну інтригу 2007 року“. А полягає інтрига в тому, що БЮТ у цьому випадку діяв зовсім не в інтересах Партії Регіонів чи прем'єра Януковича, а винятково у власних: Тимошенко, усвідомлюючи свій бльок головною опозиційною силою, була просто змушена знайти спосіб грюкнути кулаком об стіл і крикнути на всю Україну: „Ми є і ми діємо!“. І змусив її до цього передусім Президент, який від 4 серпня 2006-го, від дня підписання надзвичайно демократичного і надзвичайно безглузкого Універсалу з Януковичем, просто ігнорував опозицію і її провідницю. Той же Карасьов: „Юлія Тимошенко поміняла не тільки свою, але й президентську гру“. Одним махом відрізала Президентові шлях до XXVII Універсалу.

Чим відповість В. Ющенко? Прокинеться в ньому, нарешті, політична і людська воля? Швидше ні, ніж так. В момент подолання вето він якраз перебував в Закарпатті, і його мучачівська заява вражає своєю позареальністю: мовляв, стався дисбаланс між президентською і урядовою гілками влади. Який там дисбаланс! 12 січня від Президента відобрано більше повноважень, ніж навіть передбачалося так званою політреформою, тобто змінами в Конституції. Відтепер Президент позбавлений вирішального впливу на призначення „силовиків“ – міністрів оборони і закордонних справ. Також не зможе більше ветувати програму діяльності уряду, бо вона вже не буде затверджуватися у формі закону, а прийматиметься у вигляді постанови парламенту. Президент позбавляється можливості відсилати у відставку уряд – це прерогатива тільки Верховної Ради. І навіть державні адміністрації, тобто президентська гілка влади, надалі підлягатимуть Кабінетові міністрів і звітуватимуть тільки перед ним. А найголовніше – Президент вже не матиме ніякого впливу на призначення прем'єр-міністра.

Що ж залишається за Президентом? Які права і можливості? Право застосовувати вето щодо прийнятих законів – без певності, що парламент його не подолає, і право звертатися до Конституційного суду – в умовах, коли парламентська конституційна більшість, тобто та кількість депутатів, котра може долати президентські вето, вважає, що Конституційний суд зобов'язаний рахуватися з вищим законодавчим органом, а не навпаки.

Ще раз Карасьов: „...Тимошенко стимулювала саме жорсткі сценарії, не залишивши Ющенкові вибору. І Президент, і „Наша Україна“ будуть змушені радикалізуватися і боротися. Тепер позачергові вибори або ж ревізія політреформи стають найкращим з найгірших сценаріїв для Президента“.

...Отож ми сиділи й, замість щедрувати, тяжко думали. Аж поки один з нас не звернув загальну увагу на господарових песика і котика, котрі під ялинкою шарпали один від одного вже порожній подарунковий „чобіток“. „Дивіться, це ж чудова ілюстрація до проблеми розташування сил в парламентсько-президентській Україні, до проблеми рівноваги влади!“.

Певна річ, песик виявився сильнішим: вирвав з котикових зубів „чобітка“ – і на цьому „рівновага“ закінчилася...

П. Ч.

Перший електромобіль у Києві

КИЇВ. – Перший екскурсійний електромобіль, придбаний однією з київських туристичних фірм, з'явився в центрі Києва 11 січня ц. р. З настанням теплої весняної погоди такий екологічно чистий транспорт з туристами курсуватиме на 11-ти маршрутах в історичній частині Києва. Автомобіль з причепом може везти 12 пасажирів з середньою швидкістю 5-10 кілометрів на годину.

Фото УНІАН

АМЕРИКА І СВІТ

Стратили двох соратників Садама Гусейна

БАГДАД, Ірак. – 15 січня о 3-ій годині ранку в Багдаді повісили двох соратників С. Гусейна. Керівника військової розвідки Іраку, зведеного брата Гусейна Барзана Ібрагіма ат-Тікріті та колишнього верховного суддю Авада аль-Бандара іракський трибунал засудив до смертної кари 5 листопада минулого року разом з колишнім президентом Садамом Гусейном. Їх визнали винними у причетності до розправи над мешканцями шиїтського села у 1982 році. Колишнього іракського провідника Садама Гусейна повісили 30 грудня. Страта С. Гусейна викликала міжнародну критику після того, як в Інтернеті з'явився відеозапис виконання вироку. Тим часом Єврокомісія засудила страту соратників Садама Гусейна. Україна також засуджує смертну кару як спосіб покарання. Про це заявив Борис Тарасюк в інтерв'ю для Радіо „Свобода“, який прибув до Праги як міністер закордонних справ: „Наша реакція така ж як і на страту Садама Гусейна. Україна як член Ради Європи зобов'язалася і прийняла на законодавчому рівні рішення про відмову від смертної кари як методи покарання. І звичайно, ми сподіваємося, що й інші країни світу будуть дотримуватися таких принципів. В той же час, якщо рішення було згідно з іракською Конституцією та іракськими законами, ну, тут мало що можна додати“.

Росія підтвердила, що продала Іранові ракетні комплекси

МОСКВА. – Про це заявив 16 січня міністер оборони Росії Сергій Іванов. Системи ТОР-М1 для літаків постачали Іранові за двома урядовими контрактами. Російський міністер також наголосив, що на Іран не поширюються санкції, які забороняли б купувати захисне обладнання. Західні країни розкритикували російсько-іранські домовленості, оскільки Рада Безпеки ООН запровадила проти Ірану обмежені економічні санкції. За ними, країна, що відмовилась припинити збагачення урану, не може купувати технології та матеріали, які можна використовувати у ядерній галузі.

К. Райс розпочала близькосхідне турне

ВАШІНГТОН. – Секретар Державного департаменту США Кондоліза Райс 12 січня розпочала турне близькосхідними країнами. Основна мета її візиту на Близький Схід – відновлення ізраїльсько-палестинського мирного діалогу. К. Райс відвідає Ізраїль, Палестинську автономію, Єгипет, Йорданію, Кувейт і Савдійську Арабію. Відтак вона попрямує до Великобританії і Німеччини. 13 січня, на початку подорожі, К. Райс прибула до Ізраїлю – з наміром докласти нових зусиль зааряди поновлення переговорів між Ізраїлем та палестинцями. Вона зустрілася з

обома сторонами і вже заявила, що не везе жодних нових пропозицій. К. Райс також відвідає кілька арабських столиць, аби зібрати підтримку для нової стратегії Президента Дж. Буша в Іраку, до якої зокрема входить надіслання туди додаткових 21,500 американських вояків. Секретар Держдепартаменту застерегла, що США протистоятимуть будь-якому іранському чи сирійському втручання в Іраку. 13 січня К. Райс провела переговори з ізраїльськими міністрами, 14 січня зустрічалася з палестинським президентом Махмудом Абасом, а 15 січня мала зустріч з ізраїльським прем'єром Егудом Ольмертом. Вона попередила, що не розраховує на якийсь істотний прорив у мирному процесі, і вважає, що для мирного врегулювання потрібна підтримка арабських країн.

А. Меркель пропонує віднайти 'душу' Євросоюзу

БЕРЛІН. – Канцлер Німеччини Ангела Меркель виклала своє бачення планів німецького президентства в Європейському союзі у промові, що вона її виступила 17 січня в європейському парламенті у Страсбурзі. А. Меркель зазначила, що європейські провідники мають знайти те, що вона визначила як душу Євросоюзу для того, аби відповісти на сумніви громадян країн-членів щодо суті цього об'єднання. Згідно з А. Меркель, неухвалення конституції ЄС буде історичною поразкою. А. Меркель також висунула ініціативу аби Європейський союз також мав власного міністра закордонних справ: „Нам треба діяти разом, і саме для цього нам в Європейському союзі потрібен міністер закордонних справ. Нам потрібен міністер закордонних справ Європейського союзу, щоб запевнити, що наші слова підтверджуються діями. А для того нам треба створити європейську конституцію“. Крім того, А. Меркель заявила, що Росія має стати надійним постачальником енергоресурсів до ЄС. „Нам потрібні стабільні взаємини, - сказала вона. – Водночас ми не можемо ігнорувати такі теми, як свобода преси, громадянські свободи, або конфлікти на сусідніх з Росією територіях“, - додала канцлер Німеччини. А. Меркель також зазначила, що взаємини з Росією будуть одним з ключових питань на порядку денного німецького президентства в ЄС.

У Росії посилено заходи безпеки в зв'язку зі загрозою терактів

МОСКВА. – У Росії посилено охорону об'єктів, важливих для життєдіяльності країни, в зв'язку зі загрозою терористичних нападів. 16 січня керівник ФСБ Росії Микола Патрушев повідомив, що від закордонних спецслужб до Національного антитерористичного комітету надійшла інформація, що у найближчий час заплановано здійснити напад на російську систему громадського

транспорту. Особлива небезпека розповсюджується на московський метрополітен. М. Патрушев закликав громадян Росії до особливої пильності за таких умов.

У Польщі перевірятимуть священнослужителів

ВАРШАВА, Польща. – Польська Римо-Католицька церква 12 січня оголосила про створення спеціальної церковної комісії, котра вивчатиме особисті справи усіх священнослужителів з метою виявити серед них колишніх агентів спецслужб часів Польської народної республіки. Поштовхом до створення відповідної комісії став скандал довкола єпископа Станіслава Вельгуса, який так і не заступив на посаду Архієпископа-Митрополита Варшави через оприлюднення даних про співпрацю з комуністичними службами безпеки. Водночас Ватикан наголошує, що у разі перевірки особистих справ священників через таку ж процедуру має пройти і все політичне керівництво Польщі. Про це у Ватикані заявив авторитетний Кардинал Тарцісіо Бертоне. Загалом же Т. Бертоне схвально відгукнувся про ініціативу створення церковної комісії.

США посилюють санкції проти Білорусі

ВАШІНГТОН. – Президент Джордж Буш підписав указ, що посилює санкції проти Білорусі. Нове законодавство передбачає виділення з американського бюджету коштів на розвиток незалежних ЗМІ і громадських партій, опозиційних до діючого білоруського режиму. Указ також продовжує термін дії „Акту з білоруської демократії“ від 2004 року, який забороняє надання Мінську американських позик і ставить поза законом практично весь експорт до Білорусі. Крім того, документ містить вимогу про звільнення білоруських політичних в'язнів і підтверджує невизнання вислідів виборів, що відбулися у березні 2006 року, на яких Олександр Лукашенко переобрали на третій термін. Крім Вашингтону, санкції проти Мінська запровадили Євросоюз та Канада. ЄС та США додатково заморозили банківські активи білоруського президента і низки чільних білоруських посадовців.

Президент Чехії вважає, що вступ до ЕС „не приніс багато користі“

БРАТИСЛАВА, Словаччина. – Президент Чеської республіки Вацлав Клаус 12 січня заявив, що приєднання Чехії та Словаччини до Європейського союзу не принесло обом державам багато користі. З різкою критикою на адресу Євросоюзу В. Клаус виступив під час зустрічі зі словацькими підприємцями у Братиславі. За його словами, вступ до ЕС слабо позначився на зростанні економіки країн колишньої єдиної Чехословаччини. Крім того, В. Клаус висловив своє негативне ставлення до нещодавно

ухваленої Євросоюзом регуляторної політики щодо реєстрації, випробування, експертизи і обмеження випуску на ринок хемічних речовин. На думку В. Клауса, втілення цих нововведень у життя неодмінно вимагатиме величезних фінансових інвестицій у хемічну галузь.

Прем'єр Японії став учасником засідання НАТО

БРЮСЕЛЬ, Бельгія. – Прем'єр-міністер Японії Сіндзо Абе став першим главою японського уряду, який взяв участь у засіданні НАТО. 12 січня звертаючись до послів країн Північноатлантичного альянсу в Брюсселі, він наголосив на широким можливостях співпраці Токіо і НАТО. В останні роки Японія сприяла Північноатлантичному альянсові у проведенні бойових дій в Афганістані, надаючи тилову підтримку з кораблів в Індійському океані.

Помер Карло Понті, чоловік Софії Лорен

ЖЕНЕВА. – У віці 94 років помер легенда кіно та чоловік Софії Лорен, Карло Понті, повідомила 10 січня італійська агенція новин Ansa. К. Понті був продюсером класичних стрічок „Дорога“ (La Strada) у 1954 році, „Доктор Живаго“ у 1965, „Професія –репортер“ у 1975 році тощо. Він народився у 1912 році у Ломбардії. Це він відкрив Софі Лорен, коли вона була ще підлітком. З Софією Лорен він був одружений двічі, їх перший шлюб було розторгнуто у 1962 році, та вже у 1966 році вони зареєструвалися знов і цього разу назавжди. З нею К. Понті мав двох синів. До речі, у 1957 за шлюб з С. Лорен італійське правосуддя засудило К. Понті за двоєженство. Адже на час одруження (його зареєстрували у Мексиці), він був одружений на своїй першій дружині. Про це пише „Ле Фігаро“. Та за італійськими законами, розводитися було неможливо. К. Понті довелося отримати французьке громадянство, щоб мати можливість розлучитися з першою дружиною.

У Посольстві США в Атенах стався вибух

АТЕНИ, Греція. – 12 січня вранці пролунав вибух у посольстві США в столиці Греції. Район, у якому розташована американська амбасада, бльокковано поліцією. На місці події працювали чотири пожежні бригади. Мешканці сусідніх з посольством будинків повідомили, що у багатьох спорудах вибуховою хвилею вибило шиби. Грецькі правоохоронці покищо не коментували подію. Від коментарів утрималися і представники американської дипломатичної місії. Посольство США в Атенах належить до об'єктів з найвищим рівнем охорони. 1996 року спробу теракту біля посольства США в Греції здійснило ліворадикальне марксистське угруповання „17 листопада“.

За матеріалами ЗМІ

„Наукове досягнення советської медицини“

Заслужений юрист Росії і письменник Андрій Сухомлинов збирає для своєї нової книжки матеріали на тему, яка донедавна належала до надсекретних – про те, як советський режим, починаючи від Леніна, практикував політичні вбивства з використанням спеціально винайдених отруйних речовин. А серед виконавців непростимих злочинів були знайомі для нас, українців, імена – зокрема Павла Судоплатова, убивці Євгена Коновальця і Лева Ребета. Нижче передруковуємо, з незначними скороченнями, розповідь А. Сухомлинова, вміщену недавно в ряді російських газет.

...Першу токсикологічну лабораторію більшовики створили ще в 1921 році. Її працю контролював особисто Ленін. Протягом декількох років лікарі з Народного комісаріату оборони експериментували з отруйними речовинами. Але де ж знайти „піддослідних кроликів“? Й тоді в советській пресі розгорнулася широчезна реклямна кампанія, пропагуючи „наукове досягнення советської медицини“: нібито невеликі дози тих отрут допомагають у лікуванні певних хвороб...

Вченим-отруйникам потрібні були добровольці, наївні простаки, яким і в голову не могло прийти, що їхнє здоров'я знищують отрутами задля людиноненависницьких експериментів...

До начальника Хемічного управління Червоної армії Якова Фішмана регулярно надходили рапорти про досліди з отрутами. В одному з них, датованому 1930 роком, повідомляється про випробування нового токсичного препарату під кодовою позначкою „речовина ч. 409“: „Випробовувалося на людях за прийнятою методикою. Об'єктами були червоноармійці Московського гарнізону...“.

...„Лабораторію смерті“, тобто той дослідницький центр НКВД, очолював доктор медичних наук, полковник Григорій Мойсеевич Майрановський... Енкаведисти поставили перед ним завдання: створити отрути, які б маскували свою згубну дію під природні причини смерті чи хвороби людини... Перші досліди Майрановський проводив зі сполуками іприту. Ця отрута здавалася дуже зручною: не має ні запаху, ні смаку і діє безвідмовно. Однак, був тут поважний недолік: аналіза після розтину померлого вказувала присутність цієї отрути в організмі. Тоді Майрановський став експериментувати з дігітоксину, колхіцину, таллієм, рициною, змінюючи концентрацію цих речовин і способи їх введення в організм. Кожний варіант перевірявся на 10 „піддослідних“...

Після довгих дослідів вдалося створити отруту, котра ідеально відповідала плямам чекістських агентів. Препарат дістав назву „К-2“. Під його дією людина ставла мовби меншою на зріст, слабшала і через 15 хвилин вмирала..

Задля певности, для „К-2“ влаштували „незалежну експертизу“: труп одного з отруєних привезли в морг Інституту ім. Скліфасовського, де патологоанатоми зробили звичайний розтин. Лікарі, котрі нічого не підозрювали, прийшли до одностайного висновку: людина вмерла від гострої серцевої недостатності.

Пізніше „вчені“ винаходили парасольки з голками на кінчиках, авторучки, які вистрілювали отруту тощо. Проблемою вбивства отруєними міні-кулями займався сам Майрановський. Пізніше „Доктор смерть“ зізнавався, як він іноді тричі підряд стріляв в одного „об'єкта“, бо, згідно з інструкцією, коли жертва не гинула від першої кулі, треба було застосувати іншу кулю, вже з іншою отрутою...

Після довгих дослідів вдалося створити отруту, котра ідеально відповідала плямам чекістських агентів. Препарат дістав назву „К-2“. Під його дією людина ставла мовби меншою на зріст, слабшала і через 15 хвилин вмирала..

Хоч тепер тяжко визначити кількість жертв лабораторії Майрановського, судячи з деяких даних, число їх становило щонайменше 250 осіб...

У післявоєнні роки „доктора Смерть“, з огляду на його великий лабораторний досвід, вирішили використовувати в практичному знищенні людей. Його безпосередніми керівниками стали „спеціалісти“ з держбезпеки Павло Судоплатов і Наум Ейтінгон. Цими „подвигами“ Майрановський гордився до останніх днів життя: „Моєю рукою був знищений не один десяток запеклих ворогів советської влади, в тому числі різних націоналістів. Про це знає генерал-лейтенант П. О. Судоплатов“.

...В червні 1946 року з санкції Сталіна Судоплатов і його агенти вбили в Ульяновську польського громадянина інженера Самета. Його захопили, вивезли за місто, Майрановський зробив йому смертельний застрік, після чого вбивці імітували випадкову смерть. У вересні того ж року в поїзді в цей же спосіб був убитий український комуніст-націоналіст Шумський.

Цю „бойову операцію“ здійснили Судоплатов і Майрановський.

У тому ж 1946 році від застрику з майоранівською отрутою загнув комуніст з США Огінс, який у 1930-ті роки був агентом НКВД на Далекому Сході, відтак арештований в Москві за „шпигунство“. Американці домагалися його повернення з советської тюрми на батьківщину, але енкаведисти дуже не хотіли, щоб Огінс опинився в США. І „доктор Смерть“ зробив Огінсові застрік в тюремній лікарні.

В іншому випадку Майрановський був лише посередником: надав виконавцям потрібну дозу отрути. Нею був убитий Мукачівський греко-католицький Єпископ Ромжа...

Диявольська праця, яку виконували лабораторії енкаведистські „вчені“, не могла не позначитися на їхньому психічному станові. Навіть найзагартованіші „специ“ не витримували. Чекіст М. Филимонов, який брав участь у випробуванні отруєних куль, вже після десятого експерименту почав безпробудно пити, ще двоє його колег збожеволіли, працівники лабораторії Щеголев і Щеглов наклали на себе руки...

Майрановський тим часом не мучився жодними сумнівами, однак, доля приготувала йому інший подарунок. 13 грудня 1951 року його заарештували за „недбалість“. А вона полягала в тому, що під час здійснення кількох „операцій“ отрута не подіяла... „Доктор Смерть“ дістав 10 років тюрми.

Проте потреба в його знаннях і досвідіві не зникла. Майрановський продовжував консультувати „органи“, і домагався звільнення, бо, мовляв, ССРСР повинен мати „доконаліші“ отрути. „Я пропоную використовувати деякі нові речовини з низької шкідливості і також смертельної дії. Техніка застосування наших засобів у харчових продуктах і напоях застаріла, треба шукати шляхи дії через вдихуване повітря“, – писав він в листі до Л. Берії. Цей лист потім був одним з аргументів засудження на смерть Берії і його помічників-катів.

Сам же Григорій Мойсеевич не домігся перегляду справи, відсидів всю „десятку“ і вийшов на волю в грудні 1961-го. Поткнувся було за реабілітацією, але результат був протилежний: його знову заарештували. Випустивши в 1962 році, наказали за 24 години покинути Москву. Втім, без праці професора не залишили: поставили його керівником невеликої біохемічної лабораторії в Махачкалі. Це довго не потривало. В 1964 році „доктор Смерть“ раптово помер від... гострої серцевої недостатності. Тобто так само, як сотні жертв його „лабораторії“. Зловісний збіг? Чи...

„Міт Ялти“

Д-р Іван Гвозда

Конрад Блек, член дорадчої ради журналу „The Ntional Interest“ і автор книжки „Franklin Delano Roosevelt: Champion of Freedom“, помістив цікаву статтю в цьому журналі під заголовком „The Yalta Myth“ – „Міт Ялти“. Стаття є спробою подати політично-дипломатичний профіль Президента США Рузвельта в якнайбільш позитивному світлі. Є в ній й чимало цікавого, що стосується тогочасних доленосних українських проблем.

Провідники трьох держав світового масштабу взяли в Ялті за продовження традиційної міжнародної політики „діли і пануй“, незважаючи на її трагічні наслідки, зокрема в Східній Європі, як для окремих людей, груп, так і для цілих націй.

Як взагалі притаманне цьому політичному журналові, стаття починається критичним закидом на адресу Президента Джорджа Буша, що він, мовляв, припустився „несамовито помилкового твердження“ весною 2005 року, говорячи в Ризи „... що Ялта належала до тієї самої категорії, що й Мюнхенський договір 1938 року і нацистсько-советський пакт 1939 року, – тобто до „категорії зради свободи“ і прав Східної Європи“. В цій статті, як каже автор, „більш ніж шістьдесят літ після факту, прийшов час вбити срібний кіл через серце Міту Ялти“.

Провідники трьох держав світового масштабу взяли в Ялті за продовження традиційної міжнародної політики „діли і пануй“, незважаючи на її трагічні наслідки, зокрема в Східній Європі, як для окремих людей, груп, так і для цілих націй.

Після перемоги над гітлерівською Німеччиною Східню Європу було віддано Сталінові, „вождеві-керівникові“ російсько-більшовицької імперії ГУЛагів – для її „упорядкування“, як і всієї Східньої Європи, способом геноциду, „кінцевого розв'язання“. Наслідки цього, зокрема в соціо-психологічній площині, донині мстяться на поколіннях східноєвропейського простору.

К. Блек авторитетно заперечує, що мовляв, це неправда, що Сталін обдурював Рузвельта в Теграні в листопаді 1943 року і в Ялті в лютому 1945 року, внаслідок чого Рузвельт погодився Східню Європу віддати Советському Союзові. Він пише, що це – вигадка британських імперіялістів в час холодної війни і „червоного“ страху в Америці в 1946 і 1947 роках. Черчіль, мовляв, був схильний приписувати переговори в Ялті і їхні висліди кепському станові здоров'я Президента, також необізнаності Трумана з советськими порядками, а що було конче потрібним – разом з Черчілем протиставитися амбіціям Сталіна. (Блек натякає, що давнішо Черчіль не поїхав на похорон Рузвельта 15 квітня 1945 року, де мав би нагоду узгодити пляни з Президентом Труманом, з яким, до речі, він не мав змоги зустрітися, як пише Блек, впродовж ще трьох місяців).

Одна з суперечливих заяв приписується, згідно з Блеку, Рузвельтові, який сказав: „В одному я певний: Сталін не є імперіялістом, як про це писав Артур Брайан в книжці „Тріумф на Заході“. Блек, однак, не заперечує, що навіть і лорд Аленбрук вважав, що Рузвельт є „Сталіном обдурена дурна людина“.

До „Міту Ялти“ спричинився, каже Блек, погляд європейців, у проводі яких були голісти, як і деякі німецькі соціал-демократи, які, мовляв, вважали, що англо-американці не є надійними оборонцями європейських інтересів. Де Голь, каже Блек, у своїх спогадах писав, що з-поміж

„Великих Трьох“ лише США були проти участі Франції в конференціях, де „надмірно велику частину Європи... було завчасу кинуте советам“. В протипагу ким словам де Гюля, Блек підкреслює, що „фактично Сталін енергійніше, ніж Рузвельт був проти узгодження позицій з Францією, оскільки, на його думку, Франція нічим не спричинилася до перемоги“.

Під рубрикою „Правдивий розвиток дискусій „Трьох Великих“ про долю Східньої Європи Блек коротко згадує про зустріч міністрів закордонних справ в Москві 1943 року. Вони мали організувати Європейську Дорадчу Комісію (ЕДК), завданням якої було визначити зони окупації в переможній Німеччині. Вибір Москви, а відтак Ялти, місцем зустрічі Комісії, а згодом „Трьох Великих“ в Ялті, свідчить про те, що між „Трьома Великими“ Сталін був „найбільший“. В Москві, як і в Ялті, совети мали всі можливі важелі, щоб забезпечити собі корисні висліди конференції. Зрештою, важний з „Трьох Великих“ по-своєму вів гру у власних інтересах, в тому випадку – коштом знедолених народів Східньої Європи, зокрема України.

Блек натякає, що після Конференції в Москві, по дорозі до Теграну на воєнному кораблі „КОСС Айова“ „Рузвельт виدير з журналу „National Geographic“ мапу Німеччини, на якій визначив три приблизно однакової величини окупаційні зони для кожної з трьох головних держав“. Як далі пише Блек, Рузвельт помилково вважав, що німці будуть завзято протиставлятися лише на східньому фронті, а на західньому опору буде обмаль, що дозволить західнім альянтам за відносно короткий час зайняти Берлін. Через подібний підхід Рузвельта до розв'язувань доленосних питань ще й досі його звинувачують у свідомому продажеві Східньої Європи советам.

(Закінчення статті – в наступному числі)

Так звана політреформа...

Коли Україна переступала поріг у 2007 рік і її професійні оракули на всі лади вгадували, як далі розвиватиметься внутрішнє життя країни, то чи не найбільше передбачень і припущень стосувалося долі політичної реформи. Бо під нещасливою зіркою її приймали 8 грудня 2004 року: поспіхом, зі значною дозою волюнтаризму і міжпартійного гендлярства. Навіть з грубими порушеннями Конституції, на що звернули увагу юристи і в Європі, і в Америці. Наприклад, суддя Федерального суду США Богдан Футей в листопадовому інтерв'ю для „Газети по-українськи“ вживає щодо реформи визначення, яке ставить її взагалі поза межі законодавства – що „це був політичний компроміс“, тому що „такі зміни спочатку мав би розглянути Конституційний суд. Цього не сталося. Також у Конституції сказано, що подібні зміни треба ухвалювати постатейно, а їх ухвалили пакетом. І ще одне: в жовтні 2005 року Конституційний суд ухвалив рішення, згідно з яким зміна політичної системи в державі, в цьому випадку – перехід від прзидентсько-парляментської до парляментсько-президентської, має затверджуватися на референдумі. Та його не провели. Тому було б доцільним, аби Конституційний суд все це переглянув... Є, щоправда, ухвалений Верховною Радою закон, котрий забороняє Конституційному судові переглядати реформу. Я не уявляю, як парламент міг таке ухвалити, а президент – підписати...“ Ба, в Україні багато такого діється, що тяжко й уявити. І також тяжко сказати, що далі буде з реформою і з усією цією трагікомедією перетворення України з президентсько-парляментської в парляментсько-президентську.

Хто ж за, а хто проти перегляду політреформи? Хоч це трохи дивує, проте Президент В. Ющенко, позбавлений саме нею важливих повноважень, – прот и. Як людина, він хоче виглядати послідовним, бо сам же голосував за реформу, а як Президент – просто змушений бути гарантом Конституції, навіть коли зміни в ній спрямовані на пониження президентської влади. За перегляд – „Наша Україна“, але її голос вже зійшов на писк і майже не береться в рахунок.

Також за – Блок Ю. Тимошенко, а це дуже багато значить, бо саме він у парламенті, і в суспільстві в цілому, є авангардом опозиції до теперішнього уряду. Провідниця, яка націлена на президентське крісло і яка за вольовим характером переважає всіх чільних українських політиків, разом взятих, зброї напевно не складе. Тому в політичному українському морі вже невдовзі заступлять усе собою два партійні „айсберги“ – Партія Регіонів і БЮТ. В кого з них двох буде могутнішою „підводна частина“, тобто масова підтримка з боку суспільства? Багатим, але політично примітивним „регіоналам“, які після Майдану-2004 взяли реванш і щільно окупували владу, ввижається, що їм нічия підтримка вже не потрібна. Навчений минулою поразкою прем'єр В. Янукович вже прийняв рішення боротися на пост президента – у випадку скасування політреформи. „Якщо я братиму участь у виборах, то це буде серйозна боротьба“, – цезарським тоном запевнив він.

Тим часом серйозна боротьба точиться вже цілий рік – від 1 січня 2006 року, відколи зміни до Конституції набули чинності, спровокувавши виникнення двох центрів влади і карикатурно зіштовхнувши лобами Кабінет міністрів з Адміністрацією Президента. Досить згадати, як абсолютно по-різному Президент і прем'єр розуміють національні інтереси України, як по-різному дивляться на її зовнішню політику. Не дай, Боже, складної ситуації, бо човна, яким у бурю кермують двоє, ніщо добре чекати не може. Особливе занепокоєння виникає, якщо порівняємо загальною цим немудрим двовладдям Україну з ледве не на царський кшталт централізованою Росією.

Тому ми погоджуємося з тими політологами, котрі вважають, що треба зупинити політреформу, доки вона не зупинила Україну.

ПРО ЦЕ І ТЕ

Про нову китайську оперу

Мій сусід і добрий приятель в редакції „Свободи“ розповідав про нову китайську оперу „Перший імператор“, яку йому, постійному відвідувачеві цікавих музичних імпрез в Нью-Йорку, випало слухати. Опера сучасного китайського композитора Тан Дуна (він також диригував) розповідає про часи володаря Китаю, який створив імперію, побудував Велику китайську стіну, але, на своє нещастя, мав доньку, яка покохала не того, кого волів мати зятем імператор (співав Пласідо Домінго).

Розповідь про оперу, яку мій колега слухав, насунула мимоволі питання, що так часто приходить на думку при інформаціях про нові музичні чи інші мистецькі імпрези, які майже безперервно можна „переживати“ саме в нашому Нью-Йорку.

Це питання таке ясне і самозрозуміле для нас, українців: „А де ж ми? Чому про наші музичні чи інші мистецькі успіхи не чується так часто? Чому про них так мало пишуть у світовій пресі, знають у американському світі? Чи не могли б наші музичні твори стати у конкуренції до китайських? Чи не можуть інші наші мистецькі надбання бути так же загально відомі та оцінені, як твори інших народів?“

Знаємо добре, що американський „мистецький ринок“ є широко відкритий та доступний для кожного твору, який знавці та критики оцінять як мистецький та добрий. В новій опері прозвучали відроджені античні інструменти. А хіба таких

бракує в Україні? Розуміється, знавці цього мистецького ринку негайно мені заперечать, що воно так легко не є, і що, мовляв, треба мати відповідні шляхи, відповідні „плечі“ та багато дечого іншого, щоб „вибитися“ на передові місця.

Але таки здається мені, що справжній талант тут уміють завжди належно оцінити. Треба його тільки відповідно „показати“ та відповідно „продати“. Як би воно не було, здається, що ми таки надто скромні та замкнені у нашому українському „гетті“ і якось досі не навчилися, як легко „виходити“ у світ зі своїм знанням та вродженими талантами.

А треба доконче у кожній мистецькій чи іншій ділянці не тільки дорожити тим, що українське, але також відповідно його пропонувати та поширювати у світі. Чого бракує нам до того, щоб це належно робити? Певности себе? Відваги стати у конкуренцію із іншими? А може, бракує тільки ініціативи та бажання „показати“ своє українство у такій формі? Якби воно не було, факт залишається фактом: ми не уміємо себе „продати“, чи просто належно показати перед чужими і, розуміється, на цьому багато втрачаємо. Погляньте на інших, що докрути вас, і намагайтеся йти такими шляхами, як вони, коли йдеться про „домо суа“.

Не забувайте, що робите це не для себе, а для (кажучи дуже патетично) української загальної справи!

О-КА

НА ПЕРЕХРЕСТІ МОДЕРНІЗМ В УКРАЇНІ 1910-1930

в Українському Музеї

Ця виставка є „цікавою“,
з „чудовими несподіванками“,
та „переконливо доводить
вагомість внеску України у світове
модерністське мистецтво“.
Грейс Глюк, НЬЮ-ЙОРК ТАЙМС

триватиме до 11-го березня 2007 р.

Виставку zorganizували
Фундація Міжнародної Освіти
і Мистецтва та Національний
Художній Музей України

Музей працює:
від середи до неділі
11:30 р. - 5-ої год. по пол.

The Ukrainian Museum
222 East 6th Street
(between 2nd and 3rd Avenues)
New York, NY 10003

T: 212.228.0110 • E: info@ukrainianmuseum.org • www.ukrainianmuseum.org

Спонсором цього оголошення є Український Народний Союз

СВОБОДА

Пам'ятаймо
про
Україну!

Видає Український Народний Союз

— SVOBODA —

Published by the Ukrainian National Association

Редактори: Ольга Кузьмович, Христина Ференцевич,
Левко Хмельковський, Петро Часто.

FOUNDED IN 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays
by the Ukrainian National Association, Inc.
at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054
Svoboda: (973) 292-9800; Fax: (973) 644-9510

E-mail: svoboda@att.net Web-site: www.svoboda-news.com
Postmaster, send address changes to: Svoboda, P. O. Box 280,
2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054.

Передплата на рік \$55.00 на півроку - \$35.00. Для членів УНСоюзу
\$45.00 річно, на півроку - \$30.00. За кожну зміну адреси - \$1.00.

Чеки і грошові перекази виставляти на „Svoboda“.

Periodicals postage paid at Parsippany, NJ 07054 and additional mailing offices.

Адміністрація „СВОБОДИ“

Адміністратор	– Володимир Гончарик	(973) 292-9800 дод. 3041
Керівник відділу оголошень	– Марійка Осціславська	(973) 292-9800 дод. 3040
Передплата	– Марійка Пенджола	(973) 292-9800 дод. 3042
	e-mail: adsukrpubl@att.net	
	e-mail: ukrsubscr@att.net	

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

Настав час відмежуватися від застою

Від єпископату УПЦ Московського патріархату та представників деяких помісних Церков, які брали участь у святкуванні 40-річчя єпископської хіротонії Митрополита Володимира (Сабодана), надійшло звернення до Президента України Віктора Ющенка, у якому 9-ий член Символу віри: „...в Єдину, Святу, Соборну і Апостольську Церкву“ замінено на новотвір: „в Єдину, Святу, Канонічну і Апостольську Церкву“!

Постає запитання: невже особи, які замінили у Символі віри слово „соборну“ на „канонічну“, не знали, що спотворення Символу віри – в своїх інтересах – це розкол фундаменту Христової віри? Так хто ж розкольник? УПЦ КП, яка дотримується Символу віри, але відмовляється визнати „канонічну“ залежність від РПЦ, чи УПЦ МП, яка підробляє в своїх інтересах Символ віри?

Чому для УПЦ МП було так важливо викинути з Символу віри слово „соборна“ і замінити його словом „канонічна“? На нашу думку, відповідь проста – це тому, що слова „соборна“ і „соборноправна“ дуже споріднені. Проголошуючи Символ віри, православні українці можуть прийти до висновку: „Якщо церква є соборна, то це ж, напевно, значить, що вона правиться рішенням соборів, тобто, соборноправна“. Оскільки РПЦ весь час боролася проти незалежної соборноправної Української Православної Церкви і боялася її успіху, то в якомусь центрі богослов'я УПЦ МП хтось додумався викинути з Символу віри слово „соборна“ і замінити його на більш вигідне для них сьогодні – „канонічна“. Великий маніпулятор – Російська Церква! Постійно витягає канони, якими може виправдати свої підступні дії, і забуває про ті канони, які її вчинки осуджують. Російська Православна Церква (знана в Україні як УПЦ МП) так часто вживає слово „канонічна“, що стає зрозумілим її бажання зробити канонічність складовою частиною Символу віри цієї Церкви.

Постає думка – чи занепокоєння УПЦ МП питанням соборноправності незалежної Української Православної Церкви є виправдане? Незаперечно – так! Але відразу напрошується друге запитання – чи на сьогоднішній день соборноправність є загрозою для УПЦ МП? – Ні! Тому що соборноправної Церкви в Україні немає. Ми маємо незалежну УПЦ КП з богослужінням українською мовою, яка стоїть на позиції української державності, але структурно небагато відрізняється від РПЦ з її синодальноєрархічним устроєм.

Церква впродовж століть творила нові канони і традиції та відкидала застарілі, які не відповідали потребам певного історичного часу. Вищим законодавчим тілом були Вселенські Собори, які удосконалювали церковні закони і пристосовували їх до потреб тодішнього церковного життя. Оскільки Православна Церква впродовж віків не спромоглася скликати Вселенський Собор, вона залишилася без необхідного сучасного законодавства, не йде синхронно зі століттями і не відповідає умовам новітнього суспільного устрою та духовній насназі українського народу.

На нашій землі впродовж століть існувала Православна Церква, але вона ніколи не була незалежною, українською. Блискучий період незалежної Української Православної Церкви був дуже короткотривалий (1921–1930 рр.), коли волею народу була створена соборноправна УАПЦ. Науковці з богословських та історичних наук, обтяжені титулами, старанно шукають всього від'ємного в житті УАПЦ. Проте не всі традиції та канони, засновані в середньовіччі, доцільно продовжувати в сучасності. Кожна традиція має свій початок. Багато нових традицій Української Православної Церкви започаткувала УАПЦ.

Вже понад десять років існує УПЦ КП. Чи не час переглянути церковний календар і вилучити з них святих чужої Церкви і почати нову традицію канонізації наших святих? Чи

не час прославити першого сучасного святого нашої Помісної Церкви, святителя Василя Липківського? В Україні, крім Василя Липківського, УАПЦ породила тисячі подвижників, які своїм праведним життям і мученицькою смертю за Христову віру догодили Богові. Їх було знищено за належність до Української Православної Церкви. Безбожна влада хоч і утискала російське духовенство, проте нікого з них не знищувала за належність до Російської Православної Церкви, яка давно вже перетворилася в орган поліційно-державного надзору над вірними.

Держава не може буде успішною, керуючись законами тисячолітньої давнини (ми не говоримо про моральні принципи чи догматичні засади Христової Церкви), так само і сучасна Православна Церква не може розвиватися і поширюватися, спираючись на канони, багато з яких віджили свою доцільність. Оскільки монолітного світового православ'я сьогодні немає, то ж і немає надії, що наступний Вселенський Собор коли-небудь буде скликаний, бо кожна помісна Церква, зі своєю специфічною самобутністю, діє лише в своїх власних інтересах. Але удосконалення церковного законодавства нашої помісної Церкви є вимогою сучасності.

Сьогодні парафії дуже легко переходять від УПЦ МП до УПЦ КП і навпаки, бо вірні не бачать великої різниці між ними ні в облаченні, ні в церковних напівах, ні в традиціях, ні в обрядах. Багато вірних ще й далі „за традицією“ належать до УПЦ МП, бо вона залишилася „такою, як і була“. Але ж Комуністична партія також залишилася такою, як і була, проте народ її більше „за традицією“ не підтримує. Коли народ дістав можливість вибору між тоталітаризмом і демократією, то вибрав демократію. УПЦ КП не може далі залишатися, подібно до УПЦ МП, „такою, як і була“. Не можна повторювати, що наша Церква така самісінька, як їхня, тільки з однією різницею – ми за українську мову і Українську державу, а вони – за російську мову і „єдиную неделимую“. Це лише віддзеркалення суспільно-політичного змагання в нашій державі. УАПЦ 1921–1930 років своїм устроєм та інтерпретацією застарілих канонів і запровадження нових різко відрізнялася від РПЦ. Вона свідомо відмежувалася від застою і вибрала прогрес. Тепер УПЦ КП повинна зробити так само.

Віталій і Зінаїда Гречневи,
Фльорида, США

Дякуємо і уточнюємо

Від Українського Православного Братства ім. Митрополита Василя Липківського висловлюю подяку за надрукування в ч. 51 за 2006 рік статті „В Києві повинна бути вулиця Митрополита Василя Липківського“, яку подав Світовий Конгрес Українців. Також ми вдячні Світовому Конгресові Українців за старання у цій важливій справі. У цій статті є деякі неточності: Службу Божу українською мовою було вперше відслужено не в Свято-Михайлівському соборі, а у Свято-Миколаївському соборі Києва, який збудував Гетьман Мазепа, а в 1934 році цілком зруйнували більшовики. Дата смерті Митрополита Василя – не в 1938 році, а 27 листопада 1937 р., коли він був розстріляний у Києві.

Валентин Кохно,
Норт Порт, Фла.

Бездефіцитний бюджет М. Азарова і дефіцит умов для життя

У „Свободі“ (ч. 51, 2006 р.) було вміщене образливе звертання віце-прем'єра М. Азарова до депутатів Верховної Ради України при розгляді державного бюджету на 2007 рік. Цю репліку він адресував не тільки депутатам, а й переважній більшості українських пенсіонерів. Чого варті виступи М. Азарова по радіо і телебаченню, коли він глузував з незахищених пенсіонерів і говорив, що не треба підвищувати пенсію на 26 грн., бо пенсіонери за ці гроші тільки кефір куплять, але новий міст не збудують. У нас в Дніпропетровську збудовано 3 мости через Дніпро, які будували колись нинішні пенсіонери, які тепер одержують, як і я, по 391 грн. пенсії. Дуже аморально з боку М. Азарова глузувати з людей, які вже вклали свої сили в те, чим він втішається.

Мені здається, що я живу в сталінську епоху, бо так наполегливо радіо і телебачення розповідає, як мені добре стало жити. Навіть Сталін не додумався до такого, щоб призначити пенсію залежно від того, скільки людина може з'їсти. На переконання М. Азарова, непрацездатна людина має з'їсти вдвоє менше, ніж працездатна, і не повинна вживати кефіру.

Я – непрацездатна з 1965 року. Хворіла, але з довідкою про непрацездатність з відзнакою закінчи-

ла медичний інститут, працювала, народила і виростила доньку. Чоловік помер, коли доньці було 10 років. Зараз я некладаюсь в кошти з моєї пенсії. А М. Азаров каже, що мені всього вистачає. Та як же мені може вистачити, коли Азаров забрав в мене 2000 грн. і не повертає. Була постанова про списання коштів з ощадних книжок банку СРСР і зарахування їх за борги в комунальних службах. Я підготувала документи і приготувалася йти до банку. Але прийшли до мене з енергонагляду і відключили світло, вимагаючи 1085 грн. Я звернулася до суду. Суд задовольнив мій позов. Але поки суд вирішив мою справу, закінчилися видавання чеків в банку. Вже рік я звертаюся до М. Азарова, щоб дозволив „загублені“ мої гроші з банку перерахувати за комунальні послуги – ні! У них – сталінський порядок. Ніхто на мене не звертає ніякої уваги.

Бездефіцитний бюджет М. Януковича – М. Азарова – це винищення частини української нації. Так, державі потрібен бездефіцитний бюджет, але не за рахунок тих, що в свій час поклали своє здоров'я на будівництві мостів та всього багатства в Україні.

Клавдія Мірецька,
Дніпропетровськ

Вітання і роздуми про сучасне життя

На початку січня у редакційній пошті було особливо багато вітань від читачів тижневика. Ряд з них уже вміщено в газеті. Останнім часом вітання надіслали також сім'я **Наталі Берези** з Луцька, **Гарій Макаренко** з Житомира, **Тетяна Будар** з Бережан Тернопільської області, **Михайло Казаренко** з Нью-Йорку.

Критичне наставлення до преси має **Іван Івахів** з Кольорадо, який пише: „Не слід вірити у те, що надруковане, бо найбільші часописи є в руках банкірів, великих промисловців, а вони мають свої таємні плани і цілі“. Цікаво, що думка нашого читача збігається з оцінкою комуністичних ідеологів, які в „Українському радянському енциклопедичному словнику“ (1968 р.) писали: „В капіталістичних країнах буржуазна преса служить рупором монополій, агресивних угруповань, різних реакційних партій“. Іван Івахів пише до редакції: „Для великих багатців, організацій, навіть і церковних, на мою думку, навіть для Ватикану, Папи Римського, кардиналів, людина – ні по чому, простий хлопець нічого не значить“. Усе ж добре хоча б те, що наша

преса дає можливість висловити свої думки кожному читачеві.

Юрій Кравчук з Вільмінгтону, Делавер, в листі „Українське село“ стверджує, що саме селянин є основою українського суспільства і без нього вже давно не стало б Україні від Сяну до Дону. Він пише також, що „українська інтелігенція, коли захотіла легкого хліба, то почала вживати чужу мову, а як обморозила ноги у чужого пана, то зрозуміла, що добрий хліб – лише у селянській хаті“.

Олександр Кобаса з Вільямстону, Н. Дж., нагадує, що минув рік від смерті Романа Мариновича, і закликає вшанувати пам'ять заслуженої для громади людини.

Читачі надіслали також витинки з газет з публікаціями на теми України. **Атанас Кобрин** з Фльориди прислав свої статті з місцевої газети „The Sun“, а **Іванна Гарасовська** з Чикаго прислала кілька сторінок з місцевих українських газет „Час і події“ та „Українське слово“, на яких вміщено розповіді про громадське життя, зокрема про візиту співачки Руслани, а також про відпочинок В. Ющенка у Карпатах. Дякуємо!

СТОРІНКА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

УНСоюз провів двоє секретарських курсів

Одна з резолюцій 36-ої Конвенції УНСоюзу в травні 2006 року передбачає, щоб нові секретарі Українського Народного Союзу бодай раз в році проходили спеціальні курси для секретарів та організаторів – у формі одноденного семінару. Виходячи з вимог згаданої резолюції, Христина Е. Козак, Головний секретар УНСоюзу, організувала 14 жовтня секретарські курси на Союзівці, а 11 листопада – в Гартфорді, Кон.

На згаданих семінарах було вичерпно вияснено всі забезпечені можливості, пропонувані УНСоюзом. Христина Козак окремо підкреслила важливість ролі секретаря та організатора у забезпеченні і братській діяльності УНСоюзу. Велику кількість часу присвячено виясненню отриманих секретарями матеріалів стосовно відділу забезпечень, статистичних даних та інших інформацій. Повчальним був час, присвячений запитанням і відповідям.

На семінар, що відбувся на Союзівці, його організатори запросили з доповіддю Лідію Прокоп, регіонального спеціаліста з забезпечення однієї з головних інвестиційних фірм Нью-Йорку. Її доповідь була дуже інформативною, присутні

уважно вникли в кожне її слово. УНСоюз радий, що серед своїх членів має фахівців, які охоче діляться своїми знаннями, і ми вітаємо інших наших членів, які хотіли б бути учасниками наших курсів і ділитися своїм досвідом.

Мирон Кузьо, секретар 277-го Відділу УНС, був тією важливою особою, що допоміг організувати секретарський семінар у Гартфорді, в Українському народному домі. Його учасниками були секретарі з штатів Коннектикат і Масачусетс. Округа також організувала полуденок, яким Марія Кузьо продемонструвала своє куховарське вміння.

Оксана Тритяк, Головний організатор УНСоюзу, розмовляючи з секретарями та організаторами, також підкреслювала їхню важливу роль в діяльності УНСоюзу. Адже вони представляють обличчя УНСоюзу в українських громадах. Це до секретаря чи організатора звертаються люди в громаді з питаннями про УНС і різного роду його забезпеченні чи фінансові можливості – „моргеджі“ та братські пільги. З професійної точки зору вона підкреслила важливість для продавців бути добре обізнаними з усіма видами забезпечень та фінансови-

ми можливостями УНСоюзу, крім того – знати понадсторічну історію та діяльність УНСоюзу в українській громаді, в діаспорі та в Україні.

Ці забезпечені семінари, влаштовувані в різних округах, допомагають будувати ближчі взаємини між секретарями та Головною канцелярією, розвиваючи ініціативу УНСоюзу, щоб усі секретарі та організатори мали забезпечені ліцензії. Ці семінари заохочують учасників до здобуття таких ліцензій. Головне бюро УНСоюзу

завжди пошукує професійних агентів забезпечення для нашої громади, котрі були б зацікавлені працювати для УНСоюзу на повний час чи тільки частково. Це може стати важливою прибутковою нагодою для зацікавлених.

УНСоюз продовжує організувати семінари по громадах, і коли такий семінар буде оголошений у вашій Околиці, активно відгукніться. УНСоюз радо запрошує всіх зацікавлених брати участь.

Оксана Тритяк,
Головний
організатор УНСоюзу

КАЛЕНДАР ПОДІЙ 2007 р.

26-28 СІЧНЯ

Родинний „вікенд“ – Church Annunciation, Flushing, NY.

3-4 БЕРЕЗНЯ

Річні зимові наради Пластового куреня „Хмельниченки“.

27 СІЧНЯ

„Malanka“ спонсорована Товариством Українських Інженерів Америки.

23-25 БЕРЕЗНЯ

Пластова Рада куреня „Чорноморські хвилі“.

To book a room or event call: (845) 626-5641, ext. 141

216 Foordmore Road • P.O. Box 529,

Kerhonkson, NY 12446

E-mail: soyuzivka@aol.com

ОСТАННЯ НАГОДА!

ORDER YOUR 2007 SOYUZIVKA HERITAGE FOUNDATION CALENDAR!

MAIL TO:

NAME: _____

ADDRESS: _____

CITY, STATE, ZIP: _____

EMAIL: _____

CALENDAR - \$12.00 EACH: \$ _____

DONATION TO SOYUZIVKA HERITAGE FOUNDATION: \$ _____

SHIPPING AND HANDLING: \$ _____

TOTAL AMOUNT ENCLOSED (ADD SHIPPING AND HANDLING): \$ _____

*PLEASE MAKE CHECKS PAYABLE TO

“UKRAINIAN NATIONAL FOUNDATION – SOYUZIVKA FUND”

PLEASE PRINT AND MAIL ORDER FORM AND PAYMENT TO:

SOYUZIVKA CALENDAR 2007

C/O OLESIA GURAN

216 FOORDMOORE RD. PO BOX 529

KERHONKSON, NY 12446

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ

проголошує

ПРИДІЛ СТИПЕНДІЙ ТА НАГОРОД

студіюючій молоді

тільки членам УНСоюзу

на академічний рік 2007/2008

Програма УНСоюзу братських послуг для студентів, членів УНСоюзу, включатиме два роди грошових нагород:

НАГОРОДИ УНСоюзу, приділені залежно від року навчання студента.

ОСОБЛИВІ СТИПЕНДІЇ – шість до дев'яти стипендій особливого спеціального призначення:

- Стипендії і нагороди надається тільки для „UNDERGRADUATE“ студентів, визнаних коледжів та університетів, які студіюють для одержання першого ступеня, бакалавра і для градуантів середніх шкіл, які поступають до коледжів чи університетів.
- Прохання про стипендії чи нагороду приймається від студентів, які з 1-им червня, року в якому складають заяву, є АКТИВНИМИ ЧЛЕНАМИ СОЮЗУ принаймні ДВА РОКИ.
- Анкету з вимаганими прилогами треба відіслати до Головної Канцелярії УНС в ОДНІЙ ПОСИЛЦІ, конверта якої не може бути датована пізніше, як 1-го червня 2007 р.
- Конверти датовані пізніше, не правильно заповнені анкети, або брак прилогів, автоматично дискваліфікуватимуть студента.

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, INC.,

SCHOLARSHIP COMMITTEE

2200 Rt. 10, P.O. Box 280

Parsippany, NJ 07054

Please send me a scholarship application for the 2007/2008 academic year.

NAME: _____

Please print or type in English

ПРИЗВИЩЕ: _____

(Прошу виписати по-українськи)

ADDRESS: _____

CITY: _____ STATE: _____ ZIP CODE _____

TEL.: _____ E-MAIL: _____

Web: _____ I am a member of UNA BRANCH # _____

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

Напередодні цьогорічних різдвяних свят школи при Українській католицькій церкві Св. Юра у Нью-Йорку влаштували концерт колядок та різдвяних побажань. В основному програма проходила українською та англійською мовами. До шкіл ходять чимало неукраїнців, серед них є також двоє дітей російського походження, тому до концерту взято твори німецькою, італійською, еспанською, сербською, польською і російською мовами. Мабуть, у пересічній американській школі такий міжнародний присмак, включно з російським, не викликав би реакції. Однак, я особисто, як і інші, був обурений включенням російськомовних віршів у програму. Говорив я на цю тему з учителями, котрі готували програму, сестрою- настоятелькою та отцем-парохом, оскільки вчителі повідомили, що остаточне рішення щодо включення російської мови зробив отець-парох. Я також довідався, що включення російськомовних творів не було

Що діється у нашій Церкві?

бажанням ні тих двох російських учнів, ні їхніх батьків. До речі, школа з власної ініціативи дала їм завдання підшукати відповідний російський віршик та його вивчити. Коли я запитав отця-пароха про це, він відповів: „Російська - це тільки мова. Владика це схвалив.” Я довідався пізніше, що Єпископ Стемфордський Павло справді це схвалив.

Цей російськомовний виступ не був першим у Церкві Св. Юра. Приблизно за рік до того одного вечора, після Богослужіння, отець-парох представив групу молодих людей з Росії, котрі подорожували по США. Вони виступили російською мовою, а після того отець-парох розпочав для них збірку грошей та влаштував прийняття. Напевне, якби таку зустріч і допомогу було влаштовано для дітей з Боснії, які виступали б по-сербськи чи хорватськи, не було б негативної реакції. У даному випадку були парафіяни, які демонстра-

тивно вийшли, та багато з тих, хто був на виступі, після нього висловили своє обурення. Все ж таки виглядає, що ніхто отця-пароха про це не запитав. У пресі про це ніхто не писав. І Рада осіб довір'я при парафії на це не зреагувала.

Для нас, українців, російська мова – не просто чужа. Століттями російська мова була засобом русифікації, поневолення та знищення. Від безславного Переяславського договору та проголошення Емського і подібних указів з застосуванням російської мови нищили нас як націю, душили наші найцінніші скарби – мову, культуру і духовність. Політично ця мова представляє нашого ворога. Голодомор 1932-33 років впроваджували російськомовними указами. Й сьогодні російська мова залишається засобом підривання нашої незалежності та навіть фізичного знущання. Відоме вбивство Ігоря Білозора у Львові. 21 грудня 2006 року на студента Східноукраїнського університету ім. В. Даля Сергія Мельничука, що відстоював у суді право на навчання українською мовою, здійснено напад.

В жовтні 2006 р. з'явилося повідомлення УПЦ Московського патріархату про недавню зустріч представителя цієї Церкви в Україні з головою Консисторії УПЦ Канади. З повідомлення виходило, ніби представник УПЦК визнав зверхність УПЦ МП над УПЦК і висловив це під час зустрічі. Голова Консисторії УПЦК подав до діяспорної преси спростування, що таких заяв він ще ніколи не робив. Але я не міг зрозуміти, чому така

зустріч відбулась взагалі, і тому від імені СКУ надіслав в листопаді листа до Первоієрарха УПЦК і запитав, чому представник православних українців Канади зустрічався з представниками інституції, яка є ворожою для всіх православних українців, яка є Церквою тільки за своєю назвою, а насправді це агентурна рука Москви в Україні. Не одержавши відповіді, я зателефонував до голови Консисторії, який чемно повідомив мені, що його зустріч була на доручення церковного комітету, а не з власної ініціативи, і що Церква готує у цій справі відповідь.

20 грудня я одержав очікувану відповідь, в якій сказано, що такі зустрічі відбуваються з 1993 року з усіма гілками православної Церкви в Україні в дусі єдності православних в Україні та з церковним змістом, а така остання зустріч відбулась тільки з Митрополитом Володимиром з УПЦ МП через обмеження часу. Не було подано конкретної теми і церковного змісту зустрічі.

Тоді як події в церкві Св. Юра у Нью-Йорку мене обурили, політика в УПЦК мене просто приголомшила. Хто за цим стоїть? Владиці Стемфордському Павлові і отцеві-парохів, який впроваджує російську мову в нашій Церкві в Нью-Йорку, я хочу сказати: незважаючи на те, що Ви особисто ніколи не відчували гніту російськомовного духовного переслідування чи фізичного побиття, прошу Вас, будьте чуйними до глибоких переживань Ваших братів та сестер, а особливо Ваших парафіян, і не влаштовуйте для них неприємностей.

Аскольд Лозинський,
Нью-Йорк

Від слів – до дій!

Відгукуюся на тривожний лист Святослава Караванського „Духовний голодомор“ („Свобода“, ч. 51, 22 грудня 2006 р.). Загальнополітична ситуація в Україні, зокрема мовна, вимагає рішучих дій, проте замість них, час від часу, появляється лише аналіз цієї ситуації, і все. Аж, нарешті, дочекалися справді конструктивної пропозиції Святослава Караванського: ухвалити на державному рівні „Закон про незалежність“.

Для здійснення цього проекту слід, на мою думку, третій пункт цього закону подати в редакції: „Освіта в Україні здійснюється українською мовою“.

Доручити контролю за виконанням „Закону про незалежність“ одній особі (бо якщо відповідальність лягає на двох або більше, то не відповідає ніхто). Такою особою, яку підтримає всесвітня українська діаспора, може бути або Святослав Караванський, або Аскольд Лозинський, або хтось інший з наших відомих особистостей.

Євген Чабан,
Клівленд, Огайо

„Не весь екіпаж був п'яний...“

У „Свободі“ (ч. 2) було вміщено вістку про засудження у Норвегії українських летунів, яким перед летом споживали спиртні напої. Це зловживання викликало в Україні несподіваний відгук: дехто здивувався з того, що водіям транспортних засобів у Норвегії пити горілку не можна. Здивування засвідчило, що в Україні, на жаль, до пияцтва усе ще ставляться надто поблажливо. Подаємо один з таких, м'яко кажучи, дивних відгуків.

„...Мій тесть Віталій Петрович заробляє тим, що водить тролейбус. Коли він дізнався про пригоди українських летунів, затриманих у Норвегії за спробу здійснити лет у нетверезому стані, то обурився: „Кожен знає, яка в летунів тяжка робота, то чому вони не можуть дозволити собі трохи розслабитися? А їх за те погрожують причинити за ґрати.“

Чому я ще такий обурений тим, що відбулося? Річ у тім, що я сам воджу тролейбус і, буває, трішки вживаю перед виїздом, особливо взимку. І ще жодного разу не було аварій. А знаєте чому? По-перше, я завжди знаю міру – п'ю не більш як 150 грамів, по-друге, я професіонал.

Уточнюємо прізвище

У надрукованому в 1-му ч. „Свободи“ (5 січня 2007 р.) матеріалі „Щедрий дар для УКУ: понад 353 тис. дол.“ прізвище проректора Українського Католицького університету слід читати: **Тарас Добко**. Автор просить вибачення за недогляд. – Ред.

Я упевнений, що наші пілоти, яких заарештували за нетверезий стан, теж професіонали. А людину треба передусім оцінювати за її професіоналізм, а не карати за будь-що. Тим більше, наскільки я знаю, літак, на якому мали полетіти наші хлопці, був Ан-22, а він в управлінні не набагато складніший від тролейбуса. Крім того, не весь екіпаж був п'яний, а тільки сім осіб із сімнадцяти. Більшість пілотів були тверезі. Отже, літак до Баку (чи куди там?) якось довели б. Урешті-решт нічого ж страшно не відбулося. Але наших хлопців заарештували, що дуже образливо. Росіяни літають у п'яному стані, і це, вважаю, норма (правда, над територією Росії)... Я вважаю, що ми повинні докласти всіх зусиль, щоб витягнути наших хлопців із в'язниці. За них повинні заступитися Президент, прем'єр-міністр і парламент. Якщо ж нашим депутатам потрібна думка простої громадськості, то я готовий першим поставити свій підпис на захист українських пілотів і вийти до норвезького посольства з вимогою звільнити пілотів“.

Олексій Подорожний,
м. Харків

ЦИТАТА ТИЖНЯ

„Герой Італії Гарібальді свого часу, перемігши у революції, сказав: „Італію ми здобули, потрібно здобувати італійців“. Україну ми отримали, але українців донині не маємо. Ми сьогодні пожинаємо плоди того, що сотнями років насаджувалося окупаційною владою“.

Євген Лупаков,
голова Київської організації Спільки офіцерів України

**НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО
ІМ. ШЕВЧЕНКА В АМЕРИЦІ**

запрошує на доповідь

**д-ра Олександра Мотиля
(Ратґерс університет)**

УКРАЇНА-2007: ЩО ДАЛІ?

Політична ситуація в Україні за останніх 15 років ніколи не була простою, однак після помаранчевих подій деякі невіршені політичні та економічні проблеми викликають цілком вмотивоване питання: що далі?

**В суботу, 27 січня 2007 р.
о 5-й год. по пол.**

в будинку НТШ
63 Fourth Ave. (між 9-ою і 10-ою вулицями)
New York, NY 10003

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

В Канаді святкували 150-ліття з дня народження І. Франка

ЕДМОНТОН. – 29 жовтня 2006 року українська громада відзначила 150-ліття з дня народження Івана Франка. Свято в залі Українського національного об'єднання було організоване зусиллями едмонтонських відділів Українського національного об'єднання і Організації українців Канади, з участю багатьох творчих українських колективів міста.

Уривком „Дещо про себе“ з передмови Івана Франка відкрив програму Валерій Семенко. Вірші поета прочитали студенти Курсів українознавства ім. І. Франка Марина Гончаренко, Христина Дедкова та Анастасія Трофімчук. У виконанні хору „Дніпро“ під керівництвом диригента Марії Дитиняк (акомпаніатор Ірина Тарнавська) прозвучали твори на слова І. Франка (солісти – Богдан Криницький, Леся Чумер і Оля Федеркевич). Діти з драматичного гуртка

На сцені – квартет „Ре мінор“

Виступає хор „Дніпро“

„Джерело“ під керівництвом Алли Семенко підготували казочку Івана Франка „Їжачок“.

Молодіжний інструментальний ансамбль „Чайка“ під керівництвом Людвіка Мар'янича вшанував пам'ять поета піснями. З уривком з повісті „Захар Беркут“ виступили актори драматичного театру „Сузір'я“ Роман Михайляк, Володя Гриців і Мар'янка Сех (художній

керівник – Наталя Гриців). На завершення програми виступив квартет „Ре мінор“ у складі Маркіяна Лазурка, Миколи Білаша, Ореста Гроха і Олеса Лазурка. Червоною ниткою пошани і любові до поета переплела усю програму ведуча концерту Люба Бойко-Бел.

Наталя Гриців

Dnepropetrovsk,
Kharkov, Donetsk
from \$784rt.

Kiev, Odessa,
Lviv from \$684rt.

Sample fares are roundtrip from New York (JFK) and must be purchased by 01/31/07.

Earn miles with Miles&More/Mileage Plus

A STAR ALLIANCE MEMBER

www.austrian.com

A fresh approach to Ukraine.

From our New York and Washington DC gateways, Austrian Airlines flies nonstop to our hub in Vienna, with excellent daily connections to Dnepropetrovsk, Kharkov, Donetsk, Kiev, Odessa and Lviv.

Onboard Austrian Airlines you'll enjoy our European flair. It is reflected in everything we do – from our attention to detail to the pleasure we get from a job well done.

For Information about these very attractive Economy Class fares or to make a reservation please contact your Travel Agent or call us at 800-843-0002.

*These sample fares on Austrian Airlines are roundtrip and must be purchased by 01/31/07. They are valid for travel between now and 03/31/07. Fares require a 7 day advance purchase, Minimum Saturday night stay, max 30 days. Does not include US Customs/INS/Aphis fees/International Transportation Tax/Passenger Facility Charges/Civil Aviation Security Service Fee/Domestic and Foreign Security and Airport Charges of up to approximately USD \$115 per passenger, depending on the itinerary. Subject to limited availability, change and withdrawal without notice.

Austrian

Українська Національна
Федеральна Кредитова
Кооператива

Money Market Account

до 4.08% ару*

Manhattan • Brooklyn • So. Bound Brook, NJ • Carteret, NJ

1-866-859-5848

* Мінімальний вклад \$50,000

Відсотки нараховуються у річному відношенні 4.00% ару

Рати можуть змінюватись без попередження
інші обмеження включені.

Your savings federally insured to \$100,000
NCUA
National Credit Union Administration, a U.S. Government Agency

Фестиваль української християнської пісні та поезії

САКРАМЕНТО. – 15-ий Різдвяний фестиваль української християнської пісні та поезії „Українське Різдво в Каліфорнії” відбувся 6 січня. Ведучими фестивалю були Лілія Голас та Микола Гонтар. Активну участь у підготованні та проведенні фестивалю взяли об’єднаний хор під керівництвом Ані Вавринюк, чоловічий хор, творчий гурт „Квадрат”, творчий союз „Ліра”, гурт бандуристів від школи українознавства та інші. Виконавці – Юля Ковальчук, Тетяна Навроцька, Микола Куценко, Оксана Світящук, Віктор Покидюк, Оля Андрощук, Володимир Савенко, Тетяна Храмцова, Роман Джулай, Ірина Кашубська, Олександр Анісов, Ліза Ряба, Аня Вавринюк, організатор фестивалю Валерій Тютюнник, а також гості з України – співаки Леонід Мулик та Леонід Борисевич. Привітання виголосили гості з України – виконавчий секретар Всеукраїнського союзу баптистів Валерій Антонюк, віце-консул України Сергій Миколайчук, голова Товариства збереження української спадщини Юрій Олійник. Гарні слова, мелодії та пісні надовго залишаться в пам’яті відвідувачів християнського фестивалю „Різдво-2007”.

Ліза Ряба

Наймолодші учасники свята

Творчий союз „Ліра”

Скористайтесь низькими зимовими цінами та відвідайте своїх рідних в Україні!!!

Зателефонуйте в **Dunwoodie Travel**
125 Corporate Blvd. Suite 300
Yonkers, NY 10701
(914)969-4200, toll-free (800)550-4334

Travel to **Ukraine:**

1 Jan-31 Mar, 2006	Kyiv	Lviv	Iv-Fr, Chernivtsi
New York (JFK)	\$370+TAX*	\$410+TAX	\$450+TAX

To **Kyiv** from the following cities via New York JFK:

	1 January, 2006-31 March, 2006
Atlanta, Washington	\$420+TAX
Boston	\$380+TAX
Chicago, Pittsburgh	\$400+TAX
Miami, Bangor	\$430+TAX
Charlotte, St, Louis	\$440+TAX
Cleveland, Columbus	\$410+TAX
Los Angeles, San Diego, San Francisco	\$490+TAX
Raleigh Durham	\$450+TAX
Dallas, Nashville	\$460+TAX

*Additional Taxes range from \$196-\$255. Fri, Sat, Sun departures-additional \$25 each way. Other destinations available. Prices are subject to availability. Seats are limited. Book early!

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION

УНСоюз уділяє своїм членам

✓ Перші гіпотечні позички (мортгеджі) на купно власного дому

✓ На 1-3 родинні доми, де живе власник

✓ По доступних відсотках

Телефонуйте сьогодні:

(800) 253-9862

дод. 3036

Стефан Вельгаш

Не пропустіть доброї нагоди! Не чекайте !!

Не запізно!!!

Запрошуємо всіх на круїз УНСоюзу! 4-11 березня, 2007р. на кораблі “*Carnival Miracle*”

Поспішайте! Групові розваги! Веселе товариство!

Маршрут: Tampa; Day at Sea; Grand Cayman; Cozumel; Belize, Costa Maya; Day at Sea; Tampa

Ціна:	<i>Середня кабіна:</i>	<i>\$810.00 на особу (порт і податки вкл.) *</i>
	<i>Крайня кабіна:</i>	<i>\$940.00 на особу (порт і податки вкл.) *</i>
	<i>Кабіна з балконом без виду :</i>	<i>\$990.00 на особу (порт і податки вкл.) *</i>
	<i>Кабіна з балконом з видом на море:</i>	<i>\$1090.00 на особу (порт і податки вкл.) *</i>
	<i>На прохання даємо ціни кабін на одну особу, три або чотири</i>	

- Прошу взяти до уваги: вище подані ціни включають пожертву для УНСоюзу з вашим вибором на: «Фундацію Спадщини Союзівки» або Пресовий Фонд «Свободи» і «The Ukrainian Weekly»,
- Лінія «Carnival Cruise Lines» також зробить пожертву для УНСоюзу за кожну особу, що займає дво-особову кабіну

* Перешліть завдаток у сумі \$250.00 дол. від особи

* Чеки виписувати на “Zenja’s Travel Club LLC”

* Ціни базовані на дво-особових кабінах

* Забезпечення, чайове, і лети не включені в ціні

* За додатковими інформаціями: Зеня Брожина 201-218-1114 або Христина Білянич 973-285-5006

Zenja’s Travel Club LLC

Phone 201-218-1114

46 Muirfield Rd., Jackson, NJ 08527

Email zbrozyna@earthlink.net

„Барви Буковини“ – виставка в Українському Національному музеї в Чикаго

Настасія Марусик-Жмендак

ЧИКАГО. – 12 січня виставкова світлиця Українського Національного музею засяяла барвами Буковини. Старовинна буковинська вишивка столітніх жіночих та чоловічих вишиваних сорочок представлена в колекції одягу буковинського краю, зібраній вишивальницею, членом Національної Спільноти майстрів народного мистецтва України Настасією Марусик-Жмендак.

Вона є автором книжки „Барви Буковини“, яка побачила світ у

видавництві „Народні Джерела“ у Києві восени 2006 року. Презентація книжки відбулася у Києві, Чернівцях та в Чикаго.

Настасія Жмендак народилася на Буковині, у мальовничому селі Кадубівці Заставнівського району. Після закінчення Чернівецького національного університету імені Юрія Федьковича повною мірою присвятила себе вишиванню. Бабусина скриня, де зберігалися рушники, перемітки, горбатки, обруси, буковинсь-

кі сорочки, була найцікавішим предметом у хаті... Настине зацікавлення переросло в етнографічні мандрівки. Від села до села, від хати до хати заходила карока буковинка, шукаючи весільний одяг, прабабусині сорочки. Вишивки виконувалися переважно на домотканних полотнах, а також на тканинах мануфактурного виготовлення ручно-пряденими льняними, шерстяними та фабричними нитками. Збережені зразки, вмережені мисткинею у своєрідні енциклопедичні рушники, здебільшого являють собою фрагменти частин сорочок (манжети, манишки, комірки, наплічники, підпліччя, подолки, пазухи). Сорочку у народному світосприйнятті розглядали як двійника людини, що її носила, тому здавна оздоблювали магичними обереговими символами-знаками, використовуючи багатство різноманітних вишивальних технік. Тож на виставці у музеї можна побачити найархаїчніші форми занизування, настилування, низинки, взірці, які гармонійно поєднують кілька видів техніки: лічильну гладь, ретязь, пухлики, вирізування, мережку, хрестик, строчку тощо.

Доводилося під час своїх експедицій Настасії Жмендак бачити речі, які шанувалися в родині як реліквії, ставали хатніми музейними цінностями. Засмучувало мисткиню і те, що часто сучасні вишивальниці, які у своїй більшості продають свої вироби на базарах, не звертають увагу на

традиційність, а використовують дешеві, технічно слабкі техніки вишивання, а гама кольорів добирається відповідно до наявних під руками ниток.

Щоб поділитися дивом буковинських візерунків, Настасія Жмендак взялася до важкої праці. Три роки, день у день, важко працюючи у Мілвокі, Вискансин (США), де проживає з родиною сьогодні, знаходила час перемальовувати на міліметровий папір узорі старовинних зразків вишивки із власної колекції.

Метою її книжки було прагнення увінчати працю сотень буковинських жінок, які залишили нам зразки високохудожнього ремесла. Столітні сорочки буковинського краю зберігаються у фондах Українського Національного музею. Їх вивчила та описала мисткиня, працюючи над книжкою.

Назагал джерелами надходження орнаментів до колекції стали Вишницький, Глибоцький, Заставнівський, Кіцманський, Кельменецький, Новоселицький, Путильський, Сторожинецький та Хотинський райони Чернівецької області.

Презентація книжки „Барви Буковини“ відбулася у музеї під час відкриття виставки. Експозиція складається з декількох комплектів, які дають уявлення про етнографічні особливості вбрання буковинського краю. Виставка триватиме до 28 січня ц.р.

Марія Климчак

Українська Євангельська церква

закликає:

**Вивчайте Біблію,
живіть за Словом Божим!**

На пожертви нашої громади щотижня на цьому місці ми стисло розповідаємо про кожну з 66 книг Біблії.

27. Третя Книга Мойсея, 16: козел відпущення

Бог настановив Мойсея, а той передав Ааронові закон про очищення народу від гріха принесенням у жертву двох козлів. Священик мав кинути жереб, котрий з козлів для Бога, а котрий – для Азазеля (нечистого). Спершу Аарон мав принести у жертву бичка за гріх свій і свого дому, а потім принести в жертву козла за весь народ. А коли закінчиться принесення жертви, то приведе живого козла і, поклавши на нього обидві руки, визнає усі гріхи свого народу, після чого призначений чоловік відведе того козла в пустелю і відпустить. „І понесе на собі той козел всі їхні гріхи до краю неврожайного“. Після обряду з козлом відпущення церква і усі учасники церемонії мають пройти очищення водою і вогнем.

Запрошуємо Вас до Української Євангельської церкви в місті Юніоні, Н. Дж. У нашій церкві проводяться Божі Служби: щонеділі – о 10:30 ранку, а також щосереди – о 7-й годині вечора.

Кожної неділі, о 9:30, діють школи з вивчення Біблії – для дорослих і дітей. Щосереди, о 5-й вечора, проводиться роздавання харчів для потребуючих.

Наша адреса: 2208 Stanley Terrace, Union, NJ 07083. На цю адресу можна надсилати запитання з приводу прочитаних переказів Біблії. Телефон: (908) 686-8171. Електронна пошта: ueag@verizon.net

Пастор Володимир Цебуля
Тел.: (908) 591-0800

UKRAINIAN FEDERAL CREDIT UNION
УКРАЇНСЬКА ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТНА СПІЛКА

Добробут Для Поколінь
Від 1953

Traditional or ROTH
IRA
6.07% APY*
Виберіть термін від 7 місяців до 2-х років (Можуть бути інші обмеження)
мінімальний внесок \$500
Тільки Нові Фонди

Заощаджуйте Для Себе і Для Дітей

Позички і Моргеджі

Ощадний та Чековий Рахунки

Цілодобовий Доступ до Рахунків

Інші Послуги

*APY (річний похід). Пропозиція дійсна від 1/15/07 до 4/15/07. Можливі зміни або скасування без попереджень. Додаткова інформація у місцевих філіях УкФКС. Передчасний вибір грошей зменшує дохід.

Послуги Нашим Членам Від Східного До Західного Побережжя

Main office - Rochester, NY (585)544-9518	Albany, NY (518)266-0791	Sacramento, CA (916)721-1188	Syracuse, NY (315)471-4074	Boston, MA (781)493-6733	Portland, OR (503)774-1444
--	-----------------------------	---------------------------------	-------------------------------	-----------------------------	-------------------------------

www.rufcu.org toll free: 1-877-968-7828

Заклик до всіх прихильників Союзівки!

ВИ НАМ ПОТРІБНІ!

Як можна стати членом нової Фундації Спадщини Союзівки?
„Було зрозумілим, що Союзівка займала важливе місце у спільноті і я хотів би бути її частиною”

– Росс Василенко, Юніон, Н.Дж.

Приєднуйтеся до нас зараз!
Зберігаймо Союзівку
та нашу українську спадщину!

Кожна велика організація залежить від постійної групи прихильників, які хочуть проявляти свою активність більше, ніж поодинокими відвідуваннями. Для Фундації Спадщини Союзівки такий спосіб сприяння є дуже важливим.

Буде багато рівнів членства, але в основі всього те, що членами будуть люди, які поділяють погляд на Союзівку, як на епіцентр українсько-американської спільноти, та бажають пробуджувати та зберігати свою культурну, освітню та історичну українсько-американську спадщину. З 1952 року Союзівка була центром українсько-американської спільноти, місцем зустрічей для нащадків багатьох хвиль українських імігрантів, куди вони повертаються для того, щоб відчувати свою багату культурну спадщину і познайомитися з іншими українськими американцями. Сьогодні шляхом заснування „Фундації Спадщини Союзівки” українські американці та симпатичні Союзівки об'єднують свої зусилля для збереження цієї культурної перлини.

Багато з цих нащадків відчували послаблення свого зв'язку з минулим, як в географічному, так і в культурному відношенні. „ Фундація Спадщини Союзівки” є ініціативою для перевиховання як молодих, так і старших у спробі збереження гідної спадщини.

Членами організації можуть бути люди, яким подобається Союзівка настільки, що вони хочуть щось дати взамін – зробити особистий внесок в її виставки та програми для себе та для спільноти. Ви можете бути впевненими, що Ваша членська допомога для „Фундації Спадщини Союзівки” на будь-якому рівні буде вагомим внеском.

Варіанти членства (щорічний внесок) та переваги

Індивідуальне	\$100.00 (безкоштовний вхід, паркування та басейн) 5% знижка в сувенірному магазині.
Для студентів 17–23 р.	\$ 40.00 (безкоштовний вхід, паркування та басейн) 5% знижка в сувенірному магазині.
Для тих, кому 65 р. і більше	\$ 30.00 (безкоштовний вхід, паркування та басейн) 5% знижка в сувенірному магазині.
Для сім'ї (діти до 16 років)	\$150.00 (безкоштовний вхід, паркування та басейн) 5% знижка в сувенірному магазині.
Корпоративне	\$ 500.00 (10 відс. знижка на 1 обслуговувану корпоративну вечірку в Центрі – щорічно).
Спеціальні членські категорії:	
Партнер	\$300.00 (безкоштовний вхід, паркування та басейн) 5% знижка в сувенірному магазині та пам'ятна цеглина.
Спадщина	\$500.00 (безкоштовний вхід, паркування та басейн) 5% знижка в сувенірному магазині; посаджене дерево з пам'ятною дошкою та постійним вшануванням в експозиції „Коло засновників Фундації”.
„Legacy“	\$1,000.00 (довічний безкоштовний вхід, паркування та басейн) та 5% знижка на всі послуги Союзівки, постійне вшанування в експозиції „Коло засновників Фундації”.

Є інші способи пожертвувати гроші... Кожний подарований долар цінується..., Фундація Білоуса недавно внесла пожертву \$1,500 дол. на оновлення системи місцевого радіомовлення. Курінь Пласту „Хвилі” організовує збір коштів на нове обладнання для басейну. Старші члени УНС та Курінь Пласту „Спартанки” підтримують проєкт дитячого майданчика. Звертайтеся до Нестора Паславського зі своїми ідеями (845) 626-5641.

Членська форма
Ім'я і прізвище _____
Адреса _____
Місто _____ Штат _____
Поштовий індекс _____
Електронна пошта _____
Телефон _____

Вишліть форму та чек за адресою:
Soyuzivka Heritage Foundation, 2200 Route 10, P.O. Box 280, Parsippany NJ 07054

Індивідуальне	\$ 100.00
Для тих, кому 65 р. і більше	\$ 30.00
Для студентів 17–23 р.	\$ 40.00
Для сім'ї (діти до 16 р.)	\$ 150.00
Партнер	\$ 300.00
Спадщина	\$ 500.00
„Legacy“	\$1,000.00
Корпоративне	\$ 500.00

Вишліть нам свою форму, щоб отримати точні інформації про переваги на вашій членській особистій виказці.

Дякуємо за Вашу підтримку!

ДЯКУЄМО!

Ваші гроші підуть на фінансування нових проєктів у 2007 році і створять сильну фінансову основу для Союзівки:

- Здвоєна система охолодження - ogrivannya для „Веселки”
- Додаткові нові матраци
- Нові штори для кімнат у Головному будинку

Спогад про Митрополита Іларіона (Огієнка)

До 125-ліття від народження (15 січня 1882 р. – 29 березня 1972 р.)

Митрополит Іларіон
(проф. Іван Огієнко)

Мої спогади про Митрополита Іларіона пов'язані з тими роками співпраці з ним, коли він уже на канадській землі завершував багаторічну працю над підготуванням до друку повного канонічного перекладу Біблії.

В той час я працювала в консисторії УГПЦеркви (1952–1963). Митрополит очолив нашу Церкву в серпні 1951 р. Оскільки я працювала в консисторії двомовною секретаркою, Митрополит попросив мене допомогти йому з англomовною кореспонденцією, що надходила з Біблійного Товариства в Лондоні.

Прибувши після таких тривалих і драматичних митарств дорогами

Європи до Вініпегу, Митрополит активно взявся за відновлення свого видавництва, що активно діяло і в Варшаві, і в Лозанні.

Митрополит Іларіон жив і працював у домі під числом 101 Катідрал Авеню у Вініпезі. Я також жила на тій же вулиці. Не раз, проходячи біля дому Митрополита, бачила, що до пізнього вечора світилися вікна в його кімнаті. Він багато працював і називав себе богомольцем за кращу долю українського народу.

Вийжджаючи на тривалі візитації, Владика давав мені ключі, щоб доглядала його будинок, забирала кореспонденцію та годувала його улюблену канарку.

Митрополит Іларіон тужив, що вже не побачить України, Києва та Дніпра, але вірив, що його праця побачить Україну.

В 1985 році, коли я працювала в Колегії св. Андрея, як бурсар-книговод, консисторія попросила мене на позицію головного секретаря ювілейного комітету 1000-ліття Хрещення України. Святкування величаво відбулося 12–14 серпня 1988 року в місті Гамільтоні, провінція Онтаріо.

В 1988 році відкрилася можливість постачати Св. Письмо в Україну – я особисто вперше вислала 60 примірників Біблії в українському перекладі Івана Огієнка (Митрополита Іларіона) до родини та знайомих в Тернопільщині та в Києві. Президія консисторії схвалила висилання релігійних книг в Україну та доручила мені цією справою займатися. В консисторії у півниці вже понад 40 років лежали релігійні книги, припали порохами.

В 1988–1989–1990 роках вислано майже сто тисяч релігійних книг на 5000 адрес, до всіх 25 областей України та понад 100 книг до Росії (Загорськ), Киргизії, Латвії, Татарстану, Узбекистану, Румунії, Казахстану та Польщі.

В грудні 1991 року мені вдалося організувати при „Українському голосі“ комітет „Допомога Україні“, який проіснував до 30 червня 2001 р. – з ціллю допомагати бідним дітям, сиротам, хворим, пенсіонерам.

Півниця „Українського голосу“ була переповнена цінними книгами, яких ніхто не купував. На 1000 адрес вислано понад 100 тисяч книг. В додатку, із своєї бібліотеки я вислала до Київської духовної академії і семінарії 2452 книг, включаючи одну велику Біблію – шостий примірник, який Митрополит Іларіон мені подарував з підписом. Також із своєї бібліотеки я вислала національній бібліотеці України імені В. І. Вернадського 2056 книг.

В травні 1966 року, коли я вперше відвідувала Україну, Митрополит Іларіон просив мене відвідати його добре знайомого, Митрополита України, який служив у Володимирському соборі в Києві. В неділю, 22 травня, я зайшла до Володимирського собору, і там мені сказали, що два тижні тому Митрополит упокоївся в Бозі однак, сьогодні на його місце призначили молодого Владика Філарета. Так мені пощастило бути учасницею його першого архиєрейського служіння в соборі Св. Володимира.

В 1968 році я вдруге побувала в Україні. Напівлегально зустрілася із священником Євгеном Барщевським, який добре знав Митрополита Іларіона ще в Холмі. Від нього довідалася, що відомий скульптор Іван Гончар нещодавно зацікавився постаттю Митрополита Іларіона. Він хотів роздобути його фотографію Митрополита, аби з неї пізніше створити бюст.

Повернувшись до Канади, я розповіла про це зацікавлення київського скульптора Митрополитові Іларіону. Він задумався: „Чи можливе таке, адже я при тій владі завжди буду ворогом свого народу“. Все ж він попросив скульптора Лео Молодожанина, і той зробив три знімки Митрополита у різних профілях. Незабаром я зв'язалась з моєю добре знайомою журналісткою Тонею Горохович, яка за місяць мала їхати в Україну. Вона й передала в Києві через отця Барщевського ті три знімки для Івана Гончара.

1978 року я знову побувала в Києві і знову зустрілася з отцем Барщевським. Поцікавилася, як виглядає справа з бюстом Митрополита Іларіона. У відповідь почула невтішну інформацію: після виступу Івана Дзюби і Василя Стуса в кінотеатрі „Україна“ почалися арешти української інтелігенції, Іван Гончар тепер також під загрозою арешту. Не знаю, чи збереглися в архіві Гончара ті три фото, а в мене їхні відбитки – на видному місці, як пам'ять.

Щоразу, коли буваю на цвинтарі Ілен Іден, де похований Митрополит Іларіон, моє серце огортає щемкий смуток: могила його виглядає самотньою і самотливою. Тіло його – у чужій землі, серед чужих. А душа його – там, в Україні. Єдиною втіхою може бути лише тверда віра, що колись прах Митрополита Іларіона все ж перевезуть в Україну, якою він жив, заради якої він свідомо й жертвовно йшов на свою Голгофу.

На запрошення Колегії св. Андрея, при співпраці президії Консисторії УПЦеркви в Канаді, у вересні 1997 року до Вініпегу прибув молодий науковець з України – професор Київського державного університету ім. Т. Г. Шевченка, д-р філологічних наук Микола Тимошик. Протягом місяця він вивчав архіви Митрополита Іларіона, що зберігаються в Консисторії та в бібліотеці Колегії св. Андрія.

В жовтні 1997 року, в порозумінні з проф. Тимошиком, було створено Фондацію ім. Митрополита Іларіона (Огієнка). 5 травня 2000 року її зареєстровано Міністерством Освіти і Науки України. Головою Фондації є проф. Микола Тимошик. При існуючому економічному стані України фінансові ресурси доводиться шукати поза межами України. До цієї пори фундатори з Канади оплатили такі видання Фондації: „Історія української мови“, „Українська культура“, „Тарас Шевченко“, „Розп'ятий Мазепа“, „Богдан Хмельницький“, „Свята Почаївська Лавра“, „Слово про Ігорів похід“, „Історія українського друкарства“, „Рятування України“, „Українська Церква за час Рутні“. Кошт видання однієї книги – 6000 кан. дол. Тираж 2000.

Ми щасливі, що молода людина – проф. Микола Тимошик так глибоко зацікавився творчістю Митрополита Іларіона та так багато часу і зусиль приділяє виданням книг. Можна сказати, що мрія Митрополита Іларіона – повернення його праці в Україну – починає здійснюватися.

Анна Фігус-Ралько,
Вініпег, Канада

До 75-річчя Голодомору в Україні

НЮ-ЙОРК. – Крайовий комітет з відзначення 75-ої річниці Великого голоду 1932–33 рр. в Україні повідомляє, що 13 жовтня 2006 року Президент США Джордж Буш підписав закон про виділення федеральної землі у Вашингтоні, Д.К., для побудови пам'ятника жертвам Голодомору.

Ми налагодили контакт з крайовими українськими американськими організаціями, щоб об'єднати наші зусилля і співпрацювати якнайефективніше над виконанням важливих проєктів. Ще одним важливим для нашої громади проєктом буде організування виставки документів, нещодавно розсекречених СБУ, щодо геноцидної природи Голодомору 1932–1933 років. Крайовий Комітет продовжуватиме координувати зусилля громади щодо виконання цих завдань. Наступне засідання Крайового комітету відбудеться в суботу, 27 січня 2007 року, о годині 2-й годині по полудні в Крайовій канцелярії УККА (203 Second Ave., New York, NY 10003. Тел.: (212) 228-6840, факс:(212) 254-4721.

Про участь у засіданні просимо повідомити директора канцелярії УККА Тамару Іалло-Олексій, тел. (212) 228-6840, електронна пошта: ussa@ussa.org.

Михайло Савків мол., голова,
Осип Рожка, секретар

ПЕРШИЙ РІЧНИЙ

SUPER BOWL XLI SUNDAY

на підтримку

УКРАЇНСЬКО-АМЕРИКАНСЬКОГО КУЛЬТУРНОГО ЦЕНТРУ
І ЦЕРКВИ СВ. ІВАНА У ВИПАНІ, Н.ДЖ.

Неділя, 4-го лютого 2007 р., год. 4-та по пол.

Харчовий буфет – 35 дол. із замовленням, 40 дол. без замовлення

Чеки висилати на: UACCNJ or ST. JOHN UCC, 62 North Jefferson Rd, Whippany, NJ 07981

За додатковими інформаціями просимо звертатися на e-mail: GKRYZ@AOL.COM

або тел. Markian, G.M. (973) 585-7175, (862) 754-6329

UACCNJ. FUNCTIONS@VERIZON.NET

*Soyuzivka
Malanka
Sponsored by
Ukrainian
Engineer's
Society of
America!*

2007
S o y u z i v k a

M A L A N K A

Saturday January 27, 2007

*Sponsored by the Ukrainian Engineers'
Society of America (UESA)*

Black Tie Event

Music provided by "Fata Morgana"

Cocktails @ 6 pm

Dinner Banquet @ 7 pm

The Ball @ 9 pm

Admission:

Banquet & Ball- \$70/person

Tickets for Ball Only- \$30/person

Student Tickets- Banquet & Ball- \$65/person

Student Tickets- Ball Only-\$25/person

After December 31, 2006:

\$10 Additional per ticket for

Banquet & Ball

\$5 Additional for Ball only

For Tickets call (212)729-9824 or

Email: Malanka@uesa.org

To Book A Room At Soyuzivka

Please call- (845) 6226-5641

Room Rates:

Standard Rooms- \$ 55+ tax & gratuities

Deluxe Rooms- \$65+ tax & gratuities

Suite Rooms- \$75+ tax & gratuities

(For all room types, includes breakfast for 2)

POBox 529, Kerhonkson, NY 12446 • (845) 626-5641 • Fax (845) 626-4638
www.Soyuzivka.com • Email: Soyuzivka@aol.com

УКРАЇНА І СВІТ

Є що знати! Було б бажання...

Р. Л. Хомяк

ВАШІНГТОН. – В половині грудня минулого року О-КА звернула увагу на те, що ідуть в забуття „колись відомі постаті нашої української спільноти, яких ніяк не годиться забувати“. („Про тих, що 'проминають з вітром'“, „Свобода“, 15 грудня 2006.)

Це справді так. Хоч мушу зізнатись: читаючи О-КУ, я відчував певну зарозумілість, бо саме два дні раніше почав вдруге перечитувати „Життя, люди, події. Спомини і коментарі“ Івана Кедрин. Книжка вийшла в 1976 році, і я ще тоді її читав – 30 років тому.

Покійний Іван Кедрин (Рудницький) безумовно належить до наших постатей, „яких не годиться забувати“. Коли збудують пантеон (ну такий собі „Hall of Fame“) української журналістики, без дошки, присвяченої Кедрині, не обійдеться. Він тільки у „Свободі“ працював десятки років, а почав свою журналістичну кар'єру під час української революції і визвольної боротьби 1917-1921 рр.

Коли перечитуєш тепер те, що бачив Кедрин, вражають неймовірні паралелі: політичне життя молодшої тоді Української Народної Республіки і нинішньої молодшої держави України. А Іван Кедрин, до речі, будучи близько до революційних подій початку минулого століття, сам писав про паралелі з іншими історичними подіями самовизначення України.

Коротко кажучи, я рекомендую читати спомини і коментарі Івана Кедрин. Вони цікаві, автентичні, як і цікавим та досвідченим був їхній автор, який ще й до того умів цікаво писати. І не вагався чітко й переконливо висловлювати свої погляди, навіть тоді, коли вони були діаметрально інакші від загально прийнятих. А те, що книжці 30 років, аж ніяк не робить її застарілою.

Це видання напевно вже випродане, але примірники мають бути в бібліотеках. В Україні перевидають діаспорні видання, які були проскрибовані у Советському Союзі, нове видання книжки знайшло б неабияку кількість читачів в Україні, і сподіваюсь, що хтось з видавців візьметься за перевидання. Іван Кедрин знав багато цікавих людей, багато з тих, „яких ніяк не годиться забувати“, і у своїх споминах він про них пише – про тих, кого любив, і про тих, котрі були його політичними противниками.

Книжки, відомі нам віддавна, сьогодні в Україні стають популярними нововідкриттями. Наприклад – В'ячеслав Липинський, ідеолог українського консерватизму, має багато нових шанувальників в Україні, бо його праці тепер там перевидають. Те саме можна сказати про ідеологічного противника Липинського – Дмитра Донцова. В Будинку Укрінформ-у висить фото Донцова, як першого керівника української інформаційної агенції (він керував нею за часів Гетьмана Павла Скоропадського).

Кілька років тому в Україні перевидали щоденник Донцова за 1918 рік, себто тоді, коли Українською державою керував Гетьман.

На свій попередній посаді, ідеолога Компартії України, перший президент, а тепер законодавець соціал-демократ об'єднаний Леонід Кравчук ніколи не дозволив би на видання творів Донцова а нині їх продають в книгарнях України. І ще пригадується як з десяти років тому я зайшов до центральної наукової бібліотеки ім. Горького у Луганську (так, тому зросійщеному місті майже на кордоні з Росією) і побачив там виставлену до уваги відвідувачів працю Донцова про націоналізм.

А щоденник Дмитра Донцова повний спостережень про події й людей, які „проминають з вітром“. Наприклад, така цікава подія з 1918 року в Києві: Донцов і Дмитро Мануїльський (ортодоксальний советський діяч і перший міністр закордонних справ УССР) виходять з клубу на вулиці Прорізній. Вони знайомі з студентських часів у Петербурзі. Мануїльський запитують: „Донцов, ви – інтелігентна людина. Чому ви не більшовик?“. На що Донцов відповів: „Власне тому, Мануїльський“. Такого влучного діалогу не знайдеш у бестселері. Донцов, як і Кедрин, пише про чимало постатей, „яких ніяк не годиться забувати“.

Не можу погодитись з твердженням О-КИ, нібито „немає у нас довідників про відомі постаті нашої громади“. Адже багатотомна „Енциклопедія українознавства“ (ЕУ), яку у дуже несприятливих емігрантських умовах видало

Наукове Товариство ім. Шевченка в Сарселі (Франція), має інформації про тисячі важливих українських постатей. Цей довідник є справжнім історичним і практичним пам'ятником діаспори. Від нього пішли англійські версії енциклопедії в діаспорі, і напевно він стимулював видання у советській Україні багатотомної „Української радянської енциклопедії“ та три томного „Українського радянського енциклопедичного словника“. Не можна також не згадати біографічного довідника „Ukrainians in North America“ („Українці в Північній Америці“), який вийшов під редакцією Дмитра Штогрини ще 1975 року і донині служить як зручний однотомний довідник. В Україні Іван Дзюба тепер видає багатотомну „Енциклопедію сучасної України“ її три чи чотири томи вже в руках читачів. А в Чикаго Василь Маркус видає енциклопедію діаспори. Інакше кажучи, довідники про відомі постаті є. Їх треба придбати і ними можна користуватися) було б бажання.

Правда, іноді й з бажанням є заковики. Недавно я брав участь у презентації книжки спогадів Михайла Яворського „Поцілунок лева“. Серед присутніх були представники молодшого покоління, які читають книжки і навіть створили клуб читачів, на зборах якого обговорюють прочитане. Пригодницький і історичний роман Яворського їх зацікавив, але вони хотіли знати, чи можна дістати цю книжку англійською мовою. Усі вони випускники шкіл українознавства, читають українські тексти, але не досить плинно. Воліли б англійською. (Згодом я довідався, що деякі з них вже прочитали спогади Марії Пискір про її підпільну діяльність в Українській Повстанській Армії – але читали її в англійському перекладі Ані Севедж, який пару років тому вийшов в Америці).

Треба заохочувати молодше покоління творити свої особисті бібліотеки. Іван Кедрин, до речі, у своїх спогадах пише про три особисті бібліотеки, які він зібрав у Києві, Відні і Кракові, та які в хуртовині війни і переселення пропали. А може, й ні. Може, ці книжки нині є на полицях інших людей та в книгозбірнях. Навіть за советів в Україні букіністи мали на продаж проскрибовані твори і окремі особи, за великі гроші, їх скуповували.

Щоб люди купували книжки, треба про них писати і говорити. І ще треба, щоб продавці книжок уміло пропонували їх читачам.

Але й цього не досить. Щоб історичні постаті української спільноти не проминали з вітром, треба про них творити фільми, бо хочемо ми того чи ні, в нашій добі переважна більшість інформації сприймається візуально: 70 відсотків населення США і 70 відсотків населення України отримують інформації з телебачення. Тому нам потрібні фільми – документальні й художні. Ще 40 років тому Святослав Новицький почав творити документальні фільми з української тематики (наприклад, про історію Українського Народного Союзу, про Голодомор, про писанку) і ці фільми ще нині цікаві й інформативні. Їх треба б перевидавати на сучасних дисках і продавати для домашнього показу. Помаранчева революція 2004 року показала, що нині в нашій глобальній громаді багато нових доку-

(Закінчення на стор. 22)

В Дніпропетровську засновано футурологічне товариство

Зліва: соціолог Юрій Саєнко, міський голова Дніпропетровська Іван Куліченко, д-р Осип Мороз, науковиці Людмила Сінцова та Ігор Шпірка.

ДНІПРОПЕТРОВСЬК, Україна. – Самозрозумілою річчю є істина, що завтрашній рівень життя створюється сьогоднішньою працею, але працею саме свідомою, спертою на науково обґрунтовані передбачення.

Особливо, коли йдеться про таке суспільство, як українське, котре ще на має належного досвіду самоорганізації. Тому для України футурологія повинна займати центральне місце в науковій сфері, з'єднуючи ланкою багатьох інших фундаментальних, прикладних і суспільствознавчих наук. Наприклад, Світове футурологічне товариство досліджує великий міждисциплінарний комплекс – соціосферу (освіта, мистецтво, праця і кар'єра, родина і громада, релігія, переконання і вартості, соціальний статус), техносферу (інформація і технологія), економіку (господарство і корпорації,

фінанси, міжнародна торгівля, провідництво), політику (влада, міжнародні взаємини), прогнозування (методи і техніка, напрями дослідження майбутнього, перспективи XXI століття).

Про значення прогнозування розвитку я хочу сказати на прикладі Дніпропетровська, великого українського міста. Це провідний центр українського ракетобудування. У п'ятнадцяти вищих навчальних закладах та в понад сотні науково-дослідних інститутів і конструкторсько-технологічних осередків міста працює більш ніж 20,000 науковців, навчається понад 100 тисяч студентів.

З великою приємністю стверджую, що дніпропетровські студенти надзвичайно чутливі й уважні до проблем і викликів суспільства, до його майбутнього. Наприклад, на організованому мною семінарі вони визначили 17 найваж-

ливіших проблем, котрі можуть лягти в основу поважних наукових досліджень. Серед цих питань – пошук ідеї, котра згуртувала б націю, вимоги до національної еліти, екологія міста. І добре, що молодь орієнтована на творення, а не на протест.

У Дніпропетровську також діє Придніпровський філіял Національної Академії Наук України. Мої близькі контакти з дніпропетровськими вченими і студентською молоддю логічно привели мене до ідеї створення в місті Українського футурологічного товариства. Перші збори з цього питання відбулися 12 грудня в Національному гірничому університеті. Про місію Світового футурологічного товариства доповідав професор Сергій Власов, а про доцільність і умови заснування місцевого товариства футурологів – науковець Ігор Шпірка. Збори постановили створити Українське товариство футурологів на базі громадської організації „Дніпропетровський общинний фонд“. Головою правління обрано професора С. Власова, а головою Наглядової ради – автора цих рядків.

Збори також доручили керівникам новозаснованого товариства підготувати необхідні документи для вступу у Світове футурологічне товариство. Заплановано в перші весняні місяці провести у Дніпропетровську засідання товариства з участю науковців багатьох українських міст, а також різних країн нашого поселення.

Д-р Осип Мороз

„Розпрягайте, хлопці, коней“ – в Ізраїлі

На сцені Михайло і Світлана Бендюкови.
Фото: Михайло Глаз

ЄРУСАЛИМ. – Майже одночасно в різних куточках Ізраїлю на початку року звучала українська мова. 24 грудня відбулися три заходи, різні за жанрами і тематикою, але об'єднані бажанням розповісти про культуру і традиції українського народу, показати майстерність, заспівати народних пісень, прочитати вірші. В Єрусалимському культурному центрі „Теена“, керівники якого вже кілька разів надавали безкоштовно приміщення для проведення різних українських заходів, серед яких були вечори, присвячені творчості Тараса Шевченка, життю і діяль-

ності Симона Петлюри, кілька днів діяла виставка української художниці і поетеси Емми Андієвської. Прихильники таланту мисткині побачили лише невеличку частину з її 734 картин. У вересні 2006 року Емма Андієвська відкрила у Чернівцях музей власних картин. – Емма Андієвська – помітна постать українського авангардного мистецтва, навіть має нагороду „За інтелектуальний виклик і видатний внесок у розвиток української культури“, – сказав організатор цієї виставки Олександр Деко. Справді, про картини Е. Андієвської можна сперечатися,

але не помітити їх неможливо. Вони усміхаються і плачуть квітами, комахами, тваринами. І звичайно ж, на картинах люди – творіння то геніальне, а то нікчемне, то веселе, а то журливе. Художниця хотіла передати в людині всі її нескінченні гами та відтінки. Емма Андієвська читала присутнім свої вірші – у неї вийшло друком близько п'ятдесяти прозових та віршованих творів. А в Бат-Ямі, що в перекладі з івриту означає „донька моря“, в Будинку творчості з успіхом відбувся авторський концерт композитора і співака, колишнього актора Криворізького драматичного театру Михайла Бендикова. Концерт був присвячений 30-річчю його творчої діяльності. За ці роки він написав кілька дитячих оперет, опер на мотиви українського фолкльору, близько шестисот пісень. Серед них більшість – українською мовою. Тепер, коли композитор постійно живе в Єрусалимі, він пише і на івриті. На концерті його твори виконували юні учні Михайла та його дружини Світлани, оперної співачки. Глядачі тепло зустріли уривок з опери „Веселий хутір“ – тут і народні пісні, і дотепні випадки з життя українського села, і чудові українські костюми. Деякі з них подружжя Бендикових привезло з України, а решту шила та вишивала Михайлова мама – Зінаїда Чернацька, в минулому балетмайстер і педагог. В концерті брали участь і сини Бендикових – Борис та Семен. Серед нових творів вперше прозвучала пісня „Ти любов моя остання, Україно“, яку композитор написав спеціально для колоратурного сопрано Світлани.

– Я десять років мріяв про такий концерт і таких вдячних глядачів. Маю надію, що вони розуміють мої пісні, якими я хотів розповісти, як люблю Україну, як пахнуть її степи, яка багата її мова і невичерпні її мелодії. У найближчих планах Михайла та – поставити „Веселий хутір“ для ізраїльського глядача. Фестиваль фолкльору народів СНД „Букет живих квітів“ відбувся у невеличкому містечку поблизу Гайфи. Святоково прикрашена сцена з малюнками дітей у національних костюмах України, Грузії, Молдови, Білорусі, Росії, Узбекистану та Ізраїлю, почесні гості – представники дипломатичних місій названих країн, депутати ізраїльського уряду, члени Всеізраїльського товариства науковців, журналісти. Організатори присвятили фестиваль єдності жителів Гайфи і невеличкого містечка.

(Закінчення на стор. 19)

Виступає Емма Андієвська
Фото: Михайло Левіт

Федеральна
Кредитова
Кооператива
СУМА

Це найкраще місце
для збереження
ваших ощадностей!

Інтернет: www.sumafcu.org

Сертифікати*

Звичайні Сертифікати		
Шість Місяці Сертифікати	5.24% APY ** (5.10% APR)	
Однорічні Сертифікати	5.49% APY ** (5.35% APR)	
Трирічні Сертифікати	5.54% APY ** (5.40% APR)	
Мані Маркет	До \$49,999	4.08% APY** (4.00% APR)
	\$50K+	4.34% APY** (4.25% APR)

* Звичайні Сертифікати понад \$100,000 платимо 0.25% додатково. ** Відсотки нараховуються у річному відношенні і можуть змінюватись без попереджень.

Головне Бюро
Main Office

125 Corporate Blvd
Yonkers, New York 10701
Tel: 914-220-4900
Fax: 914-220-4090
1-888-644-SUMA
E-mail: memberservice@sumafcu.org

Філія в Йонкерсі
Yonkers Branch

301 Palisade Ave
Yonkers, NY 10703
Tel: 914-220-4900
Fax: 914-965-1936
E-mail: palisade@sumafcu.org

Філія в Спрінг Велі
Spring Valley Branch

16 Twin Ave
Spring Valley, NY 10977
Tel: 845-356-0087
Fax: 845-356-5335

Філія в Стамфорді
Stamford Branch

39 Clovelly Road
Stamford, CT 06902
Tel: 203-969-0498
Fax: 203-316-8246
E-mail: stamford@sumafcu.org

Філія в Нью-Гейвен
New Haven Branch

555 George St.
New Haven, CT 06511
Tel: 203-785-8805
Fax: 203-785-8677

„Розпрягайте...

(Закінчення зі стор. 18)

личких поселень півночі країни, які найбільше постраждали під час лівано-ізраїльської війни влітку 2006 року. Головним продюсером фестивалю став Давид Ріхтер, колишній житель Донецька. Вихідців з України у залі було найбільше, бо як тільки на сцені з'явився ансамбль „Українці в Ізраїлі“, зала вибухнула оплесками. Ансамбль, який очолює Ігор Табель, виконав народні пісні „Розпрягайте, хлопці, коней“, „Ти ж мене підманула“, „Верба“. Яскраві строї і невимушеність не залишили байдужими гостей фестивалю. До речі, зовсім недавно „Українці в Ізраїлі“ стали лауреатами 11-го міжнародного фестивалю естрадної пісні „На хвилях Світазя“ у Львові.

– Такі вечори об'єднують людей різних за релігійними поглядами і світоглядом. На таких концертах панує взаємоповага і люди посміхаються одне одному. А з посмішки, як відомо, і починається дружба, – сказав Максим Осаволук, радник з питань культури Посольства України в Ізраїлі.

Світлана Глаз

Книжки, надіслані до бібліотеки „Свободи“

Михайло Ситник. „Цвіт папороті“, поезії. Видавництво „Молода Україна“, Торонто, Канада, 1975 рік.

Редакційна колегія. „Верховина“. Літературна мозаїка. Орган дружньої ланки прихильників ідейної літератури, ч. 39-40. Вікторія, Кензас, 2006 рік.

Борис Олександрів-Грибінський. „Чужі пісні — у відгомоні власному“, переклади (1940-1979). До книги увійшли твори близьких йому за духом ліриків — російських, білоруських, канадських тощо. Видавництво „Юніверс“, Київ, 2006 рік.

Яр Славутич. „Дослідження та статті“ (Розстріляна муза, Меч і перо, Українська література на Заході. У книзі додано нові публікації в діаспорі та мартиролог українських письменників, розстріляних чи інакше знищених під радянським устроєм в Україні. Представлена українська література і мова на заході в XX сторіччі. Видання „Славути“, Едмонтон, Канада, 2006 рік.

„Смолоосип“. „Український декляматор“. Збірка віршів для української молоді, твори релігійного і патріотичного спрямування. Видавництво „Смолоосип“, Київ 2006 рік.

Олена Теліга. „Вибрані твори“. Ця збірка виходить до 100-річчя від дня народження О. Теліги – політичної діячки та поетеси, розстріляної німцями в 1942 році в Бабиному Яру. Видавництво „Смолоосип“, Київ, 2006 рік.

Іван Багрянний. „Вибрані твори“. Ця збірка (1906 - 1963) продовжувача традицій „Розстріляного Відродження“ 1920-их років в українській літературі й політичній діяльності представляє його постать як прозаїка, поета, публіциста і знайомить читача з критичною оцінкою його доробку. Видавництво „Смолоосип“, Київ, 2006 рік.

Пластовий курінь „Верховинки“. „Надія Світлична 1936 - 2006“. Статті та матеріали. Листопад, 2006 рік.

Ляриса Марія Борковська

Ніна Ляриса Ґадбі

Лана Марія Денисик

Таня Александра Джейкенс

Вікторія Антоніна Зварич

**ГУРТОК ПЛАСТ ПРИЯТУ
І ПЛАСТОВА СТАНИЦЯ
В НЮАРКУ**

запрошують Вас з рідною
і приятелями на

**ПЛАСТОВИЙ
БАЛЬ**

в суботу, 3 лютого 2007 р.

HANOVER MARRIOTT

1401 Route 10 East, Whippany, NJ 07981

оркестри: „ТЕМПО“ і „ЗОЛОТА БУЛАВА“

ВЕЧІРНІЙ ОДЯГ

Вступ разом з вечерею: 100.00 дол.

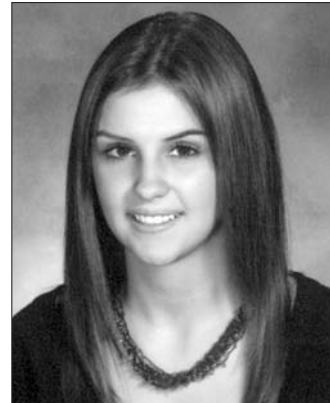
Вступ на забаву без вечері –
тільки для молоді до 25 року: 30.00 дол.

Коктейль з перекусом: год. 6:00

Презентація дебютанток: год. 7:30

Опісля вечерея і забава.

(908) 647-0758

Христина Ірена Лазірко

Аріяна Ореста Лебедь

Юстина Марія Микел

Андрія Евдокія Пітьо

Андрія Христина Шипайло

Діана Романа Шипайло

Катруся Хархаліс

„І чужому навчайтесь...“

Про постійне вдосконалення навчального процесу в Національному університеті „Києво-Могилянська академія“, зокрема про творчі контакти Могилянки з університетами інших країн наші читачі довідаються з відповіді віце-президента академії Катерини Максим на запитання студента НаУКМА Дмитра Дроздовського.

– Які головні проекти здійснює тепер очолюваний Вами Відділ міжнародного співробітництва НаУКМА?

– Передусім це програма для закордонних студентів „Transitional Studies: Ukraine and Post-Soviet Space“. В стратегії НаУКМА передбачено, що Могилянка стане центром українознавства у світі, щоб Україна вчасно і повною мірою заявляла про своє культурне і наукове життя. Ми маємо цілісну програму українських транзитивних студій для чужоземних студентів, які цікавляться різними аспектами України: історією, культурою, українською мовою, економікою, політикою, правом, екологією. Крім того, діє триместрова навчальна програма НаУКМА (початок програми – вересень 2007 р.), створена відповідно до умов Болонського процесу, місією якої є активне залучення академії до процесів європейської студентської мобільності. Передбачено залучення до програми якнайширшого кола студентів з різних країн світу. Програмою створено на нашому чималому досвіді праці з закордонними студентами. Тільки у 2006 р. ми провели дві літні короткотривалі програми для „Allegheni College“ і „MSU“, а тепер, в січні 2007 р., приймаємо студентів з університету Тарту (Естонія).

Одним з важливих проектів є Конкурс на здобуття стипендій для студентів НаУКМА на навчання протягом одного триместру 2007-2008 року у партнерському закордонному університеті; участь у міжнародних конференціях, семінарах і літніх школах, що виводить Києво-Могилянську академію на рівень світових університетів. Йдеться про посилення співробітництва з закордонними університетами через фінансування участі студентів НаУКМА у програмах науково-навчального обміну; підтримку перспективних студентів НаУКМА для участі у міжнародних конференціях, семінарах, літніх школах. Подібні стипендії дуже важливі, адже вони дають можливість студентам НаУКМА долучитися до світового наукового процесу.

– Які найцікавіші програми за кордоном для студентів та викладачів НаУКМА?

– Ми надаємо і для студентів, і для викладачів інформацію про можливі проекти, гранти. Потрібно, щоб студенти і викладачі їздили за кордон і, крім власного, здобували світовий науковий досвід. Ми бачимо, що викладачі, які беруть активну участь у міжнародних школах, конференціях, семінарах, користуються авторитетом серед наших студентів. Студенти беруть участь у курсах на закордонні програми, змагаючись на загальних підставах зі студентами всього світу. І досить часто виграють саме наші студенти. За останній рік у два з половиною рази зросла кількість поїздок викладачів і студентів на

короткий термін на конференції, порівняно з минулим роком.

Щодо цікавих конференцій, то цього року Юрій Савельєв, завідувач відділу докторантури та аспірантури НаУКМА, доцент Школи соціальної праці, виступив з доповіддю „Модернізація та псевдоморфоз“ на XVI Всесвітньому соціологічному конгресі, який відбувся у місті Дурбан, Південно-Африканська Республіка. Його запросили туди за унікальне дослідження, яке увійшло до десятки (!) найкращих світових наукових праць.

Цього року студенти факультету правничих наук брали участь у студентському конкурсі з міжнародного комерційного арбітражу ім. Віллеса Віса у Відні, у міжнародних конференціях та семінарах у Німеччині, Великобританії, Франції, Польщі тощо.

– Які конкретні угоди укладено між НаУКМА та європейськими й американськими університетами?

– Загальна кількість наших угод з різними університетами світу – 32. Йдеться про великі програми та інституційну співпрацю. Хоча, очевидно, ми співпрацюємо зі значно більшою кількістю університетів.

Чотири нові угоди підписано в 2006 році – з Інститутом геохімії й аналітичної хемії ім. В.І. Вернадського (Москва, Росія), що передбачає наукову співпрацю катедри хімії НаУКМА з московським інститутом. Укладено також договір з Норвезькою школою менеджменту, BI (Norwegian School of Management BI) – йдеться про довготривалі плани створення спільної економічної магістерської програми „Поведінка споживача“ (для України – це зовсім новий напрям). Між іншим, Норвегія у 2007 році в 5 разів збільшує співпрацю з Україною в науці і освіті, і сподіваємось, що успіх співпраці НаУКМА з Норвезькими організаціями сприяв прийняттю цього рішення, оскільки донині норвезькі інституції співпрацювали в науковому і освітньому напрямку лише з нашим університетом.

Також маємо підписану угоду з Університетом Св. Томаса (Мінеаполіс, США). Угода є логічним посиленням успішної довготривалої співпраці між НаУКМА і цим університетом: спільні курси в Києво-Могилянській Школі підприємництва. (KMBS); публікації статей у спільному збірнику; приїзд докторантів університету Св. Томаса до України для проведення консалтингових проектів з управлінського розвитку, один з яких було проведено в НаУКМА.

Не менш важливою є угода з Університетом Кальярі (Італія), партнерські стосунки з яким тривають вже понад два роки. Альдо Берлінгер, професор компаративного права університету Кальярі, два роки поспіль викладав у НаУКМА на факультеті правничих наук.

– А що налержить до найгостріших проблем Відділу міжнародного співробітництва в контексті загальноновизначеної стратегії розвитку університету? Чи достатнім є фінансування, адже подібні проекти є високобюджетними?

– На жаль, немає достатніх коштів на відрядження, немає підтримки з боку держави, тому доводиться шукати можливостей самостійно. Часто самі викладачі і студенти шукають програми, конференції і отримують фінансування ззовні. Багато хто користується послугою нашого Відділу щодо інформування про гранти, можливість поїхати на конференції за кордон, що, можливо, серед університетів України є єдиним прикладом комплексного консультування викладачів і студентів. Зі свого боку, ми також шукаємо коштів на підтримку різних програм, для конкурсу для могилянців на навчання у партнерських університетах.

– Які успіхи могилянці виявляють за кордоном?

– Є щорічна програма стажування в німецькому Бундестазі, на яку набирають здебільшого середньодосвідчених політиків із партій, державних структур. Цього року їздила наша студентка з магістерської програми. Це єдина студентка, яка виборола таке право. Її успіхи в Бундестазі були настільки вагомими, що Посольство ФРН зацікавлене у проведенні презентацій з цієї програми для студентів НаУКМА.

Інший приклад, це Університет Тренто – стипендія італійсько-

Віце-президент академії
Катерина Максим

го уряду. Україні було виділено чотири стипендії (політологія, соціологія, інформатика і право), і всі чотири здобули могилянці! Наша випускниця з права (сьогодні вже аспірант) поїхала на однорічну програму з європейського права (це тема її дисертаційного дослідження). У своєму класі, навчаючись чужою мовою, вона науспішнішою в освоєнні програми з права, а у 2008 році за цією програмою з України навчатиметься ще одна студентка НаУКМА.

Важливим є те, що більшість наших студентів зацікавлені здобути досвід і повернутися до НаУКМА в Україну. Тому ми й віримо у великі перспективи нашого університету.

Національний Університет КИЄВО МОГИЛЯНСЬКА АКАДЕМІЯ

ЗАПРОШУЄ ВСІХ НА БЛАГОДІЙНИЙ ОБІД-ЗУСТРІЧ

11 ЛЮТОГО, 2007

НЕДІЛЯ 1 год

ВАШІНГТОН - БАЛТІМОР

St. Andrew Ukrainian Orthodox Cathedral - Silver Spring, MD

Вступ \$40 від особи

Просимо оголошувати вашу присутність за тел.: 301-593-5316, 301-873-2035
або до Києво Могилянської Фундації за тел.: 773-685-1828

Ви можете зробити даток або придбати квитки на бенкети через наш веб-сайт - www.kmfoundation.com

ЗІ ВСІМА ЗАПИТАННЯМИ ПРОСИМО ЗВЕРТАТИСЬ ДО КИЄВО МОГИЛЯНСЬКОЇ ФУНДАЦІЇ

Tel: 773-685-1828, E-mail: mail@kmffoundation.com

КМФ зареєстрована як 501 (с) (3) неприбуткова організація. Ваші датки можна відписати від податків.

Національний Університет КИЄВО МОГИЛЯНСЬКА АКАДЕМІЯ

ЗАПРОШУЄ ВСІХ НА БЛАГОДІЙНИЙ ОБІД-ЗУСТРІЧ
17 ЛЮТОГО, 2007

СУБОТА 5:30 год

НЬЮ-ЙОРК – НЬЮ-ДЖЕРЗІ

Ukrainian American Cultural Center of New Jersey - Whippany, NJ

Вступ \$40 від особи

Просимо оголошувати вашу присутність за тел.: 973-585-7175
або до Києво Могилянської Фундації за тел.: 773-685-1828

Ви можете зробити донат або придбати квитки на бенкети через наш веб-сайт - www.kmfoundation.com
ЗІ ВСІМА ЗАПИТАННЯМИ ПРОСИМО ЗВЕРТАТИСЬ ДО КИЄВО МОГИЛЯНСЬКОЇ ФУНДАЦІЇ
Tel: 773-685-1828, E-mail: mail@kmffoundation.com
КМФ зареєстрована як 501 (с) (3) неприбуткова організація. Ваші дані можна відслідкувати від податків.

Національний Університет КИЄВО МОГИЛЯНСЬКА АКАДЕМІЯ

ЗАПРОШУЄ ВСІХ НА БЛАГОДІЙНИЙ ОБІД-ЗУСТРІЧ
18 ЛЮТОГО, 2007

НЕДІЛЯ 1 год

ЧІКАГО

Ukrainian Cultural Center - Chicago, IL

Вступ \$40 від особи

Просимо оголошувати вашу присутність за тел.: 773-384-6400
або до Києво Могилянської Фундації за тел.: 773-685-1828

Ви можете зробити донат або придбати квитки на бенкети через наш веб-сайт - www.kmfoundation.com
ЗІ ВСІМА ЗАПИТАННЯМИ ПРОСИМО ЗВЕРТАТИСЬ ДО КИЄВО МОГИЛЯНСЬКОЇ ФУНДАЦІЇ
Tel: 773-685-1828, E-mail: mail@kmffoundation.com
КМФ зареєстрована як 501 (с) (3) неприбуткова організація. Ваші дані можна відслідкувати від податків.

Національний Університет КИЄВО МОГИЛЯНСЬКА АКАДЕМІЯ

ЗАПРОШУЄ ВСІХ НА БЛАГОДІЙНИЙ ОБІД-ЗУСТРІЧ
24 ЛЮТОГО, 2007

СУБОТА 5:30 год

ДЕТРОЙТ

Ukrainian Cultural Center - Warren, MI

Вступ \$40 від особи

Просимо оголошувати вашу присутність за тел.: 586-757-8130
або до Києво Могилянської Фундації за тел.: 773-685-1828

Ви можете зробити донат або придбати квитки на бенкети через наш веб-сайт - www.kmfoundation.com
ЗІ ВСІМА ЗАПИТАННЯМИ ПРОСИМО ЗВЕРТАТИСЬ ДО КИЄВО МОГИЛЯНСЬКОЇ ФУНДАЦІЇ
Tel: 773-685-1828, E-mail: mail@kmffoundation.com
КМФ зареєстрована як 501 (с) (3) неприбуткова організація. Ваші дані можна відслідкувати від податків.

Національний Університет КИЄВО МОГИЛЯНСЬКА АКАДЕМІЯ

ЗАПРОШУЄ ВСІХ НА БЛАГОДІЙНИЙ ОБІД-ЗУСТРІЧ
25 ЛЮТОГО, 2007

НЕДІЛЯ 2 год

ФІЛАДЕЛЬФІЯ

Ukrainian Educational and Cultural Center - Jenkintown, PA

Вступ \$40 від особи

Просимо оголошувати вашу присутність за тел.: 215-663-1166
або до Києво Могилянської Фундації за тел.: 773-685-1828

Ви можете зробити донат або придбати квитки на бенкети через наш веб-сайт - www.kmfoundation.com
ЗІ ВСІМА ЗАПИТАННЯМИ ПРОСИМО ЗВЕРТАТИСЬ ДО КИЄВО МОГИЛЯНСЬКОЇ ФУНДАЦІЇ
Tel: 773-685-1828, E-mail: mail@kmffoundation.com
КМФ зареєстрована як 503 (о) (3) неприбуткова організація. Ваші дані можна відслідкувати від податків.

Президент США...

(Закінчення зі стор. 1)

питань збройних сил демократ Джозеф Байден заявив, що не вважає рішення Президента Дж. Буша посилити військову присутність у Багдаді виходом з іракської кризи, а навпаки – стратегічною помилкою. Замість збільшення чисельності американських військ в Іраку демократи вимагають розпочати їхнє поступове виведення. Крім того, демократи пропонують підтримати дипломатичні ініціативи в регіоні.

Провідники Демократичної партії в обох палатах Конгресу пропонують якнайшвидше ухвалити резолюцію, яка прямо засуджує нову стратегію Президента. Ця резолюція матиме радше символічне значення і не створить реальних перешкод для Дж. Буша.

Члени уряду Президента Дж. Буша виступили на захист нової стратегії США в Іраку. У четвер, 12 січня, на слуханнях сенатського Комітету з міжнародних взаємин секретар Державного департаменту Кондоліза Райс заявила, що збільшення американських військо-

вослужбоців в Іраку буде супроводжуватися посиленнями дипломатичними зусиллями.

Новий плян Президента підтримують урядовці у Білому Домі, новий керівник Пентагону Боб Гейтс та декілька провідних сенаторів, зокрема ймовірний кандидат на пост президента США Джон МакКейн. Плян Президента, передбачаючи посилення американської присутності в Іраку, вимагатиме більше грошей. Демократи заявили, що будуть протистояти цим плянам, однак Президент є Головнокомандуючим збройними силами США і, згідно з законом, має значні повноваження у сфері закордонної політики. Водночас аналітики не очікують, що демократи вдаватимуться до зменшення бюджетних видатків на воєнну кампанію. А це насправді єдиний шлях, яким вони можуть перешкодити Дж. Бушеві здійснювати його плян.

Щоб зупинити Президента, демократи можуть скасувати фінансування, необхідне для відрядження нових вояків. Вони мають такі повноваження,

однак, як кажуть оглядачі, у такому разі демократи можуть наразитися на небезпеку бути названими зрадниками американських вояків. Це, на думку багатьох, мало допоможе демократам під час наступних президентських виборів у 2008 році.

Аналітики вважають, що Президент Дж. Буш свідомо зробив цей крок, і якщо йому не вдасться стабілізувати Багдад у наступні шість місяців, то це може погано позначитися на його президентстві. І тоді виведення американських військ з Іраку буде неминучим, що, на думку оглядачів, зведе усе президентство Дж. Буша нанівець.

Конгрес практично не може запобігти втіленню плянів Президента в Іраку. Радники Президента підкреслюють, що Конгрес сам надав повноваження для війни в Іраку спеціальною резолюцією 2002 року.

Близько 300 мільярдів доларів та понад три тисячі загиблих американців – саме стільки коштувала до цього моменту Америці війна в Іраку.

Х.В.-Ф.

Український футбол в Австралії

СІДНЕЙ. – Клуб копаного м'яча „Тризуб” ініціював міжнародні змагання українських команд, які розпочалися в неділю, 14 січня, і триватимуть до 21 січня на стадіоні „Лідкомб Овал”. На жаль, 11 січня організаційний комітет отримав вістку, що команда „Меркурій”, запрошена з України (Чернівці), не отримала у Москві віз до Австралії.

14 січня в клубовій залі Дому молоді відбулася церемонія відкриття змагань, яку вели Василь Сенько і Олег Осторовський. Танцювальна група СУМ-у „Заграва” під час виконання танцю „Привіт” привітала гостей хібом і сіллу. Слово було надано голові Організаційного комітету змагань Данилові Савалазі, який зазначив, що комітет та добровольці працювали впродовж року, щоб забезпечити успіх. Промовляли голова Об'єднання українських громад Нового

Південного Велсу Ярослав Дума, голова дирекції кредитівки „Карпати” Володимир Войтович.

Ведучі представили всіх гравців команд. Отці Володимир Люлька і Євстахій Дорош благословили команди. Громада Кабрамата-Ферфілд передала історичну чашу, виграну на міжнародних змаганнях колишнім клубом „Київ” з Кабрамати, про що присутнім сказав Василь Сенько. Перше змагання дружин США і Канади проти дружини „Тризуб”, Сідней, закінчилися вислідом 3 – 3. Голі забили для американської команди Богдан Яцишин (2) і Олег Яцишин, для Австралії – Андрій Лещинин (2) і Микола Федик. Велика Британія грала з „Вікторією” з вислідом 3 – 1. Для британської команди голі забили Алекс Демянюк (2) та Джон Гіклінг, для австралійської – Андрій Соболев. Гравців прийшло підтримати багато людей, звучала українська музика, є багато молоді...

Марічка Галабурда-Чигрин

Є що знати!..

(Закінчення зі стор. 17)

менталістів, значно молодших за Славка Новицького. Ці молоді люди створили і вже видали декілька документальних фільмів про „помаранчеві дні” в Україні. І вони це робили не на замовлення, не на доручення діяльного керівництва, а просто тому, що тематика їх захопила і вони знайшли засоби для здійснення своїх проєктів. Крім того, нині фільмари мають доступ до кіноархівів в Україні, які цілі десятиліття були під советським замком. Пару років тому у Києві створили документальний фільм про Арнольда Марголіна, українського державного діяча 1917-20 років, який емігрував до США і помер у Вашингтоні. Чимало кадрів у цьому фільмі скопійовані з архівних матеріалів того періоду, які знаходяться в Києві.

Водночас я не пропоную фільми замість читання солідних книжок. Історичний роман Marjaret Мічел „Gone with the Wind” („Проминають з вітром”) нині краще знаний, ніж художній фільм, створений ще 1939 року, але на якому й нині вихідці з американського півдня не стримують сліз. І не забувають історичних постатей американського суспільства.

Чудове поєднання фінансових послуг:

**Прямі вклади
Чекові рахунки
АТМ картки
24/7 Автоматично-телефонічна
система Rely-On-Us
VISA Classic, Gold, Platinum**

Федеральна Кредитова Кооператива

САМОПОМІЧ НЬЮ ЙОРК

ГОЛОВНЕ БЮРО: 108 SECOND AVENUE NEW YORK, NY 10003 TEL: 212-473-7310 FAX: 212-473-3251

Вигідно розташовані філії:

Філія в КЕРГОНКСОНІ:
6325 Route 209 Kerhonkson, NY12446
Tel: 845-626-2938
Fax: 845 626-8636

Філія в ЮНІОНДЕЙЛ:
226 Uniondale Ave, Uniondale NY 11553
Tel: 516 565-2393
Fax: 516 565-2097

Філія в АСТОРІЇ:
32-01 31ST Ave Astoria, NY 11106
Tel: 718 626-0506
Fax: 718 626-0458

ЕЛЕКТРОННА ПОШТА: info@selfrelianceny.org

ІНТЕРНЕТ: www.selfrelianceny.org

Поза Нью Йорком дзвоніть безкоштовно: 1-888-SELFREL

НОВІ ВИДАННЯ

З берегів Дніпра до Тихого океану

Побачила світ альбомного формату книга Катерини Кричевської-Росандіч. „Мої спогади“ (К. „Родовід“ 2006 р.), щедро ілюстрована світлинами та кольоровими копіями мистецьких творів. Подаємо уривок з книги, який має назву „Війна“. З питань придбання книги можна звернутися на адресу: „Родовід“, вул. Сакаганського, 35, кв. 54, Київ, 01033 Ukraine або в США: 18000 S Mullen Rd., Belton, MO 64012. Електронна пошта в Києві: Rodovid@in.ua, в США: Rodovid2@ad.com. Ціна – 30 дол.

Війна

Літо 1941-го почалося закінченням першого навчального року в художній школі. Ми робили пляни, куди поїдемо на літо. Якраз тоді батька „покликали на розмову“, тобто було ввічливе, але настирливе запитання, чому він досі не вступає в партію. Це питання ставилося батькові час від часу, і він відповідав, з'ясовував, „що вважає себе ще недостойним“.

Та в неділю, 22 червня, все змінилося. Я ще спала, коли раптом почулись вибухи, я підбігла до вікна, відчинила завіси й побачила на небі сірі, круглі хмарки. Всі зібралися коло вікон – це було бомбардування Києва німцями. Батько говорив про маневри і ще щось, але коли ввімкнули радіо й почули схвильований голос Молотова, раптом стало зрозуміло – війна!

Батьки почали говорити про Бетговена, Гете, культуру, цивілізацію. Хто знав, що робив Гітлер у себе і в інших країнах? У нас все було щільно зачинено, ніхто не мав уяви, що робиться за кордоном, тому коли ми зіткнулися з конкретним німцем гітлерівської держави, ідеали Гете, Бетговена вмиють щезли. Але поки ми побачили першого німця – багато подій сталося перед тим.

Скоро після початку війни мого батька з групою чоловіків „віком за сорок“ послали пішки в Полтаву для якогось військового вишколу, хто знав. Київ порожнів, люди виїздили на схід. Прися старалася роздобувати продукти, де могла і як могла. Мої батьки були курці, і мама вже викурила все, що було, а купити цигарок не було можливо, ще залишився мішечок махорки. Але не вдалося мамі викурити махорку. Якось вранці Прися покликала маму: „Ходіть на вулицю, армія йде!“ Ми всі – мама, Прися, баба Маруся і я – вийшли на вулицю, там уже стояло багато жінок, дітей, а від моєї школи ішли червоноармійці, втомлені, брудні, спітнілі!

Жінки виносили, що могли, воду, їжу. Мама винесла оту махорку й газету, щоб скручувати цигарки. Червоноармійці показували чоботи, які на них розвалювалися. Картонні підосви після 2–3-ох кілометрів ходьби в горяч одклеювалися і хляпали, деякі позав'язували ці підосви мотузками. Червоноармійці показували рушницю, але патронів не було! Показували в хустці чи в кишені жменьку сирій пшениці – це їжа. Вони не знали, куди йдуть! Враження було гнітюче! Ми думали про батька, який десь отак ішов з групою з Києва.

Батько потім оповідав про цей похід. Чоловіки мусили самі харчуватися, тобто просити їжу в селян. В одному селі в сільраді селянки зварили борщ у мідній ванні, яка була надворі, і на диво, ні в кого не було негативних наслідків, не дивлячись на „хемію“ міді з кислотою в борщі. Чоловіки збирали яблука по дорозі, селяни доброзичливо ставилися до них, „підстаркуватих“ будучих солдат, бо ціль їх маршу – збірний пункт у Полтаві,

де їх мали муштрувати для фронту чи ще чогось.

Батько завжди носив капелюх, а до війни в Києві було дуже мало чоловіків, які носили капелюхи (буржуї). Коли почалася війна, пішла пошесть ловити шпигунів! Для примітивного мозку ознака шпигуна – це капелюх! Коли батько з його групою нарешті дійшли до Полтави, там вони мали десь з'явитись, але ніхто там не знав, що з ними робити. Батько сидів на якійсь колоді, курив. Раптом до нього підходить дуже молоденький солдат з гвинтівкою, але босий! Він спрямував на батька гвинтівку і каже: „Дядьку, ви шпійон?“ Батько усміхнувся і відповів, що він не „шпійон“, але хлопець наказав батькові йти в комендатуру. На сходах в комендатуру червоноармієць наказав батькові: „Отут почекайте!“ А сам пішов усередину доповідати, що він зловив шпигуна. Коли цей молоденький дурень через десять хвилин повернувся, батько звернув його увагу на те, що шпигунів не залишають самих, бо вони можуть дуже легко втекти. Хлопець почервонів і буркнув: „Діть до коменданта!“

Комендант чи офіцер, перед яким став батько, взяв батьків пашпорт і раптом каже: „Чи ви не родич Федора Григоровича Кричевського?“. Батько відповів, що так, його племінник. Після цього офіційний тон майже зник, був принесений чай, батька запросили сісти і розмова пішла про мистецтво; цей офіцер деякий час навчався в Художньому інституті і був студентом Федора Кричевського, але він сказав – „потім життя пішло іншим руслом!“

Батько, звичайно, хотів знати, де, куди, як що будуть робити з ним і його групою з Києва. Розмова велася усмішками і натяками, і батько також усмішками і натяками спитав про шанси повернутися до Києва. Відповідь була: „Київ уже – закрыта зона і одержати офіційний пропуск неможливо, але,“ – додав колишній учень діда Феді, – Дарниця – це інша справа!“ І рукою зробив жест, мовляв, з Дарниці рукою подати до Києва. 30 липня батько одержав перепустку до Дарниці і з Полтави поїхав товарним поїздом-порожняком. Перед мостом через Дніпро потяг зупинився на хвилину, батько відчув під ногами міст! Залишатися у вагоні і їхати до самого двірця було б самогубством: там НКВД вилучувало всіх, хто не мав спеціальних документів. Товарні потяги йшли десь через Лук'янівку, і коли потяг на товарній станції майже став, батько вискочив і не головними вулицями добрався додому о шостій годині вранці (...).

У нас у дворі жила молода пара, він працював у НКВД, а вона любила одягатися і часто кудись бігала. Пам'ятаю, моя мама брала їхнього малого хлопчика, варила йому манну кашу і клала спати у мене на ліжку.

Коли почалася евакуація Києва наш сусід, батько малого хлопчика, прийшов до мами і за зачиненими дверима довго з нею розмовляв.

Потім мама розповіла нам, що він умовляв маму виїхати з ними з Києва, мовляв, тому, що мама добре ставилася до його дитини, він хоче якось віддячити мамі і по секрету попереджав її, що ті, хто залишиться в Києві, постраждають, бо „стратегічно“ Київ буде залишений і „камня на камне не оставім“ – були його слова, і що, мовляв, все уже заплановано. Це було десь в липні. Ми згадали його слова, коли Київ почав вибухати (...).

Першого вересня я пішла до Художньої школи на Володимирській, 2. Наша школа була окупована армією, за школою коло урвища стояли гармати. Нам дали кілька клясів. Моя кляса на першому поверсі, ліворуч від головних дверей. Але учнів було, як кіт наплакав, учителів теж. Усюди були військові. Атмосфера напружена. Надворі бухкало десь за Дніпром. Після обідньої перерви, близько 2–3-ої години, в наш кляс зайшов солдат і спитав, хто тут Катруся Кричевська. Я підняла руку, він сказав, що мене викликають по телефону. Ми пішли з ним в кабінет офіцера. Я взяла трубку: мій батько дзвонить і каже, щоб я негайно йшла додому, бо мама дуже захворіла і невідомо, що буде! Я, звичайно, почала ревти, зайшла в свій кляс, з'ясувала, чому мене викликали й попрощавшись, побігла по Володимирській до рогу Великої Житомирської. Там бачу, стоїть батько і зразу мені каже, що мама здорова, що так треба було сказати, щоб викликати мене зі школи, бо він дізнався, що всіх учнів мають забирати на окопи на той бік Дніпра (німці потім робили те саме в 1943 році). Тому батько зразу зателефонував, бо там, на окопах – стовідсоткова смерть од куль, снарядів тих чи інших! А 19 вересня німці зайняли Київ.

Наш садок виходив на Дегтярівську (тепер ближче проходить Білоруська), а на протилежному боці була Лук'янівська в'язниця. Ми завжди проходили мимо в'язниці, до трамваю, який спускався по Керосинній на Брест-Литовське шосе, і далі до Польової – це дорога до баби Варі. Так от, перед приходом німців 3–4 дні Київ був безвладний. На розі, де був Лук'янівський базар, навпроти аптеки, розташовувалися, крім лотків, крамниці посуду, меблів, галантерії. Але уже тоді не йшлося про якісь продукти. Люди йшли повз наш будинок з барахлом, одна стара жінка зігнута в три погібелі, несла на спині буфет!

В. Кричевський.
„Катруся Кричевська“ (1946 р.)

Наша Прися благала маму пустити її дістати цукор, бо десь можна було це зробити. Усі тягнули, що могли. Мама категорично заборонила Присі робити те, що робили інші! Увечері десь щось горіло, пахло димом, доносилися й інші запахи. За садком було видно вогонь і дим. Всі сиділи по хатах нишком, десь щось бухкало! Усі чекали! Надвечір через 3–4 дні у дворі хтось закричав: „Німці йдуть!“. Всі повибігали на вулицю. З боку Львівської площі рухалася група сіруватих солдатів. Ми перейшли на протилежний бік вулиці і стояли навпроти нашого будинку. Пам'ятаю, наш сусід з 3-го номера, з малосінської халупки – багатодітний кравець, єврей, стояв коло нас, тримаючи блюдечко, на якому лежав солоний огірок. Так сусід вітав „визволителів од комунізму“. Перші солдати вермахту (це були офіцери) викрикували: „Де в'язниця?“. Хтось із людей, що стояли, видно, знав німецьку мову і показав, де є Лук'янівська в'язниця, і два чи три офіцери та один солдат побігли назад до аптеки і, мабуть, за рік до в'язниці. Наступного дня серед наших сусідів поширювалися різні чутки, розмови, Прися приносила новини: німці відчинили в'язницю і у дворі познаходили ями з трупами в'язнів, яких скоренько намагалися спалити, частина тюрми згоріла і казали, що люди всередині теж.

Люди тягнулись натовпами дивитись, чи не знайдуть своїх близьких серед мертвих. Німці витягали трупи з ям і розкладали їх. Казали, що одна жінка з Лук'янівки знайшла там свого чоловіка, про якого, після його арешту, три роки нічого не знала. НКВД старалося замести свої підлі сліди!

Презентацію книжки в Українському домі Києва провадить мистець Леонід Тоцький.

НА ДОЗВІЛЛІ

СМІХ КРИЗЬ СЛЬОЗИ

Московський Клондайк

Володимир Ткаченко

Де ви, клясики? Агов, історики й романисти! Тема тут одна є, грошовита, спокою не дає. Аж гляньте ще раз на заголовок. Ну, що? Та ото ж! А ви – про Химіні кури. Про заробітки треба писати. Усі знають, що Москва аж кишить шабашниками, а ніхто про це не пише. Бо ті, хто пишуть – не шабашать, а ті, хто шабашать – не пишуть. Узагалі, то воно так і мусить бути, бо одночасно забивати гвіздки і писати мемуари – справа надзвичайно заморочлива. Можна або пальця собі молотком розквасити, або написати таку нісенітницю, що люди, прочитавши, будуть при зустрічі крутити пальцем у тому місці, де локшина звисає: „Он, пішов той, що про Москву пише. Де ти був і що ти бачив?“. І був там і бачив, а тепер написати засвербіло. Так що крутіть пальцями, тільки не бийте – у мене тіло дуже болюче.

Злидні

– Візьміть! Візьміть мене із собою. Візьміть хоч на триста, хоч на двісті, хоч на сто доларів! Я вмю усе робити. Я собі хлів збудував і погріб викопав. Я вулики колись з дідом робив. Та я здоровий, як бик... Я підсобником піду.

– Куди ти, чоловіче добрий, підеш і куди тебе, чоловіче добрий, взяти? Хто там нас чекає? І де вони лежать, оті долари? Там ламана копійка не валяється. А старців у них – ще більше, як у нас. А ми зі своїм глечиком, та по їхню капусту. По кислу та по смердючу.

Така теплінь, така година! Птахи з півдня прилетіли, а ми у вирій збираємось. Городини посажені, паска освячена і крашанки, руді від цибулиння, зникають зі столу, як сивий туман із ранкового Тясмина. А в Москві ще холодно. Там запльований сніг ще стікає чорними патьоками з підвороті, оголюючи торішні смітники. Там ворони, здоровенні й жирні, як гуси, барабанять дзьобами по мерзлій іржавій блясі смітниць. А киш! – гладкі нахабні московські ворони. Такі ж нахабні, як і москалі. Ось відбудемо гробки, попросаємося з мертвими та живими, і в дорогу. Туди, у країну болота й глини, у країну надій і розчарувань, утоми й приниження.

– Гроші на квиток...
– Знайдемо. Продамо щось. Нам би тільки доїхати, а там щось придумаємо. Зайдемо до Єгорівни. У неї можна якийсь тиждень пожити. Ми ж їй дах накрили задурно. Запрошувала: „Приїжайте, хахли“. А ви... Ви вже якось дома... Ну, якось... О Господи! Та не знаю як! Ну, позичте ще десь. Як зароблю – віддамо.

В Москві заробити можна. Москва – це не Росія. Навіть не в Росії. Навпаки: це Росія в Москві. Москва її зжерла, як теля підметку, і продовжує жувати. Бо то Москва. А Росія? Що таке Росія? І взагалі: чому це Московська держава називає себе Росією? Ще й з такою пихою! Господи милостивий! При чому тут москаль до

Русі? Русь споконвічно існувала ондечки на кручах Дніпра. Та і Рось ще не пересохла, нівроку. І Корсунь, і Канів на місці. А москаль, як зліз із дерева у болото, то так і живе там, у болоті, донині. Це ж треба до такого вдатися: примазати собі нашу назву, а натомість нам приклеїти слово Україна, що тлумачиться у них не інакше, як „Окраїна“. Або з таким безглуздя і нахабством називати нас „малоросами“, а себе, відповідно – „великоросами“. Це ж звідки ви взяли такі „великороси“? Не з Казані, випадково? Сироти ви мої! А може, з берегів Іртиша за Єрмаком прибудились? Так скоро і чукча стане великоросом, бо „еті землі ісконно руськіє“. А чого ж? Сахалін же руський. А Москва – столиця!.. Кишло бандюг, злодіїв і злочинців на чолі з дідьком лисим. Чули його (мера) „височайшеє повеленіє“: усім закордонним заробітчанами почепити на груди наліпку з пізнавальними знаками. Тоді вже краще – тавро у вухо. Або спецодяг із мішенню поміж лопатками. На всякий випадок, коли у шабашника на вокзалі міліція гроші почне відбирати, а він тікати надумає.

– А куди це ти, до поїзда, із кишнями віддугитими? Стой, стрелять буду!

Вистрелить, і оком не моргне. Ото випросять на місці, заріють десь у смітнику і ніхто ніколи правди не узнає. З війни хоч похоронки прислали, або „пропав безвісти“. А з Москви... Хіба тільки гикнеться кому вдома:

– Поїхав десь мій Ванюшка... Уже третє літо – ні письма, ні грошей.

– Іди, попрощайся з батьком. Будеш плакати, я ж знаю. Оце тільки спати кладу, так кожного разу: „А коли тато приїде?“ Скучає, а як же? Старший так і виріс без батька, як байстрюк. Диви он, вимахав, ні в одне взування не влезить. І в кого та лапа вдалася? А воно уже парубочиться! Давай усе гарне! Немодного так і носити не хоче, носом крутить. Та аби ж глядів. На ньому, як на вогні. Скоро й ця закомандує. А на дівку – ще більше, як на парубка. Модничати, як почне...

Ти ж приїдеш – зразу подзвониш, чув? Щоб я не переживала. Викладеш сало і ще раз просолиш. Крупи окремо десь поскладаєш, та склянки не викидай, привезеш, хоч літрові. Ну, все. Сандалії зверху. Те, що їсти у поїзді – в пакеті. Мило – у сумці збоку. Давай, бо вже рушає. Пока! Дзвони! Ой, губу не кусай, цілуй акуратно, бо в мене вавка!

*Отче наш, що єси на небесах!
Нехай святиться ім'я Твоє,
Нехай приїде царство Твоє...
Поверни мені його*

*живого й здорового,
Та дай хоч трошки заробити —
З оцих злиднів видряпатися!*

З часопису „Склянка часу“,
Канів

(Друга новеля циклу –
в наступному числі)

ФІЛАТЕЛІЯ

Марки України в 2007 році

Видавництво „Марка України“ затвердило тематичний план випуску поштових марок в 2007 році. В першому кварталі вийдуть марки до 125-річчя з дня народження Івана Огієнка – вченого-мовознавця, публіциста, педагога, стандартні марки (7-ий випуск), до 200-річчя Т. Шевченка, в серії „Українські храми за кордоном“: Українська Церква в Австралії.

В другому кварталі буде здійснено випуск за програмою „Європа“ (2 марки і буклет), вийде в обіг малий аркуш „Українська хата“, буде продовжена серія „Київ очима художників“ (4 марки), „Ігор Стравінський – композитор“.

Третій квартал – „Роман Шухевич – головнокомандувач УПА“, серія

„Традиційні головні убори українських жінок“ (12 марок), блок збереження природи Дністра, в серії „Фауна України“ – коти і собаки, в серії „Льокомотивобудування в Україні“ – тепловози (4 марки), 1100 років від заснування Переяслав-Хмельницького.

В четвертому кварталі буде продовжена серія „Україна – космічна держава“: „Проект „Морський старт“; „Алькантара“; „Space Shuttle Columbia“ (3 марки і блок). Вийдуть марки „З Новим роком!“, „З Різдом Христовим!“, а також буде 4 марки за програмою охорони природи і блок та три зчіпки серії „Український народний одяг“. Протягом року можливі зміни у цій програмі.

Конкурс на кращу марку

Українське державне підприємство поштового зв'язку „Укрпошта“, Асоціація філателістів України, редакції газет „Поштовий вісник“, „ДК-Зв'язок“, журналу „Філателія України“ оголосили конкурс на кращу українську поштову марку 2006 року. Конкурс триватиме з 1 січня до 1 березня 2007 р. Автори трьох листів, чия думка щодо кращої марки 2006 року збігатиметься з пропозиціями більшості, а їхні листи відповідно до дати на відтиску календарного штемпеля були відіслані раніше, ніж листи інших

кореспондентів, будуть нагороджені комплектами марок України. Просимо визначити три найкращих, на Вашу думку, марки, ब्लюки або малі аркуші.

Зображення марок Ви можете побачити на нашому сайті: www.stamp.kiev.ua.

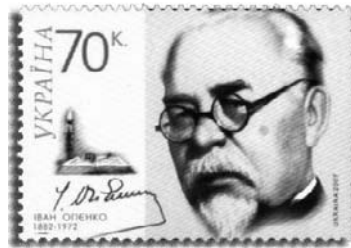
Чекаємо від Вас листів з позначкою „На конкурс“ за адресою: Видавництво „Марка України“, Хрещатик, 22, Київ, 01001 Ukraine. Тел./факс: 38 (044) 279-21-82

Електронна пошта: web@stamp.kiev.ua

Перша марка 2007 року

У січні надійшла в обіг поштова марка „Іван Огієнко (1882-1972)“. Автор Геннадій Клещар. Номінал 70 коп. Тираж 200 тис. примірників.

З питань придбання нових марок України можна звернутися у видавництво на адресу: „Марка України“, Хрещатик, 22 Київ, 01001 Ukraine. Тел.: (380-44) 279-5930.

Куточок гумору

На сповіді.

– П'єте?
– Ні!
– Палите?
– Ні!
– В карти граєте?
– Ні!
– То в чому ваша проблема?
– Забагато брешу!

– Зараз до вас прийде моя теща з хворою кішкою. То ви зробіть застрик, щоб не мучилася...

– А кішка сама знайде шлях додому? – запитує лікар.

Ідеальний сусід – це той, хто галасує у той же час, що й ви.

З реклами:

У салоні для наречених – нова колекція весільних суконь. Для постійних відвідувачок – знижені ціни!

На дозволяйте дурити себе в інших місцях. Купуйте тільки у нас!

Надійшов у продаж одяг для дітей вітчизняного виробництва.

Якщо їстимеш пельмені, вічно житимеш як Ленін!

Чоловіки пам'ятайте: шкарпетки – обличчя джентльмена!

Не намагайтеся бути найбагатшою людиною на цвинтарі!

LVIV EXPRESS

PARCEL SERVICES

1111 East Elizabeth Ave. (908) 925-0717
Linden, New Jersey 07036

PACKAGES TO UKRAINE

BELOUSSIA • RUSSIA • POLAND • ESTONIA • LATVIA • LITHUANIA • SLOVAKIA

МОРЕМ

мінімум
10 фунтів

ЛІТАКОМ

2-3 тижні
мін.
10 фунтів

ДОЛЯРИ

Пересилка
і
доставка

ЕЛЕКТРОНІКА

220 V

15 років в бізнесі чесно і добросовісної праці.
Відправляємо і полагоджуємо митні справи.
У зв'язку з розширенням компанія пошукує агентів до співпраці.
Доставляємо пакки до України, Білорусі, Росії, Польщі,
Естонії, Литви, Латвії, Словачії.
Підбираємо пакки з дому безкоштовно.
Пересилка пачок через UPS для клієнтів з інших штатів.
Call Tall Free 1-800-965-7262

ЙОСИФ КУПЧАК

в л а с н и к

М'ясні європейські вироби

JOSEPH MEAT MARKET

437 Smith Street, Perth Amboy, NJ
Tel: (732) 442-4660

19 West 21st Street, Linden, NJ 07036
Tel.: (908) 862-4747; (973) 763-8778
Fax: (908) 862-7474

ROXOLANA

International Trade, LTD
e-mail: roxolanaltld@roxolana.com
web: www.roxolana.com

ПАКУНКИ ДО УКРАЇНИ:

МОРЕМ • АВІА
Вага від 10 до 150 фунтів *

- Пересилайте пакунки до нас через UPS
- Додаткова знижка для організацій.
- Користуючись нашими ARS наліпками.
- Для замовлення наліпок, для підбору пакунків телефонуйте безкоштовно: 1-888-725-8665
- Пакунки до Росії, Латвії, Литви, Естонії, Білорусі, Молдови, Казахстану, Грузії, Вірменії, Польщі, Чехії і Словаччини.
- Готові продуктові пакунки з каталогу.
- Медикаменти на замовлення до України.

* Додаткова оплата за доставку Існують певні обмеження.

Додаткова оплата за доставку – \$10 – Західня Україна; \$15 – Східня Україна
Телефонуйте безкоштовно:
1-888-PAKUNOK (1-888-725-8665)

Roxolana Travel

- У нас можна замовити авіаквитки будь-яких авіакомпаній до більшості європейських країн.
- Візові послуги в Україну (без запрошення).
- Зустрічаємо і відвозимо на літовище.
- Пашпортні послуги. Обмінюємо старі пашпорти на нові українські.

Roxolana Money Service

В Україні: **ПЕРЕСИЛАЄМО ГРОШІ**

\$100 - \$8	\$500 - \$25	\$900 - \$45
\$200 - \$14	\$600 - \$30	\$1000 - \$50
\$300 - \$18	\$700 - \$35	\$1500 - \$75
\$400 - \$20	\$800 - \$40	\$2000 - \$100

Маємо ліцензію на пересилку доларів.
Також пересилаємо в інші країни.
• **Доставка \$10 за кожне замовлення**

ЗАМОВЛЯЙТЕ

Харчовий пакунок „Родинний“ з каталогу **вміст пакунку:** борошно – 20 ф., гречка – 10 ф., олія – 1 галон, тушонка – 3 ф., саями – 3 ф., родзинки – 3 ф., дріжджі – 1 ф., кава в зернах – 2 ф., шоколад – 2 плитки.
Ціна \$ 99 за 51 ф.

LYTWYN & LYTWYN

UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS

Theodore M. Lytvyn, Manager
NJ Lic. No. 3212

AIR CONDITIONED
Обслуга ЦИРА і ЧЕСНА.
Our Services Are Available
Anywhere in New Jersey.
Також займаємося похоронами на цвинтарі в Бавнд Бруку і перенесенням Тлінних Останків з різних країн світу.

UNION FUNERAL HOME
1600 Stuyvesant Avenue
(corner Stanley Terr.)
UNION, N.J. 07083
(908) 964-4222
(973) 375-5555

ПЕТРО ЯРЕМА

УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

Займається похоронами в **BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ**

ЛУІС НАЙГРО - директор
Родина ДМИТРИК

Peter Jarema

129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y. 10009
(212) 674-2568

СТАНЬ ДОНОРОМ ЯЙЦЕ-КЛІТИНИ

заробиш 8,000.00 дол.

Вік кандидатів
21 – 31 років,
синьоокі, англомовні.
Тел.: (203) 323-1947
E-mail: donors@nefertility.com
nefertility.com

Life begins here™

New England Fertility Institute
GAD LAVY, M.D., F.A.C.O.G.
Stamford, CT • 1275 Summer Street
Hamden, CT • 9 Washington Avenue

J.K. SATELLITE SERVICE, INC.

У зв'язку із збільшенням обсягу праці **ПОТРІБНІ**
Робітники до монтуння супутникових антен **НАВЧАЄМО**

- високі ціни • перспектива росту
- необмежені заробітки

ВИМОГИ:

- мінімальне знання англійської мови
- наявність необхідних документів
- своє авто

для досвідчених робітників спеціальні умови.
(718) 837-4381

Понад 30,000 читачів дивиться наші реклами.

РЕКЛЯМУЙТЕСЯ!

• **ЗНАЙОМСТВА** •

Пошукую чоловіка 66-82 р. для можливого подружжя. Блондинка, 62, приваблива, 5.2'/125 Lb, спортова, жіноча, орієнтована на здоровий спосіб життя, (МД український диплом), добра господиня, цікава, здорова, дружня. Гарантую цікаве життя в хаті й поза хатою.

e-mail: Lotos 88@aol.com
phone: (941) 429-2487

Якщо тобі 55 + ти самотній і хочеш побудувати стосунки на взаємній повазі і довірі, прошу писати до самотньої українки за адресою: Galina Vasserman, 425 Cumberland Str., Apt. 5N, Brooklyn, NY 11238 або тел. (347) 628-6679

• **РОЗШУКИ** •

Розшукую **МИХАЙЛА ІВАНОВИЧА ПАС Л А В - СЬКОГО**, нар. 1919 р. До Америки приїхав у 1943 р. Якщо хто-небудь знає про нього або він сам, прошу написати на адресу: Lydia To-warnycky, 1382 Mark Dr., Union, NJ 07083.

• **ПРАЦЯ** •

Шукаю працю по догляду за старшою особою.
Тел.: 1(518) 273-0929

• **НА ПРОДАЖ** •

Продаю дві крипти в мавзолеї у Вашингтоні Д.К.
Тел.: 1 (954) 921-7917
Галина Гришко

UKRAINE A CONCISE ENCYCLOPEDIA

UNIVERSITY OF TORONTO PRESS

ЕНЦИКЛОПЕДІЯ УКРАЇНИ

універсальне джерело знань про Україну!

Це унікальне видання англійською мовою збагатить будь-яку бібліотеку, як приватну, так і публічну.

Том 1	75.00 дол. (було 95 дол.)	За ДВА ТОМИ – 130.00 дол.
Том 2	75.00 дол. (було 95 дол.)	

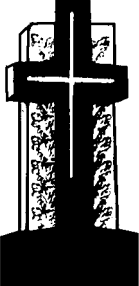
Ціни включають пересилку. Замовлення разом з чеком або грошевим переказом надсилати на адресу:

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, INC.
P.O.Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Мешканці Нью-Джерсі підлягають 6%-му податкові.

SO. BOUND BROOK MONUMENT CO. LLC

УКРАЇНСЬКЕ ПІДПРИЄМСТВО

ДАРКО ВОЙТОВИЧ, власник

(908) 647-7221 • (732) 356-1209

СТАВИМО ПАМ'ЯТНИКИ, МАВЗОЛЕЇ, СТАТУЇ З РІЗНИХ ГРАНІТІВ, БРОНЗИ НА ПРАВОСЛАВНОМУ ЦВИНТАРІ СВ. АНДРІЯ В С. БАВНД БРУКУ, СВ. ДУХА в ГЕМПТОНБУРГУ ТА ІНШИХ.

Oblast Memorials

845-469-4247 E-mail: oblast@optonline.net

ОБСЛУГОВУЄ УКРАЇНСЬКУ ГРОМАДУ В NY/NJ/CT/PA З ВИРОБОМ ЗНАМЕНИТИХ

~ ПАМ'ЯТНИКІВ ~ МАВЗОЛЕЇВ

НА ВАШЕ БАЖАННЯ МОЖЕМО ЗУСТРІТИСЯ З ВАМИ У ВАШОМУ ДОМІ, ЩОБ ОБГОВОРТИ ВАШ ПРОЄКТ.

У першу річницю смерти Володимира О. Демчука

27 грудня 2006 року сповниться перша річниця несподіваної смерти Володимира Демчука, який помер у місті Карі, Північна Кароліна, на 83-му році життя. Ще в доброму здоров'ї і родинній атмосфері у 2005 р. спожив Святу вечерю, з дочками Любою і Танею та онуками Катрусєю і Степаном та весело і радісно відсвяткував Різдво Христове. Після такої радісної родинної зустрічі прийшла несподівана смерть. Як у церковних книгах написано – ніхто не знає ні дня, ні години, коли Всевишній Господь покличе.

Далека відстань і зимовий час не дали мені можливості взяти участь у похороні і сказати йому останні слова, хоч покійного я знав віддавна, ще з мюнхенського періоду 1950-их років – це був полум'яний український патріот, довголітній член ОУН і ЗП УГВР, вояк Дивізії „Галичина“, учасник боїв під Бродами, надзвичайно дисциплінована і сильна характером людина. І як більшість українців, глибоко вірив в Бога, тому, я в цьому певний, завжди був готовий стати перед престолом Всевишнього.

Народився він на Поділлі, в селі Мшана, що на Тернопільщині, у патріотичній родині учителя Осипа і Теклі Демчуків. У родині було

три сестри: Надія, Люба і Віра. Батьки дали йому глибоке родинне і релігійне виховання. Одержавши початкову освіту в рідному селі, навчався в Учителівській семінарії, а завершив студії в Математично-фізичному лиці при тернопільській гімназії. У 1940 р. вступив до Львівської Політехніки, навчання закінчив вже у США, у 1963 р., в Бруклінському політехнічному інституті, одержавши диплом інженера-будівельника.

У 1943 р. вступив до Української дивізії „Галичина“, в бою під Бродами був поранений двома кулями. Одна залишила слід на руці, а друга застрягла у грудях, і так жив з нею аж до операції в 1993 році, під час якої кулю було виїнято. Після видужання повернувся до Дивізії, де його чекав старшинський вишкіл у Позен-Трескаві. Воював під Фельбахом. Коли закінчилася війна, перейшов австрійсько-німецький кордон і у таборі біженців у Регенсбурзі зустрівся з родиною.

В жовтні 1955 році прибув до США, спочатку поселився у Нью-Йорку. Невдовзі працював креслярем в інженерній фірмі Р. Ловрі і М. Лепкалюка, у столиці штату Пенсильванія – Гарісбургу, а згодом у Нью-Йорку. Після успішно

закінчених студій у Бруклінській Політехніці працював в інженерно-будівельній фірмі „Бехтел“, аж до пенсії. Володимир володів гарними прикметами, був завзятий і працьовитий, мав аналітичний розум. Був відданий родині. Дочкам дав патріотичне виховання і високу освіту. Був дуже гордий за них, що видно з його спогадів, які з'явилися друком у 2003 році, під назвою „Життя. Війна. Поезії“. Хоч не був він поетом, але спогади писав переважно віршованою формою. Це розповіді про пережиті ним події, роздуми над минулим і сьогоденням. Демчук відкриває невідоме віконце в історії українського визвольного руху – розповідає про кур'єрів української еміграції кінця сорокових і п'ятдесятих років до українського підпілля в Україні. Відомо, що у 1948 році постав, на тлі програмових заходів ОУН в Україні, розкол Закордонних частин ОУН під проводом Ст. Бандери. Деякі провідні члени ОУН і члени Закордонного Представництва УГВР на чолі з о. Іваном Гриньохом і Миколою Лебедем виступили з ЗЧ ОУН і діяли самостійно як політично-опозиційна формація під назвою Закордонне Представництво УГВР.

Обидві частини старались мати зв'язки з воюючою УПА під проводом Тараса Чупринки-Романа Шухевича, а після його смерті – Леміша-Василя Кука. Цю роль мали виконати зв'язкові кур'єри.

Питання стояло так, що конфліктні проблеми має вирішити провід в Україні. Обидві сторони старались донести в Україну свою правду через кур'єрів. Володимир Демчук був одним з учасників вишколу кур'єрів, на початку п'ятдесятих років, при допомозі американської розвідки. Він згадує, що на вишколі були Любомир Ортинський, Роман Гаєцький, Степан Горак, Ворон, Мельнишин, Данилюк, (це був інший родинний корінь, не ньюйоркських Данилюків), Богдан Листок й інші не українці.

Вишкіл був суворо засекречений, але про це мені у Мюнхені розповів мій друг мгр. Богдан Листок, який помер у Канаді. Вже тут, у США, у дев'ятдесятих роках, про цей вишкіл розповідав мені і мгр. Степан Хемич. Хоч ніхто з учасників вишколу не був перекинтий в Україну, це малознана і цікава сторінка історії української визвольної боротьби, про що переконливо свідчать спогади Володимира Демчука.

Микола Галів

Історія України крізь призму жіночого життя

Зінаїда Панасенко (1898-2006)

13 жовтня 2006 року відійшла ще одна довгожителька українського роду Зінаїда Панасенко (з дому Яскульська), яку українська громада в Сан-Франциско вітала у 1998 році з її 100-літтям. Отже – їй було 108 років і 4 місяці, бо народилася вона 13 червня 1898 року. Виростала Зінаїда на Київщині, в родині лісника та заможної селянки, у місцевості, де прожив дитячі роки український письменник Іван Нечуй-Левицький.

Формувалася її дитяча душа на добрих батьківських прикладах чуйного ставлення до селян, а також у зв'язку з життям могутньої природи лісу. Згадує З. Панасенко: „...Тієї життєдайної сили, якою збагатив мене в дитинстві ліс, не змогли вже зламати ні пізніші болючі життєві пригоди, ні тяжкі катастрофи“.

Початкову освіту вона розпочала в парафіяльній школі села Чайки, а закінчила в Богуславі, Канівського повіту. Там же й закінчила три класи вищої початкової школи, а в 1914 році склала конкурсні іспити до жіночої вчительської семінарії у місті Мрині на Чернігівщині.

З осені 1918 і до 1924 року вчителювала у школах на Київщині, а також у зразковій школі при вчительській семінарії. Український уряд одразу ж запровадив у всіх школах викладання українською мовою, запроваджено було викладання української мови, історії та географії України.

У 1924 році вона вступила до Київського державного університету, що називався тоді ІНО – Інститут народної освіти. Для викладання цих нових предметів були запрошені М. Зеров, П. Фітнович до творчої роботи в галузі мовознавства і літературознавства.

Після закінчення ІНО у 1928 році отримала рекомендацію на аспірантську працю в галузі мовознавства і літературознавства при

Київській Академії Наук. Це були часи повного розквіту українознавства в Києві.

В академії йшла велика науково-дослідницька праця в галузі української історії та української літератури під керівництвом історика М. Грушевського, літературознавців С. Єфремова, М. Зерова, мовознавця Є. Тимченка. Творчо зростали нові молоді таланти.

І раптом національне життя було перетяте організованим з Москви „процесом СВУ“ (Спілки Визволення України). Широкою хвилею прокотилися арешти науковців, що спричинило повний розгром академії, арешти професори у вищих навчальних закладах, учителів у середніх школах. Було заборонено вживати українську мову, все навчання пішло російською мовою.

З. Панасенко було переведено до Інституту літературознавства ім. Т. Шевченка, де вона закінчила свій аспірантуру в березні 1932 року. Її було відправлено на педагогічну працю до Педагогічного інституту в Кривий Ріг, звідки вона переїхала до Харкова, де пережила страхіття Голоду 1932-1933 рр.

Зінаїда розпочала з викладання російської літератури в поліграфічному інституті, а у 1934 р. перейшла на працю до інституту чужоземних мов, де викладала українську і російську літератури. У 1937 році обидва ці курси були зняті з програми, і вона перейшла до Харківського педагогічного інституту, де викладала курс російської літератури до 1941 року, доки війна не перервала її педагогічну працю на довгі роки.

Серед зими німецьке командування забрало всіх науковців Харкова і вивезло до Києва. Через декілька місяців Панасенки переїхали до Умані на працю в дослідній агрономічній станції, звідки

Зінаїда Панасенко у молоді роки і наприкінці життя

за розпорядженням німецького командування у 1943 році всіх наукових робітників було вивезено до Познані, звідки родину Зінаїди було скеровано в маєток сина цісаря Франца Йосифа з організованою у ньому агрономічною дослідною станцією. Кінець війни застав родину Зінаїди у невеликому баварському місті Мемінгенті.

Весною 1947 року родина Панасенків переїхала до Регенсбургу, де на той час було засновано Український технічно-господарський інститут (УТГІ), що переселився з Подебраду. Дирекція інституту запросила В. Панасенку – чоловіка Зінаїди, читати в інституті курс мікрології та фітопатології, зарахувавши його, як професора-фахівця, до педагогічного складу інституту. Для Зінаїди вакансії не було, і її праця обмежилася підготовленням обох синів до української гімназії.

У 1948 році родині Панасенків пощастило отримати візу до Каліфорнії, куди вони й переїхали в жовтні 1949 році й оселилися в Сан-Франциско. Праці за фахом одразу не могли дістати через недостатнє знання англійської мови і через те, що не мали американського громадянства. Коли ж через п'ять

років отримали громадянство, то на перешкоді став немолодий вік подружжя, і тому весь час підробляли на прожиття нефаховою працею. В. Панасенко влаштував маленьку домашню лабораторію, де продовжував досліди й друкував статті в різних фахових журналах, а Зінаїда, попри різні підробітки на хліб насущний, працювала вчителькою українознавства спочатку в школі української громади при Українській католицькій церкві, а пізніше в церковно-парафіяльній школі при УАПЦ св. Михаїла Архистратига, одночасно беручи активну участь в культурно-просвітницькій праці української громади.

Громада висунула її кандидатуру на здобуття почесного звання „Outstanding Person“, яким вона була нагороджена у 1980 році. Згодом, у зв'язку з погіршенням здоров'я та похилим віком, Зінаїда Панасенко відійшла від активної праці в громаді, але радо допомагала порадами і знаннями потребуючим. При світлій пам'яті і доброму розумовому стані вона зустріла своє 100-ліття.

Українська громада Сан-Франциско ніколи не забуде заслуги цієї активної діячки.

Оля Герасименко

У світлу пам'ять професора Володимира Процика

15 листопада 2006 р. відійшов у вічність люблячий батько, дідусь і прадідусь та наш добрий свояк, учитель і приятель, св. п. проф. д-р Володимир Процик. Прожив він 95 років у самовідданій праці для родини і громади, та в щедрій допомозі родині в Україні.

Народився він 20 січня 1911 р. в Камінці Струмівій, у релігійній і патріотичній родині Степана і Теофілії (з Малиновських) Процик. В Камінці закінчив гімназію, а в 1939 р. – класичну філологію у Львівському університеті. Освіту завершив магістерським і докторським дипломами в 1954 р. в Українському Вільному Університеті в Мюнхені. Тема докторської праці була з філології „Жестикуляції в комедіях Менандра, Плявта і Теренція“.

Під час студій належав до „Української Студентської Громади“, давав приватні лекції гімназістам. Як студент та голова Т-ва ім. Петра Могили їздив по селах з доповідями на історичні теми, збирав селянські пожертви на потреби Товариства „Просвіта“. Як активний член ОУН був кілька разів арештований та засланий поляками до концтраційного табору в Березі Картузькій. З приходом більшовиків в 1939 р. одружився з учителькою Надією, дочкою отця-пароха Василя Склепковича із Замочка, та подався через Сян на захід. Отця Склепковича більшовики вивезли на Сибір, загинув в Караганді.

Теж у 1939 р. проф. Процик розпочав свою педагогічну діяльність, учительював в українських гімназіях, спершу в Камінці Струмівій, а потім в Белзі на Засянні. Там був теж директором Торговельної школи, а дружина Надія провадила курси кравецтва. Прикінці Другої світової війни опинився в Німеччині, був деякий час вчителем в українській гімназії в Регенсбурзі.

В 1949 р. виїхав з дружиною і сином Юрком до Америки, працював у фабриці, заснував Відділ УКК у Віліментіку, Конектикат. Згодом переїхав з родиною до Чикаго, де вже замешкала родина швагрів, Дарії і Павла Пундіїв. В Чикаго проф. Процик ще достудіював механічну інженерію при Ілінойському Технічному Інституті, дістав диплом і працю інженера-кресляра в корпорації „Санбім“. Брав активну участь у житті чикагської української учительської громади, виступав з доповідями на педагогічні теми для молодших вчителів. В 1976 р. відійшов на заслужену емеритуру, присвятив весь свій час вихованню своїх гарних і здібних внуків – Калини, Данилка і Стефи. Також годиться згадати, що Надія і Влодко дуже багато допомогли у вихованні наших чотирьох дітей. На жаль, Надя, дружина проф. Володимира тяжко захворіла на серце та померла в 2003 р., а проф. Процик перейшов жити до своїх дітей Юрка і Лідії. Тут він ще прожив кілька літ в теплому родинному колі з внуками і правнуками, та придбайливій лікарській опіці доброї синавої, д-ра Марії-Лідії Клодницької.

Ще в січні цього року Юрко і Лідія з дітьми і внуками справили йому гарні 95-ті уродини, запросивши найближчу родину Пачовських, Казанівських, Пундіїв, колишніх його учениць з гімназії в Регенсбурзі. Проф. Процик був дуже задоволений і веселий, подякував всім та запросив на свої 100-літні уродини за 5 років. На жаль останніми

місяцями почав хворіти і помер спокійно вдома 15 листопада 2006 Р. Б.

Діти і родина справили йому величавий похорон. Чотири священники з собору св. Володимира й Ольги відправили парастас і Панахиду. Попрощали покійного Павло й Андрій від родини Пундіїв, а Ляля Савин від його колишніх учениць. На кінець виступили з прашальними словами його внуки, Калина, Данило і Стефа, які подякували дідусеві за його любов і поучення на їхню дорогу життя. Похоронні відправи відбулися 18 листопада в соборі св. Володимира й Ольги, де парох о. Іван Кротець сказав глибоку патріотичну проповідь. Тіло покійного спочило на цвинтарі св. о. Миколая, біля дружини Надії. Поминальна тризна відбулася в Українському Культурному Осередку, де син Юрій подякував родині і приятелям за молитви й участь у похороні.

Такою була доля покійного проф. Володимира Процика. Через страшну Другу світову війну мусів покинути рідний край, намучитися на еміграції, щоб під кінець свого трудолюбного життя зазнати родинного щастя при своїх дітях і внуках. Хай гостинна земля Вашингтона буде йому легкою, а вільна Україна йому сниться.

Вічна і славна Йому пам'ять!

Павло Пундій з родиною

Президія Середовища Української Головної
Визвольної Ради і Політична Рада ОУНз
діляться сумною вісткою з членами й українською громадою,
що 13 січня 2007 р. у Мюнхені, Німеччина, відійшов у Божу
вічність на 97 році багатотрудивого життя

СВ. П.
Зиновій Марцюк

Народився 22 жовтня 1910 р. у с. Озірна, що на Тернопільщині.

Довголітній і провідний член ОУН, учасник Третього Надзвичайного Збору ОУН, що відбувся у серпні 1943 р. в Україні, активний учасник визвольної боротьби проти польських, більшовицьких і німецьких окупантів України. Був фінансовим референтом ОУН і УГВР. У складі провідних осіб ОУН і УГВР був висланий за Захід. За кордоном - член ЗЧ ОУН і ЗП УГВР, а згодом ОУНз і Середовища УГВР. Займався допомогою акцією для політичних в'язнів і їх родин в Україні. Був громадським і політичним діячем.

Дружині пані Лідії і дочкам Христі, Орісі й Оксані з родинами й онуками,
ближчій і дальшій родині складаємо глибоке співчуття.

Вічна Йому пам'ять!

Ділимося болючою вісткою з родиною, приятелями і знайомими, що
дня 19 жовтня 2006 р. з волі Всевишнього відійшла у Божу вічність
на 86-му році життя, наша найдорожча
ДРУЖИНА, МАТУСЯ, БАБУСЯ, СЕСТРА

СВ. П.
ОЛЬГА ПЕТРИК ДИБА

ПАНАХИДА відбулася 22 жовтня 2006 р. в похоронному заведенні
Р. П. Драго.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися 23 жовтня 2006 р. о год. 10-ій ранку
в церкві Чесного Хреста в Асторії, Н.Й., а відтак на цвинтарі св. Духа в
Гошен, Н.Й.

У глибокому смутку залишилися:

муж	– ЮРІЙ
сини	– ОЛЕКСАНДЕР з дружиною СТЕФОЮ
	– РОМАН з дружиною ДОМЕНІКОЮ
дочки	– НАДІЯ з чоловіком РОМАНОМ
	– ОЛЬГА
внуки	– ОЛЕКСАНДЕР, ЙОСИП
сестри	– ТЕКЛЯ з родиною
	– СТЕФАНІЯ в Україні з родиною

та ближча і дальша родина.

Вічна їй пам'ять!

Родина складає подяку всім рідним, приятелям і знайомим
за молитви, вислови співчуття, слова прощання та за пожертви.

В П'ЯТУ СУМНУ І БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ
відходу у Божу вічність 5 лютого 2002 р.
нашого найдорожчого і незабутнього
МУЖА, БАТЬКА І ДІДА

СВ.П.
ВОЛОДИМИРА КІКТИ

будуть відслужені
ЗАУПОКІЙНІ СВЯТІ СЛУЖБИ БОЖІ
у слідуючих церквах:

- в церкві св. Івана Хрестителя в Ньюарку, Н.Дж.;
- в церкві Преображення Христового в Денвері, Кол.;
- в церкві оо. Василіян в Торонто, Канада;
- в Люрді, Франція;
- в Україні і Польщі.

Про молитви за душу Покійного просять
дружина **ВОЛОДИМИРА**, діти і внуки.

Вічна Йому пам'ять!

Дорогий Влодзю, спи вічним сном аж знову стрінемося разом.

Ділимося сумною вісткою, що 4 січня 2007 р.
відійшов у вічність наш улюблений
МУЖ, БАТЬКО І ДІДО

СВ. П.
ПЕТРО ОСТАПЧУК

нар. 16 лютого 1919 р. у с. Палагіче, Тернопільська обл.

Похорон відбувся у вівторок, 9 січня 2007 р. в церкві Пресвятої Богородиці в Норт Порті, Фла., у супроводі о. Северина Ковалишина. Тіло Покійного поховане на цвинтарі св. Духа в Гемптонбургу, Н.Й.

У глибокому смутку залишилися:

дружина	– ІРИНА, Юпітер, Фла.
син	– д-р АНДРІЙ з дружиною ЛОРІ і дітьми МАРКОМ, ГАНЕЮ і ЛУКОЮ
син	– МИРОН
дочка	– РОМА з мужем ДЖАНОМ і дітьми АДАЛІЄЮ і ТАРАСОМ
внучка	– ТАМАРА

дальша родина в Америці, Канаді і Україні.

Вічна Йому пам'ять!

РЕКЛАМА • ОГОЛОШЕННЯ • ПОВІДОМЛЕННЯ • Марійка Осціславська 973-292-9800 #3040

ЛОНГІН СТАРУХ
Професійний продавець
забезпечення УНС
LONGIN STARUCH
Licensed Agent

Ukrainian National Assn., Inc.

tel.: 800-673-5150 • 845-626-2058
e-mail: lvstaruch@aol.com

ОРКЕСТРА „ЛУНА“

Музика на весілля, забава, фестивалі.

Святкування роковин.

ОЛЕСЬ КУЗИШИН

Тел./Факс: (732) 636-5406

e-mail: dumamuse@aol.com

УКРАЇНСЬКА КНИГАРНЯ

Найбільший вибір українських книжок.

Замовляйте каталог:

1-866-422-4255

www.ukrainianbookstore.com

УКРАЇНСЬКИЙ ІМІГРАЦІЙНИЙ ЦЕНТР PALLADA International

ВСІ ВИДИ ІМІГРАЦІЙНИХ СПРАВ

98 Second Avenue, 2nd Floor, New York, NY 10003
Tel.: (212) 387-8683 • Fax: (212) 228-3029

Друкарня

COMPUTOPRINT Corp.

Established 1972

Clifton, New Jersey

виконує друкарські роботи:

- книжки (в твердій і м'якій оправі)
- журнали (з експедицією, або без)
- канцелярські друки
- весільні запрошення (в укр. і англ. мовах)

**Ваші замовлення виконуємо
сумлінно, скоро і на час та
з 30-літнім досвідом!**

973-574-8800

Fax: 973-574-8887

e-mail: computopr@aol.com

ARCA

Нитки, тканина до вишивання,
писанкові прибори, касети, відео-
касети, CD, шкільні книжки, хустки,
кераміка, різьба.

89 East 2nd St., New York, NY 10009

Tel.: (212) 473-3550

**ПЕРЕДПЛАТИТЬ
СВОБОДУ-
ПІДТРИМАЙТЕ
ГРОМАДУ**

Y. Kochubey DES, NH, Ph.D

Board Certified

ПСИХОСУГЕСТОЛОГІЯ

- * Наркоманія
- * Алкоголізм
- Тяжкі депресії
- Хвороби печінки
- Відновлення після хемотерапії

*** за щирим бажанням хворого –
100% ГАРАНТІЯ**

Tel.: (845) 887-6039, (845) 583-7515 • Fax: (845) 887-4381 (Регістрація 12 – 7 веч.)

Monticello, NY

**ПАЧКИ, АВТОМОБІЛІ
ТА КОНТЕЙНЕРИ
В УКРАЇНУ**

DNIPRO CO.

- Туристичні послуги: авіаквитки і візи в Україну та інші країни
- Грошові перекази у всі країни світу • Українські та європейські компакт диски • Українські сувеніри та хустки
- Телефонні картки: 80 хв. розмови за 5 дол.

NEWARK, NJ

688 Sanford Ave

Tel.: (973) 373-8783

(888) 336-4776

CLIFTON, NJ

565 Clifton Ave

Tel.: (973) 916-1543

PHILADELPHIA, PA

1801 Cottman Ave

Tel.: (215) 728-6040

Д-р МАРКО ЛУЦЬКИЙ

СТОМАТОЛОГ

з двадцятирічною дентистичною практикою
виконує професійно дентистичні послуги:

Приймає пацієнтів за попереднім домовленням

30 Схід 40 вул. 7-ий поверх, New York, NY 12016

Тел.: (212) 697-8178

KARPATY TRAVEL

121 Runnymede Road,
Toronto, Ontario Canada M6S 2Y4

1-800-265-7189

в Торонто (416) 761-9105

e-mail: karpatycanada@yahoo.com

ГРОШОВІ ПЕРЕКАЗИ ПРОДУКТОВІ НАБОРИ ЛИСТИ ТА ДОКУМЕНТИ

**НАДІЙНО І ШВИДКО до рук адресата
в Україну, Польщу та інші держави**

ПОДОРОЖНІ ПОСЛУГИ

ВІЗИ • АВІАКВИТКИ

ЗАПРОШЕННЯ до Канади і США

СТРАХУВАННЯ ПОДОРОЖУЮЧИХ

**НАЙДЕШЕВШІ МІЖНАРОДНІ
ТЕЛЕФОННІ РОЗМОВИ**

Пам'ятайте – як посилати, літати, чи телефонувати – то тільки через КАРПАТИ!